การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

ปาริชาติ นุกาศ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
กุมภาพันธ์ 2567
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

ปาริชาติ นุกาศ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
กุมภาพันธ์ 2567
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

THE DEVELOPMENT OF LEARNING ACTIVITIES TO ENHANCE ENGLISH COMMUNICATION SKILL AND LEARNING OUTCOMES OF FIRST-YEAR VOCATIONAL STUDENTS AT CHIANG RAI TECHNICAL COLLEGE BY USING THE B-SLIM MODEL WITH THINK-PAIR-SHARE (TPS) TECHNIQUES

PARICHAT NUKAS

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment

of the Requirements for the Master of Education Degree

in Curriculum and Instruction

February 2024

Copyright 2024 by University of Phayao

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรื่อง

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B–SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

ของ ปาริชาติ นุกาศ

ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ของมหาวิทยาลัยพะเยา

..... ประธานกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุดาพร ปัญญาพฤกษ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกศราพรรณ พันธุ์ศรีเกตุ)

..... อาจารย์บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลภรณ์ วิชญาวัฒน์)

..... คณบดีวิทยาลัยการศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. รักษิต สุทธิพงษ์)

เรื่อง: การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

ผู้ศึกษาค้นคว้า: ปาริชาติ นุกาศ, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน), มหาวิทยาลัยพะเยา, 2566

อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกศราพรรณ พันธุ์ศรีเกตุ

คำสำคัญ: รูปแบบการสอน B-SLIM, เทคนิค TPS: Think Pair Share, ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ B-slim ร่วมกับเทคนิค TPS เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่มีประสิทธิภาพเกณฑ์ 80/80 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการสอน B-slim ร่วมกับ เทคนิค TPS ก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชัพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย แผนกอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 30 คน ได้มาจากวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ B-Slim ร่วมกับเทคนิค TPS (Thinks Pair Share) ประกอบด้วย 6 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นที่ 1 วางแผนและการเตรียม ขั้นที่ 2 เทคนิคการคิด ขั้นที่ 3 ทำความเข้าใจตัวป้อนใหม่ ขั้นที่ 4 กิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะ ขั้นที่ 5 ผลิตผลงาน และขั้นที่ 6 ประเมินผล จำนวน 8 แผน และแบบประเมินการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง เกณฑ์การประเมิน (Rubric Score) สำหรับให้คะแนนกิจกรรมการพูดโดยพิจารณาการพูด 3 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้และความเข้าใจ 8 คะแนน 2) ด้านการออกเสียงและเน้นคำ 8 คะแนน 3) ด้านความคล่องแคล่ว 4 คะแนน รวมทั้งสิ้น 20 คะแนน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิภาพและการทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระต่อกัน (t-test dependent) ผลวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.07/85.72 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และ 2) ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการสอน B-slim ร่วมกับเทคนิค TPS ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด

Title: THE DEVELOPMENT OF LEARNING ACTIVITIES TO ENHANCE ENGLISH COMMUNICATION SKILL AND LEARNING OUTCOMES OF FIRST-YEAR VOCATIONAL STUDENTS AT CHIANG RAI TECHNICAL COLLEGE BY USING THE B-SLIM MODEL WITH THINK-PAIR-SHARE (TPS) TECHNIQUES

Author: Parichat Nukas, Independent Study: M.Ed. (Curriculum and Instruction), University of Phayao, 2023

Advisor: Assistant Professor Dr. Ketsaraphan Punsrigate

Keywords: The B-SLIM Model, Think-Pair-Share (TPS) Techniques, English Communication Skill

ABSTRACT

This research aimed to 1) develop the learning activities by using the B-Slim Model with Think-Pair-Share (TPS) Techniques to enhance English communication skill and learning outcomes with the 80/80 efficiency index and 2) compare English communication skill before and after using the B-Slim Model with Think-Pair-Share (TPS) Techniques. The sample was 30 first-year vocational students at Chiangrai Technical College and selected by a simple random sampling method. The research instruments were: 1) eight lesson plans using the B-Slim Model with Think-Pair-Share (TPS) Techniques, including 6 steps; 1) planning and preparation 2) thinking techniques 3) comprehensible input 4) intake activity 5) production and 6) Evaluation, and 2) the English communication skill assessment including 3 parts; 1) knowledge and comprehension (8 scores), 2) pronunciation and stress (8 scores), and 3) fluency (4 scores) with a total score of 20. The data were analyzed by percentage, means, standard deviation, efficiency index, and t-test dependent. The results of the study revealed that: 1) the efficiency index of learning activities using the B-Slim Model with Think-Pair-Share (TPS) Techniques was 81.07/85.72 which was higher than the defined index and 2) English Communication Skill after using the B-Slim Model with Think-Pair-Share (TPS) Techniques were higher than the defined criteria.

กิตติกรรมประกาศ

ผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยด้วยตนเองฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศราพรรณ พันธุ์ศรีเกตุ อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ที่ได้ดูแลช่วยเหลือให้คำแนะนำและคำปรึกษาด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งตลอดมา ผู้วิจัยซาบซึ้งในพระคุณเป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา ทุกท่านที่เป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทั้งปวงให้แก่ผู้วิจัย ตลอดระยะเวลาของการศึกษาและการทำวิจัย

ขอขอบพระคุณ คณะผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบใจนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ที่น่ารักทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการเป็นตัวอย่างสำหรับการเก็บข้อมูล

ขอขอบคุณ บิดา มารดา และครอบครัวที่ให้คำปรึกษาตลอดการวิจัย และผู้วิจัยขอมอบคุณค่าความดีและประโยชน์ของงานวิจัยฉบับนี้ แด่บูรพคณาจารย์ บิดา มารดา และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้กำลังใจและความช่วยเหลือจนการวิจัยครั้งนี้ลุล่วงได้ด้วยดี

ปาริชาติ นุกาศ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... จ

กิตติกรรมประกาศ ..... ฉ

สารบัญ ..... ช

สารบัญตาราง ..... ฌ

สารบัญภาพ ..... ญ

บทที่ 1 บทนำ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย 5

สมมุติฐานการวิจัย 5

ขอบเขตของการวิจัย 6

คำนิยามศัพท์เฉพาะ 6

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 9

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 10

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2562 วิชาภาษาอังกฤษ 11

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 13

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการสอน B-SLIM 21

เทคนิคการสอนแบบ TPS: Thinks Pair Share 25

รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ TPS: Thinks Pair Share 31

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียน 34

การหาค่าประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ 36

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง....38
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย....43
วิธีการดำเนินการวิจัย....43
กลุ่มเป้าหมาย....44
เนื้อหาที่ใช้ในการทำวิจัย....44
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย....44
วิธีการดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล....45
สถิติที่ใช้ในการวิจัย....51
บทที่ 4 ผลการวิจัย....55
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล....56
บทที่ 5 สรุปและอภิปรายผล....62
สรุปผลการวิจัย....62
อภิปรายผลการวิจัย....63
ข้อเสนอแนะในการวิจัย....66
บรรณานุกรม....69
ภาคผนวก....75
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย....76
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย....77
ภาคผนวก ค แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย....112
ภาคผนวก ง ผลการประเมิน....118
ภาคผนวก จ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย....123
ภาคผนวก ฉ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย....125
ประวัติผู้วิจัย....130

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงกำหนดการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน 12

ตาราง 2 แสดงการให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบภาพรวม 16

ตาราง 3 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนการพูด 19

ตาราง 4 แสดงรูปแบบการสอน B-Slim ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ TPS: Thinks Pair Share 31

ตาราง 5 แสดงการแบ่งเนื้อหาของรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง (รหัสวิชา 20000-1201) 46

ตาราง 6 แสดงประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS 56

ตาราง 7 แสดงการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย 57

ตาราง 8 แสดงคะแนนทดสอบวัดทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS 58

ตาราง 9 แสดงคะแนนทดสอบวัดทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS 59

ตาราง 10 แสดงผลวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย 61

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย 42

ภาพ 2 แสดงแบบแผนงานวิจัย 43

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประชากรทั่วโลกได้ก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 เป็นการเปลี่ยนแปลงจากโลกปฏิวัติอุตสาหกรรมยุคเก่าไปสู่โลกดิจิตอล ทำให้ความต้องการของตลาดแรงงานเปลี่ยนไปส่งผลต่อทักษะที่พึงมีในยุคศตวรรษที่ 21 ครอบคลุมทั้งทักษะด้านการใช้ชีวิต ทักษะเฉพาะสายอาชีพ ทักษะด้านศีลธรรม และทักษะภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า ภาษาอังกฤษเป็นที่ยอมรับและนำมาใช้เป็นภาษากลางของคนทั่วโลก (สมบัติ คชสิทธิ์, จันทนี อินทรสูต และธนกร สุวรรณพฤฒิ, 2560) ซึ่งเป็นสื่อกลางในด้านต่าง ๆ อาทิ การค้าและการลงทุน การศึกษา การติดต่อสื่อสาร การท่องเที่ยว และการใช้ชีวิตประจำวัน ด้วยความสำคัญนี้ จึงมีการบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองจากภาษาประจำชาติ ทั้งนี้เพื่อสร้างความได้เปรียบของประเทศทางการแข่งขันตลาดแรงงานและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต โดยพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยให้มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับสังคมโลกตามแผนยุทธศาสตร์การศึกษาชาติ 20 ปี นั้นมีการกำหนดเป้าหมายเกี่ยวกับมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs8Cs) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) และแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560–2579) ในยุทธศาสตร์ที่ 2 ที่กล่าวไว้ว่าจะต้องผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีสมรรถนะตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพิ่มประสิทธิภาพของกำลังแรงงานของประเทศ ด้วยการกำหนดกรอบทิศทางและเป้าหมายการผลิตและพัฒนากำลังคนที่ชัดเจนในสาขาต่าง ๆ จากการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาในระดับต่าง ๆ ที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับกรอบคุณวุฒิแห่งชาติและมาตรฐานอาชีพ/วิชาชีพ การจัดการเรียนการสอน การฝึกอบรมฝีมือ แรงงาน และการฝึกงานที่มุ่งเน้นการปฏิบัติจริงอย่างครบวงจรในสถานการณ์จริง

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นการพัฒนาทั้ง 4 ทักษะ คือทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งทั้ง 4 ทักษะที่กล่าวมานั้น ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุด เนื่องจากเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่า ผู้พูดมีความรู้ในภาษาอย่างชัดเจน เนื่องจากทักษะการพูดเป็นการถ่ายทอดและ

แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิดของสมปราชญ์ อัมมะพันธุ์ (2540) กล่าวว่า ทักษะการพูดมีความสำคัญอย่างมากในการสื่อสารที่ประหยัด รวดเร็วและมีประสิทธิภาพส่งผลต่อด้านต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น ด้านการสร้างปฏิสัมพันธ์ในสังคมให้ราบรื่น รวมถึงการด้านการประกอบอาชีพอย่างประสบผลสำเร็จ ทั้งนี้เออร์ (Ur, 1998) ได้ให้ความคิดเกี่ยวกับเหตุผลที่ต้องพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในบรรดาทักษะทั้งหมด เพราะทักษะการพูดเป็นทักษะที่แสดงเห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษา และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนในการเรียนรู้ทักษะอื่นได้ง่ายขึ้น

ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบในการสอนการพูด คือ ผู้เรียนใช้ภาษาได้ไม่ดีเพราะผู้เรียนไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ขาดความคล่องแคล่วในโครงสร้างทาง ภาษาและสำนวนต่าง ๆ และขาดความเข้าใจในสภาพความเป็นจริงทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (Shumin, 1997, Online) ซึ่งเชื่อมโยงถึงการจัดการเรียนรู้ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ได้กำหนดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ โดยมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของโครงสร้างหลักสูตรกลุ่มภาษาอังกฤษมุ่งเน้นสมรรถนะ (Competency-Based) ในระดับชั้น ปวช.1-ปวช.3 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ทั้งในชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพ จากผลการวัดและประเมินทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2564 (รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี 2564) มีค่าเฉลี่ย 54.23 ซึ่งไม่ผ่านตามเกณฑ์การประเมินของวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย โดยกำหนดไว้ที่ 65.00 สอดคล้องกับสภาพปัญหาปัจจุบันของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย อยู่ในสังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่ได้เปิดสอนในประเภทวิชาชีพ 12 แผนก คือ แผนกช่างยนต์ แผนกช่างกลโรงงานและเทคนิคการผลิต แผนกช่างเชื่อมโลหะ แผนกช่างไฟฟ้ากำลัง แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ แผนกช่างก่อสร้าง แผนกช่างโยธา แผนกสถาปัตยกรรม แผนกช่างเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ แผนกช่างเมคคาทรอนิกส์และหุ่นยนต์ แผนกอิเล็กทรอนิกส์ และแผนกเทคนิคพื้นฐาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือ ผู้จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือผู้จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.3) และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) ผู้วิจัยพบปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษว่า แม้ผู้เรียนได้เรียนรู้โครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษผ่านหลายระดับชั้นมาแล้วเป็นอย่างดี แต่ยังไม่สามารถนำเรื่องหรือทักษะที่เรียนนั้นไปประยุกต์ใช้

ในการพูดสื่อสารหรือสนทนาได้ เกิดจากผู้เรียนไม่มีคลังคำศัพท์ที่เพียงพอในการสื่อสาร เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่เพียงพอต่อกิจกรรมการฝึกฝนการพูด และผู้เรียนยังมีความเขินอายไม่กล้าที่จะพูดสื่อสาร เนื่องจากสภาพภายในชั้นเรียนของผู้เรียนไม่ได้เปิดโอกาสให้มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักเท่าที่ควร จึงเกิดความไม่คุ้นชินในการพูด ออกเสียงในรูปแบบประโยคที่สมบูรณ์ทั้งการตอบคำถามและสนทนาต่าง ๆ ในชั้นเรียน

ผู้วิจัยจึงได้ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อช่วยส่งเสริมทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในรายวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า การจัดการเรียนรู้ แบบ B–SLIM (Bilash's Second Language Instructional Model) เป็นการออกแบบการสอนเพื่อการสื่อสาร โดยกำหนดขั้นตอนสอดคล้องกับกระบวนการรับรู้ภาษาของนักเรียน โดยเริ่มต้นจากปัจจัยตัวป้อนที่มีความหมายและเชื่อมโยงความรู้เดิมของผู้เรียน นำไปสู่การฝึกฝนจากกิจกรรมที่หลากหลายและแสดงศักยภาพที่พัฒนาให้ชัดเจนยิ่งขึ้นตามเกณฑ์การประเมินผล ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นวางแผนและการเตรียม (Planning and Preparation) ผู้สอนเตรียมบทเรียนและอุปกรณ์ที่จำเป็นในการสอน สื่อการสอนอาจจะเป็นในรูป หรือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ 2) เทคนิคขั้นคิด (Think) ผู้สอนถามคำถามเกี่ยวกับบทเรียนก่อนเข้าบทเรียน หลังจากนั้นให้เวลาผู้เรียนในการคิดคำตอบ 3) ขั้นทำความเข้าใจตัวป้อนหรือข้อความรู้ใหม่ (Comprehensible Input) โดยผู้สอนนำเข้าบทเรียนและป้อนองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับหัวข้อที่สอน โดยสอนด้วยการให้คำศัพท์จำเป็นวลีและสำนวนที่สำคัญและยกสถานการณ์ตัวอย่างเพื่อให้ผู้เรียนเห็นภาพและเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น 4) ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะ (Intake Activity) ผู้เรียนจับคู่หรือแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยประมาณ 5–8 คน หลังจากนั้นผู้สอนตั้งคำถามให้ผู้เรียนปรึกษาคู่ของตนเพื่อหาคำตอบที่ดีที่สุด หรือในกรณีที่ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อย 5) ขั้นผลิตผลงาน (result) ผู้สอนให้ผู้เรียนผลิตสื่อวิดิทัศน์เกี่ยวกับหัวข้อที่เรียนไป เช่น คลิปแนะนำตัวเอง หรือ เรื่องสั้น ผู้สอนสามารถให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเดี่ยวหรือแบ่งเป็นกลุ่มก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสม 6) ขั้นประเมินผล (Evaluation) ผู้เรียนรับการทดสอบโดยมีคำถามหรือคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนซึ่งเป็นชุดคำถามเดียวกันสำหรับทุกคน ผู้เรียนจะได้รับการทดสอบจากผู้สอนเป็นรายบุคคล โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาทั้งหมด 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านที่ 1 ด้านความรู้และความเข้าใจ (Comprehension ด้านที่ 2 ด้านการออกเสียง (Pronunciation) และด้านที่ 3 ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency) (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540) แสดงให้เห็นว่ากระบวนการดำเนินการสอนรูปแบบ B–slim ให้ความสำคัญกับสิ่งที่นักเรียนกระทำในแต่ละขั้นตอนผ่านการเรียนรู้ที่ร่วมมือกัน แลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดจากความรู้หรือตัวป้อนและนำมาประยุกต์ใช้อย่างมั่นใจ เหมาะสมและถูกต้อง สอดคล้องกับแนวคิดของเลวิน (Levin and

Wadmany, 2008, Online) เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ สามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้ในผู้เรียนทุกระดับโดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นคู่มีขั้นตอนสำคัญ 3 ประการ คือ การคิด (Think) เป็นขั้นตอนแรกที่ครูจะกระตุ้นด้วยปัญหา เพื่อให้ผู้เรียนหาคำตอบ และการจับคู่ (Pair) เป็นขั้นตอนที่ 2 ให้ผู้เรียนจับคู่ เพื่ออภิปรายปัญหา และวิธีการหาคำตอบของปัญหา ส่วนขั้นสุดท้ายคือ การแลกเปลี่ยน (Share) เป็นขั้นตอนสุดท้าย ที่จะให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนและนำเสนอความรู้ที่ได้จากการค้นหาคำตอบ ด้วยเหตุนี้การนำรูปแบบการสอน B-slim ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (TPS: Think-Pair-Share) จึงเป็นรูปแบบการสอนที่มีความเหมาะสมในการพัฒนานักเรียนให้สามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้โดยดี สามารถอ่านออกเขียนได้ การจัดการเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสาร ความเข้าใจในการใช้ความรู้ได้อย่างมั่นใจและเหมาะสมจากการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังงานวิจัยของอัญรัตน์ นุ่นจีน (2559, สื่อออนไลน์) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการสอนแบบ B-slim และการสอนแบบปกติ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบ B-slim มีผลการเรียนรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบ B-slim มีระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เนื่องจากนักเรียนมีความรู้สึกในทางบวกระหว่างมีส่วนรวมในกิจกรรมการเรียนรู้จากการสนับสนุนของเพื่อนนักเรียนทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้มากขึ้น ทั้งนี้มีงานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบ B-slim ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (TPS) ได้แก่ งานวิจัยของอรัญญา ราชการกลาง (2561) การพัฒนารูปแบบการสอนแบบ B-Slim โดยบูรณาการเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิดและประยุกต์ใช้วิดีทัศน์ ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ที่สังเคราะห์ขึ้นโดยใชเรูปแบบการสอนแบบ B-SLIM โดยบูรณาการร่วมกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (TPS) จากผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นโดยรวมในระดับเหมาะสมมากที่สุด $\bar{X}$ = 4.76 และค่า S.D. = 0.43 ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ทั้งนี้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (TPS) ดำเนินการสอดแทรกภายในขั้นตอนของรูปแบบการสอนแบบ B-Slim โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิด (Think) ค้นหาคำตอบจากข้อมูลภายในบทเรียน ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน (Pair) ในชั้นเรียนเพื่อช่วยเหลือและเสริมสร้างความมั่นใจในการเรียนรู้ จากนั้นแบ่งปัน (Share) ความคิดเห็น ความรู้ที่ได้ภายในชั้นเรียน

อย่างหลากหลายเพื่อหาข้อสรุปที่ถูกต้องและคลอบคลุมประเด็นสำคัญที่นักเรียนพึงรู้ตามผลการเรียนรู้ในชั่วโมงเรียนนั้น ๆ

จากการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่กล่าวมาข้างต้นทั้ง 2 รูปแบบและความเป็นมาของปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาและนำรูปแบบการสอนแบบ B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS: Thinks Pair Share เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย หากนักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษระดับพื้นฐานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับคำศัพท์และไวยากรณ์เป็นหลักได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม จะส่งผลถึงการพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษและเสริมสร้างองค์ความรู้พื้นฐานที่นำไปสู่ระดับทักษะการพูดสื่อสารไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี มีประสิทธิภาพในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้ รูปแบบ B-slim ร่วมกับเทคนิค TPS ที่มีประสิทธิภาพเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการสอน B-Slim ร่วมกับ เทคนิค TPS ก่อนเรียนและหลังเรียน

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง (รหัสวิชา 20000-1201) ก่อนเรียนและหลังเรียน

สมมุติฐานการวิจัย

1. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้ รูปแบบ B-slim ร่วมกับเทคนิค TPS ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

2. ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน B-Slim ร่วมกับ เทคนิค TPS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง (รหัสวิชา 20000-1201) หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน B-Slim ร่วมกับ เทคนิค TPS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง (รหัสวิชา 20000-1201) วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา2566 จำนวน 30 คน โดยจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ขอบเขตตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปการสอน B-Slim ร่วมกับเทคนิค TPS: Thinks Pair Share

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง (รหัสวิชา 20000-1201)

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยจากรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง (รหัสวิชา 20000-1201) วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โดยแบ่งเนื้อหาเป็น 8 เรื่อง รวมทั้งสิ้น 8 แผนการเรียนรู้ จำนวน 16 ชั่วโมง ดังนี้

เรื่องที่ 1	Greeting and Self-Introduction	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 2	Leisure time	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 3	Describing time	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 4	Spreading green around us	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 5	Explore tourist attractions	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 6	Blend in culture and tradition	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 7	Let's go shopping	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 8	Making professional conversation	จำนวน 2 ชั่วโมง

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผนและเตรียม (Planning and Preparation) ขั้นนี้ครูจะเลือกกิจกรรมและเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและความสนใจของผู้เรียน ขั้นที่ 2 ขั้นทำความเข้าใจตัวป้อนหรือข้อความรู้ใหม่(Comprehensible Input) ซึ่งประกอบด้วย 9 ด้าน คือ 1) การรับรู้ทางภาษา

2) การออกเสียง 3) ศัพท์ 4) ไวยากรณ์ 5) สถานการณ์และความคล่องแคล่ว 6) วัฒนธรรม 7) กลวิธีการเรียนรู้ 8) ทัศนคติ 9) ทักษะ ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึก (Intake Activity ครูต้องจัดกิจกรรมเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจตัวป้อน เรียกว่า กิจกรรมเพื่อความเข้าใจ เป็นกิจกรรมที่ง่ายและมีแบบแผนหลังจากที่นักเรียนเข้าใจตัวป้อนแล้ว ครูต้องออกแบบกิจกรรมที่ยากและซับซ้อนมากขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึก เรียกว่า กิจกรรมฝึกใช้ภาษา ขั้นที่ 4 ขั้นผล (Output) ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษานอกห้องเรียน ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation) รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากการสังเกต หรือซักถามผู้เรียนตามสภาพจริง และสอบเก็บคะแนน

2. เทคนิค TPS หมายถึง เทคนิคการสอนที่ผู้สอน ใช้คู่กับวิธีการสอนแบบอื่นเรียกว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิด ขั้นคิด (Think) เป็นเทคนิคที่ผู้สอนตั้งคำถามหรือกำหนดปัญหาให้แก่ผู้เรียน ซึ่งอาจเป็นใบงาน กิจกรรม หรือแบบฝึกหัด และให้ผู้เรียนแต่ละคนคิดหาคำตอบของตนเองก่อน ขั้นจับคู่ (Pair) จับคู่กับเพื่อนอภิปรายคำตอบร่วมกัน ขั้นแบ่งปัน (Share) เมื่อมั่นใจว่าคำตอบของคนถูกต้องแล้วจึงนำคำตอบไปอธิบายให้เพื่อนทั้งชั้นฟัง

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบการสอน B–SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS หมายถึง รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ B–Slim เพื่อเป็นรูปแบบการสอนภาษาที่สองตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ โดยนำเทคนิค TPS มาใช้ร่วมเพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจเนื้อหา สามารถเป็นเครื่องมือในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายและให้ผู้เรียนได้คิดหาคำตอบของตนเองก่อนแล้วจับคู่กับเพื่อนเพื่ออภิปราย พูดนำเสนอหรือช่วยกันโต้ตอบไปมาให้เพื่อนทั้งชั้นฟัง โดยมี 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผนและการเตรียม (Planning and Preparation) ผู้สอนเตรียมบทเรียนและอุปกรณ์ที่จำเป็นในการสอน สื่อการสอนอาจจะเป็นในรูปเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

ขั้นที่ 2 เทคนิคขั้นคิด (Think) ผู้สอนถามคำถามเกี่ยวกับบทเรียนก่อนเข้าบทเรียน หลังจากนั้นให้เวลาผู้เรียนในการคิดคำตอบ หากได้คำตอบแล้วให้เขียนลงกระดาษโดยไม่ปรึกษาผู้เรียนคนอื่น ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะต้องใช้ความคิดส่วนตัวของตนเอง

ขั้นที่ 3 ทำความเข้าใจตัวป้อนหรือข้อความรู้ใหม่ (Comprehensible Input) ผู้สอนนำเข้าบทเรียนและป้อนองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับหัวข้อที่สอน โดยสอนด้วยการให้ คำศัพท์จำเป็นวลีและสำนวนที่สำคัญและยกสถานการณ์ตัวอย่างเพื่อให้ผู้เรียนเห็นภาพและเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

ขั้นที่ 4 กิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะ (Intake Activity)

1. กิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่มย่อย ผู้เรียนจับคู่หรือแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยประมาณ 4–6 คน หลังจากนั้นผู้สอนตั้งคำถามให้ผู้เรียนปรึกษาคู่ของตนเพื่อหาคำตอบที่ดีที่สุด หรือในกรณีที่ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อย ผู้สอนมอบหมายหัวข้อในการทำกิจกรรม อาทิ หัวข้อในการนำเสนอ (presentation) หรือหัวข้อในการแสดงบทบาทสมมติ (role play) โดยให้เวลาให้การเตรียมคำตอบ การนำเสนอ หรือการแสดงบทบาทสมมติตามสมควร

2. ถ่ายทอดความคิด ผู้เรียนเวียนกันตอบคำถามที่ได้รับให้ผู้เรียนคนฟังด้วย หากเป็นบทเรียนที่ผู้เรียนต้องนำเสนอข้อมูลหรือแสดงบทบาทสมมติ ให้ทำหน้าชั้นเรียน โดยผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนสามารถมีส่วนร่วมในการอภิปรายได้ด้วย

ขั้นที่ 5 ผลิตผลงาน ผู้สอนให้ผู้เรียนผลิตสื่อวิดิทัศน์เกี่ยวกับหัวข้อที่เรียนไปอาจจะออกมาเป็นรูปแบบได้หลากหลาย อาทิ คลิปแนะนำตัวเอง หรือ เรื่องสั้น ผู้สอนสามารถให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเดี่ยวหรือแบ่งเป็นกลุ่มก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสม

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล (Evaluation)

ทดสอบการพูด ผู้เรียนจะได้รับการทดสอบโดยมีคำถามหรือคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน ซึ่งเป็นชุดคำถามเดียวกันสำหรับทุกคน ผู้เรียนจะได้รับการทดสอบจากผู้สอนเป็นรายบุคคล โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาทั้งหมด 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านที่ 1 ด้านความรู้และความเข้าใจ (Comprehension) ผู้เรียนเข้าใจคำถามหรือคำสั่งและสามารถตอบได้อย่างถูกต้อง ด้านที่ 2 ด้านการออกเสียง (Pronunciation) ผู้เรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และด้านที่ 3 ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency) ผู้เรียนสามารถพูดได้อย่างไม่ติดขัด

4. การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง การถ่ายทอดความหมายผ่านเสียง อากัปกิริยาท่าทาง และ สัญลักษณ์เพื่อ สื่อสารข้อมูลต่าง ๆ ให้แก่ผู้รับสาร คลอบคลุมถึงการแสดงออกในการ เปล่งเสียงออกมาเพื่อให้เกิดความหมายเป็นกระบวนการที่มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง โดย มีเงื่อนไขในการสนทนาระหว่างสองคน

5. ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

6. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อทดสอบก่อน และหลังเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ B–Slim ร่วมกับเทคนิค TPS เป็นรูปแบบปรนัยจำนวน 30 ข้อ โดยวัดความสามารถในการพูด

สื่อสารภาษาอังกฤษประกอบด้วย 1) ไวยากรณ์ 10 ข้อ 2) คำศัพท์ 10 ข้อ 3) ความเข้าใจ 10 ข้อ

7. แบบประเมินการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง เกณฑ์การประเมิน (Rubric Score) สำหรับให้คะแนนกิจกรรมการพูดโดยพิจารณาการพูด 3 ด้าน 1) ด้านความรู้และความเข้าใจ 8 คะแนน 2) ด้านการออกเสียงและเน้นคำ 8 คะแนน 3) ด้านความคล่องแคล่ว 4 คะแนน รวมทั้งสิ้น 20 คะแนน โดยใช้ประเมินกิจกรรมการพูดทุกแผนการจัดการเรียนรู้

8. ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้โดยผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้โดยวัดและประเมินผลตามสภาพจริงแล้วได้ผลเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 (E1/E2)

เกณฑ์ 80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการที่ได้จากร้อยละขอคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินพฤติกรรมและทำใบงานระหว่างเรียนของผู้เรียนทุกคน

เกณฑ์ 80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ที่ได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกคน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้กิจกรรมพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 เพื่อนำไปใช้ในการเรียนในระดับที่สูงขึ้นต่อ ๆ ไป

2. นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางการพูดและผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารอย่างเหมาะสมและถูกต้อง

3. เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในการปรับปรุงและแก้ไขปัญหาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในชั้นเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS: (Thinks Pair Share) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2562 วิชาภาษาอังกฤษ
   รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง (รหัสวิชา 20000-1201)
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
   2.1 ความหมายของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
   2.2 ความสำคัญของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
   2.3 องค์ประกอบของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
   2.4 การวัดและประเมินผลด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤา
   2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการสอนทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการสอน B-SLIM
   3.1 ความหมายรูปแบบการสอน B-SLIM
   3.2 ขั้นตอนการสอนแบบ B-SLIM
4. เทคนิคการสอนแบบ TPS: Thinks Pair Share
   4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบ TPS: Thinks Pair Share
   4.2 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ TPS: Thinks Pair Share
   4.3 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบ TPS: Thinks Pair Share
5. รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ TPS: Thinks Pair Share
   ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ TPS: Thinks Pair Share
6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียน
   6.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
   6.2 ลักษณะของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
7. การหาค่าประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้

7.1 ความหมายของค่าประสิทธิภาพ

7.2 สูตรการหาค่าประสิทธิภาพ

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการสอน B-Slim

8.2 งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ TPS: Thinks Pair Share

8.3 การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ TPS: Thinks Pair Share

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2562 วิชาภาษาอังกฤษ

ใช้มาตรฐานเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Standard-Based Curriculum) เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับการจัด การศึกษาตามแนวปฏิรูปการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 โครงสร้างหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมุ่งเน้นสมรรถนะ(Competency-Based) และการแสดงออก ทางภาษาและผลการเรียนรู้ (Performance-Based and Outcomes) ของผู้เรียนโดยกำหนดเนื้อหา และ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน เมื่อผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ครบตามหลักสูตร ในระดับชั้น ปวช. 1-3 ในแต่ประเภทวิชาชีพ และประเมินผลตามระดับความสามารถและศักยภาพของผู้เรียนในแต่ละระดับ เนื่องจากการจัดหลักสูตรกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ มุ่งเน้นสมรรถนะ (Competency-Based) และการ แสดงออกทางภาษา (Performance-Based and Outcomes) ของผู้เรียน ดังนั้น การกำหนดเนื้อหาเมื่อผ่าน กระบวนการเรียนที่ผู้สอนจัดให้แล้ว ผู้เรียนควรสามารถแสดงออกทางการใช้ภาษา โดยจัดแบ่งตามประเภท ที่เกี่ยวข้องเพื่อผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ทั้งในชีวิตประจำวันและการ ประกอบอาชีพ

รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง (รหัสวิชา 20000-1201)

รายวิชา ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 1 (Real Life English)

รหัส 20000-1201 (0-2-1) จำนวนหน่วยกิต 1 หน่วยกิต

ระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวนชั่วโมงสอน 2 คาบ/สัปดาห์

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. เข้าใจการใช้ภาษาอังกฤษในงานเทคโนโลยีสารสนเทศ

2. สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารในงานเทคโนโลยีสารสนเทศ

3. มีเจตคติและกิจนิสัยที่ดีในการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพและการศึกษาต่อสมรรถนะรายวิชา

4. แสดงความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในงานเทคโนโลยีสารสนเทศ

5. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกบงานเทคโนโลยีสารสนเทศ

6. สนทนาในสถานการณ์งานเทคโนโลยีสารสนเทศตามมารยาทสังคมของเจ้าของภาษา

7. สรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับงานเทคโนโลยีสารสนเทศ

8. เขียนบันทึก และรายงานการปฏิบัติงานเทคโนโลยีสารสนเทศ

9. ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในงานเทคโนโลยีสารสนเทศ

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานเทคโนโลยีสารสนเทศ คำศัพท์เทคนิค การให้ข้อมูล สาธิตและนำเสนอเกี่ยวกับงานเทคโนโลยีสารสนเทศ การสนทนาในสถานการณ์งานเทคโนโลยีสารสนเทศ การอ่านเรื่อง เอกสาร คู่มือ ข้อมูลและปฏิบัติตามคำสั่ง การสืบค้นข้อมูลจากเว็บไซต์ และนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการสืบค้น การเขียนบันทึก รายงานการปฏิบัติงาน ข้อความบนสื่อสังคมออนไลน์ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในงานเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตาราง 1 แสดงกำหนดการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

สัปดาห์ที่	หน่วย	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง
1	1	The Whole family	2
2	2	What are your hobbies?	2
3	3	What do you study? ①	2
4	4	Stay in good shape!	2
5	5	Weekend Getaways & Festivals	
6	5	Weekend Getaways & Festivals	4
7	6	Give me directions!	
8	6	Give me directions!	4
9	7	Communication at Work	2

ตาราง 1 (ต่อ)

สัปดาห์ที่	หน่วย	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง
10	–	**สอบกลางภาค**	2
11	7	Communication at Work	2
12	8	What does it say?	4
13	8	What does it say?	
14	9	Check your e-mail!	
15	9	Check your e-mail!	4
16	10	Form-Filling	
17	10	Form-Filling	4
18	–	**สอบปลายภาค**	
		รวม	36

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ความหมายของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลในการพูดสื่อสารได้ถูกต้องและ เหมาะสมกับวัยของผู้พูดและผู้ที่พูดด้วย ตลอดถึงเหมาะสมกับโอกาสต่าง ๆ ของการพูดเพื่อการ สื่อสาร การถ่ายทอดทางภาษา Bromley (1992) ได้ให้ความหมายการพูดสื่อสาร คือ การถ่ายทอดความหมายผ่านเสียงอากัปกิริยาท่าทาง และ สัญลักษณ์เพื่อสื่อสารข้อมูลต่าง ๆ ให้แก่ผู้รับสาร กล่าวคือเป็นกระบวนการการถ่ายทอดข้อมูลจากบุคคลหนึ่งไปยัง อีกบุคคลหนึ่งผ่านทักษะพื้นฐานของการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการ เขียน โดยการฟังและการอ่านถือเป็นการรับข้อมูล ส่วนการพูดและการเขียนถือว่าเป็นการส่งข้อมูล ในอีกความหมายหนึ่ง การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงออกในการเปล่งเสียงออกมาเพื่อให้เกิดความหมายเป็นกระบวนการที่มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง โดยมีเงื่อนไขในการสนทนาระหว่างสองคน เช่น หัวข้อ เนื้อหาและข้อมูลในการสนทนา การพูดและการ เขียนนั้นเป็นทักษะในการผลิตภาษา (productive skills) เนื่องจากผู้พูดเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือที่เรียกว่า ผู้ส่งสาร ส่วนการฟังและการอ่านถือว่าเป็นทักษะในการรับภาษา (receptive skills) เพราะถือว่าเป็น การรับข้อมูลของผู้รับสาร (Bailey, 2005)

นอกจากนี้การพูดเพื่อการสื่อสารจากคำนิยามของ Finocchiaro and Brumfit (1983) หมายถึง การใช้วาจา เพื่อการถ่ายโอนข้อมูลไปสู่บุคคลอื่นตามจุดประสงค์ที่ต้องการ จะสื่อสารการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ซึ่งการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นจะก่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง กล่าวคือ ผู้พูดต้องพูดให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายและจุดประสงค์ที่ต้องการที่จะสื่อการใช้คำพูดที่เหมาะสมรวมถึง 21 พูดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ นอกจากนี้ต้องเข้าใจวัฒนธรรมของการพูดและวัฒนธรรมของภาษาจากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น

จึงสรุปได้ว่า ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสาร คือผู้ส่งสารถ่ายทอดด้วยภาษาการออกเสียงและกริยา อาการรวมถึงท่าทางหรือสัญลักษณ์เพื่อบอกข้อมูล แลกเปลี่ยนข่าวสารต่าง ๆ ให้แก่ผู้รับสารเป็นการสนทนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งระหว่างบุคคลที่มีตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปโดยมีผู้พูดและผู้ฟังเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในสังคม

ความสำคัญของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ผู้เชี่ยวชาญด้านทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารกล่าวถึงรายละเอียดต่าง ๆ ไว้ดังนี้

ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารมีจุดประสงค์เพื่อเจรจาให้เกิดความเข้าใจจากข้อความความคิด และความคิดเห็นของคู่สนทนา ได้แก่ ความต้องการ ความรู้สึก อารมณ์ต่าง ๆ เป็นต้น นำไปสู่การสร้างสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล (Harmer, 2001; Lynch, 1996; Savignon, 2002) สอดคล้องกับ Harmer (2001) กล่าวว่า การสื่อสารระหว่างบุคคลที่แสดงความเอื้ออาทรและสร้างความรู้สึกที่ดีต่อกันในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การขอร้อง การอวยพร การขอโทษ และการขอบคุณเป็นการสร้างมิตรไมตรีจากการใช้ภาษาในกลุ่มเล็ก ๆ จนกระทั่งในระดับสังคมขึ้นไป นอกจากนี้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้และสร้างประสบการณ์ (Bromley, 1992; Littlewood, 1992) เนื่องจากการเรียนรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการแบ่งปันข้อมูลที่ได้สืบค้น การถ่ายทอดความเข้าใจและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากการเรียนรู้การใช้ภาษาจากการสนทนาระกว่างบุคคล

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) กล่าวไว้สรุปได้ว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคล ของการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพธุรกิจต่าง ๆ ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทักษะการพูดจึงนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมากเพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นได้เข้าใจและจะช่วยให้การอ่านและเขียนง่ายขึ้นด้วย

องค์ประกอบของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารมีองค์ประกอบหลายปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลให้

การสื่อสารมีประสิทธิภาพทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารเกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ถูกต้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกันซึ่งมีองค์ประกอบด้านความรู้และความสามารถทางภาษาหลายด้าน ดังต่อไปนี้

ผู้ศึกษาองค์ประกอบของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมีความเกี่ยวข้องกับด้านหลักไวยากรณ์ คือ การพูดที่ประกอบไปด้วยความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษาประเภทของคำศัพท์ หน้าที่ของคำเป็นต้น (Canale and Swain, 1980; Nunan, 1999) ซึ่งผู้เรียนต้องมีความรู้พื้นฐานเหล่านี้เป็นอันดับแรกก่อนเนื่องจากลักษณะวิธีการใช้โครงสร้าง ทางภาษาแต่ละประเภทมีความแตกต่างกันทั้งลักษณะของประโยคและข้อความที่มีความซับซ้อน ดังนั้นการสื่อความย่อมมีความแตกต่างเช่นเดียวกัน องค์ประกอบด้านเนื้อหา คือ ความรู้ด้านทฤษฎี ความรู้ความสามารถทางภาษานั่นคือมีความรู้ที่สามารถนำหลักการทางภาษามาใช้ในการสื่อสารได้ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ความรู้ความสามารถใน การจัดและเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ (Organizational competence) แบ่งย่อยได้เป็น

1. ความรู้ ทางหลักไวยากรณ์ (Grammatical competence) ความรู้เกี่ยวกับศัพท์ ประโยค ข้อความ (Textual competence)

2. ความรู้ในการปฏิบัติ (Pragmatic competence) ความรู้เกี่ยวกับ หน้าที่ของภาษา (Language function) การเชื่อมโยงคำ ประโยค หรือข้อความต่าง ๆ เพื่อสื่อ ความหมายและสามารถใช้ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ทางสังคม (Sociolinguistic competence)

การพูดสื่อสารภาษาต่างประเทศที่มีประสิทธิภาพเชื่อมโยงถึงองค์ประกอบด้านการออกเสียง (Bachman, 1990; Nunan, 1999) ได้แก่ การออกเสียงคำ ควรให้ถูกต้องทั้งการเน้นหนักคำในระดับ เสียงสูงต่ำ และความชำนาญการในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารอย่างราบรื่นซึ่งรวมถึงความคล่องแคล่ว ของการใช้ภาษาและความเข้าใจในการสื่อสารทั้งการตอบสนองและการนำเสนอคำพูดที่ต้องการสื่อออกไปเมื่อผู้รับสารเกิดความเข้าใจ Harris (1969) กล่าวว่า องค์ประกอบด้านระดับภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ คือ การพูดโดยใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่แตกต่างกันไป เนื่องจากต้องใช้ความรู้ ความเข้าใจในการใช้ภาษาและการโต้ตอบตามภาคปฏิบัติจริง

Oller (1979) แบ่งองค์ประกอบการพูดออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสำเนียง ด้านศัพท์ ด้านไวยากรณ์ ด้านคล่องแคล้วและด้านความเข้าใจคำพูดของผู้อื่นผ่านการตอบโต้ที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับธูปทอง กว้างสวาสดิ์ (2545) ได้แยกองค์ประกอบความสามารถการสื่อสารทางภาษา คือ 1) ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง เกี่ยวกับการออกเสียงกาลและสะกดคำ 2) ด้านสังคมในการเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับคู่สนทนา บริบทหรือสถานการณ์

3) ด้านการใช้โครงสร้างสื่อความ รู้ถึงความแตกต่างระหว่างภาษาพูดและภาษาเขียน และ 4) ด้านกลไกการสื่อความหมาย คลอบคลุมการใช้สีหน้า ท่าทางและน้ำเสียง

จากที่กล่าวมาข้างต้น องค์ประกอบของการพูดเพื่อการสื่อสารประกอบด้วย ความรู้ความสามารถด้านหลักไวยากรณ์ ด้านระดับการใช้ภาษา และด้านเนื้อหาที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เหมาะสม ทั้งยังบรรลุผลของการส่งสารตามที่ตั้งเป้าหมายไว้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

การวัดและประเมินผลการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาได้แบ่งเกณฑ์และหัวข้อการวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้หลายรูปแบบ ดังนี้

Spratt, Pulverness and Williams (2005) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้คือแบบภาพรวม (Holistic Rubrics) โดยแบ่งระดับการให้คะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงการให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบภาพรวม

คะแนน/เกณฑ์	ลักษณะการพูด
5 (ดีเยี่ยม)	มีทักษะการพูดที่ดีมาก มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย
4 (ดี)	พูดได้ดี มีข้อผิดบ้าง แต่เป็นที่เข้าใจได้
3 (พอใช้)	การพูดมีข้อผิดจนทำให้ข้อความไม่มีความชัดเจน
2 (ปรับปรุง)	การพูดได้ในระดับข้อความที่จำกัด ไม่อยู่ในรูปประโยคที่สมบูรณ์
1 (ไม่ผ่าน)	ไม่สามารถสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจได้

Harris (1969) กำหนดการวัดผลทักษะการพูดไว้ 5 ส่วน ได้แก่ การออกเสียง (pronunciation) หลักไวยากรณ์ (grammar) คำศัพท์(vocabulary) ความคล่องแคล่ว (fluency) ความเข้าใจในสิ่งที่พูด (comprehension) ตัวอย่างการให้คะแนนกำหนดเป็นเกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน (Analytic Rubrics) เป็นเกณฑ์การให้คะแนนที่แยกส่วนหรือองค์ประกอบคุณลักษณะของ ผลงานหรือกระบวนการ กำหนดเป็นคะแนน 1–5 ในส่วนที่ 1 การออกเสียง (pronunciation) ดังนี้

5 คะแนน หมายถึง มีสำเนียงผิดเพียงเล็กน้อย

4 คะแนน หมายถึง ออกเสียงได้ดี ถึงแม้ว่าจะมีสำเนียงผิดบ้าง

3 คะแนน หมายถึง ออกเสียงพลาดจนอาจทำให้เข้าใจผิดได้

2 คะแนน หมายถึง ออกเสียงผิดจนยากที่จะเข้าใจ ต้องถามย้ำ

1 คะแนน หมายถึง ไม่สามารถออกเสียงได้ถูกต้อง

Madsen (1983) กำหนดการให้คะแนนและรายการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารเป็นเกณฑ์การประเมินแบบภาพรวม (Holistic Rubrics) เป็นเกณฑ์การพิจารณาจากภาพรวมของการพูดโดยประเมินใน 5 ประเด็นคือ สำเนียง (accent) หลักการทางภาษา (grammar) คำศัพท์(vocabulary) ความคล่องแคล่วในการพูด (fluency) ความเข้าใจในการสื่อสาร(comprehension) ให้เป็นคะแนนหรือเป็นระดับคุณภาพ ดังนี้

5 คะแนน คือ ใช้ภาษาอังกฤษผิดเพียงเล็กน้อยในด้านการเรียงลำดับคำหรือโครงสร้าง

4 คะแนน คือ สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีแต่พลาดเรื่องโครงสร้างที่ยังพอเข้าใจได้

3 คะแนน คือ พลาดเรื่องโครงสร้างประโยคบ่อยครั้ง

2 คะแนน คือ การเรียงคำในประโยคเป็นที่ไม่น่าพอใจจนทำให้ผู้ฟังสับสน

1 คะแนน คือ การพูดไม่สามารถเข้าใจได้

Valette and Disick (1972) วัดระดับการพูดภาษาอังกฤษออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ระดับกลไก (Mechanical Skill) นักเรียนสามารถพูดเลียนแบบเสียงระดับเน้นหนักจังหวะการหยุด และออกเสียงคำเชื่อมระหว่างคำตามแบบเจ้าของภาษาได้ในรูปแบบคำและข้อความที่ได้เรียนมาอย่างครบถ้วน

2. ระดับความรู้ (Knowledge) นักเรียนสามารถพูดออกเสียงและตอบคำถามอย่างเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เรียนมาและสามารถพูดด้วยหลัดไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้วได้

3. ระดับการถ่ายโอน (Transfer) นักเรียนสามารถพูดและสร้างประโยคใหม่ ๆ ตามหลักไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้วได้ตามที่ต้องการและสนทนาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

4.ระดับการสื่อสาร (Communication) นักเรียนสามารถพูดและแสดงความรู้สึกความคิดเห็น ความต้องการให้ผู้อื่นรับรู้ได้อย่างคล่องแคล่ว ด้วยการใช้คำศัพท์ที่หลากหลายและมีความเข้าใจสื่อความหมายได้ถูกต้อง

5.ระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Criticism) นักเรียนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ แล้วมีความสามารถในการเลือกใช้คำพูด สำนวน น้ำเสียง ตลอดจนการแสดงออกท่าทางและลีลาในการพูดที่เหมาะสม

ซึ่งมีความสอดคล้องกับระดับขั้นความสามารถในการพูดของสำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา (2545) มีลักษณะการวัดและประเมินผลตามกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูด ดังนี้

1. ระดับกลไก แบ่งเป็น 4 ประเภทย่อย ได้แก่ 1) สามารถออกเสียงคำถามตามแถบเสียงได้ 2) สามารถออกเสียงคำถามตามแถบเสียงได้ 3) สามารถท่องชื่อวัน เดือน ได้ 4) สามารถนับจำนวนเลขได้

2. ระดับความรู้ ได้แก่ การสามารถตอบคำถามจากภาพที่กำหนดให้ได้

3. ระดับการถ่ายโอน ได้แก่ 1) สามารถเปลี่ยนประโยคให้มีความหมายเหมือนกันโดยใช้คำที่กำหนดให้ได้และเปลี่ยนส่วนอื่น ๆ ตามที่จำเป็น 2) สามารถต่อบทสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด

4. ระดับสื่อสาร ได้แก่ 1) สามารถบรรยายภาพเดี่ยวได้ 2) สามารถบอกทิศทางจากแผนที่ได้ 3) สามารถบรรยายภาพชุดได้

5. ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ ได้แก่ 1) สามารถแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องราวที่กำหนดให้ได้ 2) สามารถแสดงความคิดเห็นจากภาพที่กำหนดให้

จากการศึกษาเรื่องของการวัดและประเมินผลทักษะการพูดสื่อสาร มีนักการศึกษาได้กล่าวไว้ดังตารางต่อไปนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2548) ได้แบ่งเกณฑ์การให้คะแนนการพูดไว้ ดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน	4	3	2	1	น้ำหนักความสำคัญ	คะแนนรวม
ความถูกต้องด้านเนื้อหา	สื่อสารได้ตรงประเด็น เนื้อหาถูกต้องตามหัวข้อที่กำหนด ออกเสียงถูกต้อง ใช้ศัพท์ สำนวน โครงสร้างภาษาถูกต้อง	สื่อสารได้ตรงประเด็นเนื้อหาถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ออกเสียงได้ถูกต้อง	สื่อสารได้ตรงประเด็นเป็นบางส่วนเนื้อหาและการออกเสียงถูกต้องเป็นบางส่วน	สื่อสารได้เนื้อหาน้อย ออกเสียงไม่ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	3	12
ความสามารถในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการแสดงออกทาง สีหน้าและท่าทางอย่างเหมาะสม	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการแสดงออกทาง สีหน้าและท่า ทางบ้าเล็กน้อย	พูดได้คล่องแคล่ว แต่ไม่เป็นธรรมชาติ ประสาน สายตากับผู้ฟังน้อย	พูดเหมือนท่องจำ มีการประสานสายตากับผู้ฟังบ้างเป็นระยะ	2	8
		รวม			5	20

ที่มา: (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548)

แนวคิดเกี่ยวกับการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การสอนทักษะการพูดเป็นการกระบวนการสอนทางภาษาที่ควรพัฒนาอย่างต่อเนื่องและมุ่งเน้นการพูดเพื่อการสื่อสารที่สร้างความเข้าใจอย่างแท้จริง ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงการสอนทักษะการพูด ไว้ดังนี้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) ได้กล่าวถึงการสอนทักษะการพูดว่าควรเน้นการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษที่เรียนมาแล้วมาใช้ในการสื่อสารได้ และฝึกความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของชาวต่างประเทศ โดยที่ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องออกเสียงชัดเหมือนชาวต่างประเทศ ทั้งนี้ในการสนทนาครูมีหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำ และควรคำนึงว่าผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่ตนเองต้องการจะสื่อความหมายหรือไม่ ถ้าผู้ฟังเข้าใจดีก็

ถือว่าผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ ถึงแม้ว่าจะพูดผิดไวยากรณ์หรือใช้คำศัพท์ผิดบ้างแต่ไม่ทำให้ความหมายที่ต้องการสื่อเปลี่ยนแปลงไป

ดวงเดือน แสงชัย (2533) ได้กล่าวว่า การสอนความสามารถด้านการพูดควรเริ่มจากเรื่องใกล้ตัวนักเรียน สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน จากนั้นจึงขยายเป็นเรื่องที่ห่างตัวออกไปเรื่อย ๆ การสอนพูดแก่เด็กควรมีการแสดงท่าทางประกอบด้วยเสมอ และต้องให้เด็กเข้าใจความหมายของบทสนทนานั้นเสียก่อนว่าเกี่ยวกับเรื่องอะไร และฝึกช่วยกันเดาความหมายของการสนทนานั้นโดยเดาเอาจากท่าทางของครูก็ได้ หรือครูอาจนำเด็กเก่งไปฝึกเสียก่อนล่วงหน้าจนคล่อง แล้วจึงนำมาแสดงให้เพื่อน ๆ ดูเป็นตัวอย่าง จะทำให้เด็กสนใจในการเรียนรู้มากขึ้น

กุศยา แสงเดช (2545) กล่าวไว้สรุปว่า การสอนทักษะการพูดโดยเบื้องต้น มุ่งเน้นให้ใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง สิ่งสำคัญคือ ครูผู้สอนจะต้องให้ความถูกต้องรูปแบบ เสียง ดังนั้น กิจกรรมต่างๆ จึงควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามแบบ หรือตัวอย่างที่กำหนดเพื่อนำไปสู่ขั้นการสอนพูดให้มีประสิทธิภาพและได้ผลสัมฤทธิ์สูงสุด การเตรียมกิจกรรมที่นำไปสู่การสอนพูด ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และระดับภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งมีแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด

ธูปทอง กว้างสวาสดิ์ (2544) กล่าวถึงการสอนทักษะการพูดไว้ว่า ผู้สอนต้องออกแบบกิจกรรมที่เริ่มจากง่ายไปหายากโดยเริ่มจากกิจกรรมควบคุม (control practice) โดยผู้สอนให้ความช่วยเหลือ พร้อมทั้งมีรูปแบบและตัวอย่างให้นักเรียน

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) กล่าวถึงการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีกระบวนการที่เชื่อมโยงกับแนวคิดที่เกิดจากความตระหนักถึงความจริงที่ว่าความรู้ความสามารถทางด้านศัพท์ ไวยากรณ์ และโครงสร้างทางภาษาเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมในการสื่อสารกับผู้อื่น การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการใช้ภาษาระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสาร ในปัจจุบันมีวิธีสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้จริง (Actual Communication) ได้แก่ วิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) เนื่องจากจุดมุ่งหมายหลักของวิธีการสอนดังกล่าวเน้นความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการสอน B-SLIM

ความหมายรูปแบบการสอน B-SLIM

วิธีสอนแบบ B-SLIM เป็นรูปแบบหนึ่งของการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเพื่อมุ่งเน้นการสื่อสารโดยอาศัยหลักการและแนวคิดทฤษฎีพัฒนาการเชาวน์ปัญญาของเพียเจต์ (Piaget) ทฤษฎีพัฒนาการเชาวน์ปัญญาของวิก็อทสกี้ (Vygotsky) และทฤษฎีการเรียนรู้โดยการค้นพบของบรูนเนอร์ (Discovery Aproach) ซึ่ง Olenka Bilash เป็นผู้ออกแบบวิธีการสอน (B-Slim Overview) จุดมุ่งหมายของวิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร (Communicative Language Teaching) มุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เรียนในการสื่อสารทำความเข้าใจ ระหว่างกัน

บิลาชได้ให้นิยามของรูปแบบการออกแบบกิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามเกณฑ์เพื่อประเมินกิจกรรมที่ผู้สอนใช้ในชั้นเรียนโดยกิจกรรมนั้นส่งเสริมหน้าที่ทางภาษา มีการใช้สื่อสภาพจริง เน้นทั้งทักษะทางภาษาส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ในชั้นเรียน (ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง) และเชื่อมระหว่างการเรียนภาษาในห้องเรียนและการใช้ภาษานอกห้องเรียน ทั้งนี้กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาที่สองของบิลาชว่า Bilash's Second Language Instructional Model หรือ B-slim Model (c)

ขั้นตอนการสอนแบบ B-SLIM

ธูปทอง กว้างสวาสดิ์ (2544) ได้สรุปไว้ว่ากิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวสื่อสารมีกิจกรรมที่หลากหลาย แต่กิจกรรมหนึ่งที่น่าสนใจ คือการสอนภาษาที่สองของ บิลาช ประกอบไปด้วย 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ขั้นวางแผนและการเตรียม (Planning and Preparation) ขั้นนี้ครูจะเลือกกิจกรรมและเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและความสนใจของผู้เรียน นอกจากนั้นครูต้องจัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์ ที่จำเป็นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สื่อต้องน่าสนใจและสอดคล้องกับเนื้อหา และควรเป็นสื่อที่เป็นของจริง

ส่วนที่ 2 ขั้นทำความเข้าใจตัวป้อนหรือข้อความรู้ใหม่ (Comprehensible Input) ขั้นนี้ครูต้องอธิบายความรู้ใหม่ ข้อมูลหรือตัวป้อนใหม่ โดยตั้งอยู่บนฐานความรู้เดิมของผู้เรียน ครูสามารถให้ตัวป้อนเหล่านี้ ในการที่นักเรียนจะเข้าใจหรือเกิดการเรียนรู้ โดยการขยายความอธิบายเพิ่มเติม บิลาช ได้จำแนกตัวป้อนด้านความรู้ออกเป็น 9 ชนิดดังนี้

1. การรับรู้ภาษา (Language Awareness) บิลาชและทูลาซิวิคซ์สรุปว่า การรับรู้ภาษาเกี่ยวข้องกับทักษะทางภาษา ทัศนคติ การเรียนรู้และการใช้ภาษา สิ่งเหล่านี้ผู้สอนต้องบูรณาการเข้าในกิจกรรมการเรียนการสอน และสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้เรียน

2. การออกเสียง (Pronunciation) เป็นส่วนสำคัญของการพูด และเป็นทักษะที่ยากสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศก่อนที่ผู้เรียนจะสามารถพูดได้เป็นประโยค เขาต้องออกเสียงคำได้ก่อน การออกเสียงควรเน้นความคล่องและจังหวะการขึ้นเสียงสูงต่ำ ตามบริบทและสถานการณ์

3. ศัพท์ (Vocabulary) สามารถแยกออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่ Active Vocabulary หมายถึง คำศัพท์ที่ผู้เรียนเข้าใจความหมายออกเสียงได้ถูกต้องและใช้การพูดและเขียนได้ และ Passive Vocabulary หมายถึง คำศัพท์ที่ผู้เรียนรู้ความหมายและเข้าใจเมื่อพบคำนั้น ในรูปประโยคหรือข้อความ แต่ไม่สามารถใช้พูดและเขียนได้ คำศัพท์ในการสอนแต่ละครั้งต้องไม่มากหรือน้อยเกินไป และต้องสอนจากศัพท์ที่ใกล้ตัว หรือคำศัพท์เพื่อการดำรงชีวิต (Survival Vocabulary) หมายถึง ศัพท์ที่ผู้เรียนใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่นศัพท์ เกี่ยวกับ สัตว์ คำถาม คำทักทาย

4. ไวยากรณ์ (Grammar) การสอนหลักไวยากรณ์ยึดหลักการสอนตามแนวสื่อสาร สามารถสอนได้ 2 วิธี คือ การสอนแบบอุปนัย คือ การสอนโดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ ขึ้นมาก่อน แล้วครูและนักเรียนช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์ และการสอนแบบนิรนัย คือ การสอนที่เริ่มจากกฎเกณฑ์ แล้วจึงฝึกการใช้กฎเกณฑ์ โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ หรือให้ทำแบบฝึกหัดเพื่อให้สนองวิธีการเรียนรู้ของนักเรียน ครูต้องให้ตัวอย่างเพียงพอ และสาธิตการใช้จนผู้เรียนรู้และผู้สอนต้องแม่นกฎเกณฑ์ก่อนที่จะสอนนักเรียน

5. สถานการณ์และความคล่องแคล่ว (Situation/Fluency) การเรียนรู้ภาษาที่สอง (Second Language–SL) และภาษาต่างประเทศ (Foreign Language FL) หมายถึง การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้หลากหลายตามบริบทและสถานการณ์ได้อย่างคล่องแคล่ว

6. วัฒนธรรม (Culture) วัฒนธรรมสามารถแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ซีใหญ่ (Big “C”) หมายถึง ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ วรรณคดี ศิลปะดนตรี ซีเล็ก (Small c) หมายถึง ขนบธรรมเนียมประเพณี ลักษณะนิสัย การแต่งกาย อาหาร การใช้เวลาว่าง การเรียนภาษาต่างประเทศ คือการเรียนวัฒนธรรมต่างประเทศ ซึ่งไม่สามารถแยกภาษาออกจากวัฒนธรรมได้ การสอนวัฒนธรรมครูควรสอนในรูปของกระบวนการพบปะสังสรรค์ มากกว่าที่จะบอกให้รู้ข้อเท็จจริงทางวัฒนธรรม ครูต้องจัดกิจกรรมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

7. กลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategy) กลวิธีการเรียนรู้ หมายถึง การกระทำพฤติกรรม ขั้นตอน และเทคนิคเฉพาะในการเรียนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ เช่น การหาผู้ช่วยในการฝึกการสนทนาเพื่อพัฒนาทักษะพูด การใช้เทคนิคปรับปรุงปัญหาในการ

เรียนภาษาของตัวผู้เรียนเอง ซึ่งมีวิธีการเรียนที่ต่างกัน กลวิธีการเรียนมีความสำคัญเพราะเป็นเครื่องมือสำหรับการใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์ การจะเลือกเทคนิคที่มีความคล้ายคลึงกันและเลือกซ้ำบ่อยครั้งและจะใช้ภาษาในการสื่อสารได้ไม่ดีเท่าที่ควร ดังนั้นครูจำเป็นต้องรู้และเข้าใจถึงกลวิธีที่หลากหลายและประสบผลสำเร็จ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

8. ทัศนคติ (Attitude) เป็นองค์ประกอบที่บ่งบอกถึงความเชื่อว่าผู้เรียนมีทัศนคติที่แตกต่างต่อสิ่งต่อไปนี้ คือ ภาษาเป้าหมาย (Target Language) ผู้พูดภาษาเป้าหมาย (Target Language Speaker) ค่านิยมสังคมทางการเรียนภาษาเป้าหมาย ทัศนคติเหล่านี้มีผลต่อความสำเร็จทางการเรียนภาษาที่สอง การมีทัศนคติด้านบวกต่อภาษาเป้าหมายและวัฒนธรรมของภาษานั้นมีความสำคัญต่อผู้เรียน เพราะทัศนคติบวกย่อมเป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนอยากปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา นอกจากนั้นทัศนคติด้านบวกยังส่งผลให้ผู้เรียนเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย อันจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้ด้านการฟัง อ่านและเขียนได้อย่างรวดเร็ว จะเห็นได้ว่าทัศนคติสำคัญมากในการเรียนภาษาที่สอง ครูควรจำไว้เสมอว่าการแก้ไขทัศนคตินั้น ไม่สามารถทำได้ในเวลาอันสั้น ต้องใช้เวลาและเทคนิคที่หลากหลาย

9. ทักษะ (Skill) หมายถึง ทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน และยังรวมไปถึงทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการแก้ปัญหา การค้นคว้าวิจัย การหาความรู้ด้วยตนเอง การเรียนร่วมกับผู้อื่น โดยให้รายละเอียดการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะดังนี้

ทักษะการฟัง (Listening) ทักษะการฟังถือว่าเป็นทักษะแรกในการสื่อสาร ถ้าฟังไม่รู้เรื่องก็จะไม่สามารถพูดโต้ตอบได้ ดังนั้นครูจำเป็นต้องออกแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะฟัง แลมป์ แนะนำว่าสิ่งสำคัญที่ครูจำเป็นต้องรู้ก่อนที่จะเตรียมกิจกรรม คือ การสอนทักษะฟังควรคำนึงถึงสถานการณ์หรือบริบท กล่าวคือ เลือกเนื้อหา ครูควรออกแบบกิจกรรมฝึกการฟังที่หลากหลายและน่าสนใจ เช่น ครูให้นักเรียนฟังเทปแล้ววาดภาพ เป็นต้น

ทักษะการพูด (Speaking) ในการออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะพูด ครูต้องดูว่ากิจกรรมนั้นต้องเริ่มจากง่ายไปหายาก โดยเริ่มจากกิจกรรมที่ครูควบคุมให้ความช่วยเหลือพร้อมทั้งมีรูปแบบและตัวอย่างให้นักเรียน กิจกรรมเหล่านี้ เรียกว่า กิจกรรมภายใต้การควบคุม (Conversation) เช่น ในช่วง Intake–Using It ก่อนที่ครูจะให้นักเรียนฝึกสนทนาครูต้องมีแบบการสนทนา (Conversation Matrix) หรือ Dialogue ให้นักเรียนหลังจากนั้นจึงให้นักเรียนทำกิจกรรมที่ยากขึ้น เช่น บทบาทสมมุติ การเสียนแบบการอภิปราย ในช่วง Intake–Using It การออกแบบกิจกรรมจากง่ายไปหายากเป็นการลดความวิตกกังวล (Anxiety) ของผู้เรียน

ทักษะการอ่าน (Reading) ก่อนที่จะลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวกับทักษะการอ่าน ครูต้องจัดกิจกรรมก่อนการอ่าน (Preceding Activity) เช่นการพูดคุยหรืออภิปรายประสบการณ์หรือเรื่องราวที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน หลังจากนั้นเป็นการแจ้งจุดประสงค์การอ่านว่า หลังจากการอ่านแล้วนักเรียนต้องได้อะไรบ้าง เช่น ตอบคำถาม อภิปรายกับเรื่องที่อ่าน สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ครูต้องแนะนำคำศัพท์หรือโครงสร้างใหม่ก่อนที่จะให้นักเรียนทำกิจกรรม กิจกรรมสำหรับพัฒนาทักษะการอ่านจัดได้ทั้งกิจกรรมเดี่ยว คู่ กลุ่มทั้งชั้น ขึ้นอยู่กับความยากง่ายของเนื้อหาที่อ่าน

ทักษะการเขียน (Writing) บิลาชย้ำว่า ทักษะการเขียนเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาที่สอง การเรียนรู้การเขียนไม่ใช่ที่เกิดได้โดยธรรมชาติเหมือนการพูดสิ่งที่พูดบางครั้งผู้เรียนไม่สามารถเขียนได้ บิลาชได้ออกแบบการสอนเขียนเรียกว่า แบบ (Form) เทคนิค “แบบ” นี้ บิลาชออกแบบจากง่ายไปหายากเพื่อลดสิ่งที่เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ (Affective Filter) ซึ่งได้แก่ เจตคติ แรงจูงใจ ความวิตกกังวล

ส่วนที่ 3 ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึกทักษะ (Intake Activity) ขั้นนี้ หมายถึงช่วงเวลาที่ผู้เรียนรู้ เนื้อหาหรือตัวป้อน (Input) ผู้สอนพึงระลึกเสมอว่า ผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจข้อมูล สาร หรือตัวป้อนทั้งหมดที่ผู้สอนป้อนในขั้นแรก ครูจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมในขั้นนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสทำสองประการคือ ประการแรก ครูต้องจัดกิจกรรมเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจตัวป้อน เรียกว่า กิจกรรมเพื่อความเข้าใจ (Intake–Getting) กิจกรรมเพื่อความเข้าใจนี้จะใช้เวลาจนกว่าครูจะแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจ Input ครูอาจจะออกแบบ 4–5 กิจกรรม แล้วแต่ความยากง่ายของตัวป้อน กิจกรรมเพื่อความเข้าใจเป็นกิจกรรมที่ง่ายต่อการปฏิบัติมีตัวอย่างแบบแผน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนลดความกังวลในการปฏิบัติ ประการที่สอง หลังจากที่นักเรียนเข้าใจตัวป้อนแล้ว ครูต้องออกแบบกิจกรรมที่ยากและซับซ้อนมากขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึก เรียกว่า กิจกรรมฝึกใช้ภาษา (Intake–Using It) กิจกรรมฝึกใช้ภาษาเป็นกิจกรรมเพื่อการสื่อสารและเป็นธรรมชาติมากกว่ากิจกรรมเพื่อความเข้าใจ (Getting It Activity)

ส่วนที่ 4 ขั้นผล (Output) กิจกรรมขั้นนี้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษานอกห้องเรียนทั้งทักษะ ฟัง พูด อ่านและเขียน ลักษณะกิจกรรมขั้นนี้เป็นกิจกรรมสร้างสรรค์และส่วนมากเป็นกิจกรรมเดี่ยว (Individual Activity) เช่น โครงงาน การเขียนไดอารี่ เรียงความ เรื่องสั้น เป็นต้น

ส่วนที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation) ขั้นการสอนนี้ครูรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากการสังเกต หรือซักถามผู้เรียนในขั้นต่าง ๆ เพื่อต้องการทราบปัญหาต่าง ๆ และแก้ไข

ปัญหาในการสอนครั้งต่อไป ขั้นนี้เป็นขั้นการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ครูอาจใช้การประเมินทักษะตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และการสอบเก็บคะแนนปลายภาคเรียน

เทคนิคการสอนแบบ TPS: Thinks Pair Share

ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบ TPS: Thinks Pair Share

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของเทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดไว้ดังนี้ คำว่า เทคนิค “Think–Pair–Share” มีผู้แปลเป็นภาษาไทยไว้หลายคำ เช่น เทคนิค คู่คิด เทคนิคคู่คิดอภิปราย คิดและคุยกัน และเพื่อนคู่คิด เป็นต้น เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยเป็นผู้กำหนดขึ้นผู้วิจัยจึงใช้คำแทน "Think–Pair–Share ว่า “เทคนิคเพื่อนคู่คิด” ซึ่งมีลักษณะของการจัดกิจกรรม 3 ประการ คือ 1) การคิดด้วยตัวเอง 2) ให้ผู้เรียนร่วมกันจับคู่แลกเปลี่ยนความคิด และ 3) การนำคำตอบมาอภิปรายในกลุ่มใหญ่

Millis and Cottell (1998) ได้กล่าวถึงเทคนิคการเรียน การสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think–Pair–Share) ซึ่งกล่าวถึงเทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดว่า ในความมั่นใจการเริ่มกิจกรรมการเรียนการสอนแบบคู่คิดนั้น ครูตั้งคำถามที่ต้องใช้ความเข้าใจ มักเป็นคำถามแบบการสอบสวนให้นักเรียนคิดหาคำ ตอบด้วยตนเอง จากนั้นให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนร่วมชั้นอีกคนหนึ่ง เพื่ออภิปรายการตอบคำถามเมื่อได้ข้อสรุปนักเรียนยกมือเสนอคำตอบต่อเพื่อนในชั้นเรียนและก่อนที่ ครูจะให้นักเรียนคู่นั้น เสนอคำตอบควรรอเวลาให้นักเรียนคิดคำตอบให้ได้ก่อน และเพื่อให้นักเรียนมี โอกาสในการท่องคำตอบกับเพื่อนก่อนที่จะพูดในชั้นเรียน เพื่อเพิ่มพูนทักษะการสื่อสารทางวาจาและความมั่นใจ

New South Wales (2006 อ้างอิงใน ชลธิชา ทับทวี, 2554) ได้กล่าวถึงเทคนิคเพื่อนคู่คิดว่าเป็น การให้นักเรียนแต่ละคนใช้ความคิดของตัวเองหรือแก้โจทย์ปัญหาอย่างเงียบ ๆ จากนั้นจึงจับคู่และแบ่งปัน ความคิดหรือคำตอบของคนกับคนที่อยู่ใกล้ ๆ แต่ละคู่ควรจะเตรียมตัวนำเสนอความคิดหรือคำตอบของ คู่ของตนให้กับเพื่อนทั้งชั้นเรียนได้รับฟัง อาจกล่าวได้ว่าหมายถึงให้แต่ละทีมเรียนรู้จากเพื่อนร่วมทีม ซึ่งกันและกัน

สุวิมล เขี้ยวแก้ว และอุสมาน สารี (2541) ได้กล่าวถึงเทคนิคเพื่อนคู่คิดว่าเป็นเทคนิคที่เริ่มต้นจากปัญหาหรือโจทย์คำถามให้ผู้เรียนทุกคนคิดหาดำตอบด้วยตนเองก่อน หลังจากนั้นผู้สอน ให้สัญญาณให้ผู้เรียนจับคู่กันเพื่อแลกเปลี่ยนคำตอบหรือความคิดเห็นซึ่งกันและกัน แล้วจึงนำคำตอบของแต่ละคู่มาอภิปรายร่วมกัน 4 คน เพื่อสรุปเป็นคำตอบที่ถูกต้องหรือเหมาะสมที่สุด ก่อนจะนำคำตอบ นั้นมานำเสนอหน้าชั้น

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2544) ได้กล่าวถึงรูปแบบเทคนิคเพื่อนคู่คิดว่าเป็นกลยุทธ์ที่มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงปฏิกิริยาโต้ตอบอย่างชัดเจนให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้อมการแสดงความคิดเห็นก่อนที่ผู้สอนจะได้แนวคิดจากผู้เรียน กลยุทธ์นี้ใช้ได้ง่ายและประสบผลสำเร็จอย่างสูงในทุก ๆ วิชาและทุกระดับชั้นของผู้เรียน โดยเริ่มต้นจากให้ผู้เรียนตั้งใจฟังคำถามของผู้สอนและให้เวลาผู้เรียนคิดประมาณ 2–5 นาที แล้วให้ผู้เรียนจับคู่เพื่อนในห้องเพื่อให้อภิปรายความคิด ที่เกี่ยวกับคำตอบของคำถามนั้น โดยอาจจะให้ช่วงเวลาระยะเวลาหนึ่ง เช่น 5 นาที หลังจากนั้นให้นำเสนอกลุ่มใหญ่ ผู้สอนอาจจะใช้สัญญาณ เช่น ปรบมือ 1 ครั้ง หมายถึง เวลาสำหรับคิด ปรบมือ 2 ครั้ง แสดงว่าถึงเวลาได้อภิปรายเป็นต้น วิธีนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้มีโอกาสได้พูดแสดงความคิดเห็น

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545) ได้กล่าวถึง รูปแบบของเทคนิคเพื่อนคู่คิดว่าเป็นรูปแบบของกิจกรรมการเรียนการตอนที่จัดให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม โดยเริ่มจากการจับคู่กันคิด แล้วนำความคิดของทั้งคู่มาอภิปรายในกลุ่มเพื่อให้ได้ความคิดของกลุ่มเป็นกิจกรรมที่ได้เน้นให้ผู้เรียนได้ พัฒนาพฤติกรรมทางสังคม ควบคู่กับความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียน

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด หมายถึง รูปแบบในการเรียนแบบร่วมมือมีการจัดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียน 2 คน ที่จับคู่กันภายในกลุ่มโดยเป็นกิจกรรมการเรียนที่เริ่มจากการที่ครูเสนอสถานการณ์ปัญหาหรือโจทย์คำถามแล้วให้สมาชิกคิดหาคำตอบด้วยตนเอง แล้วนำคำตอบนั้นไปอภิปรายกับเพื่อนเป็นคู่ ช่วยกันแบ่งปันความคิดเห็นในประเด็นของปัญหาเพื่อหาข้อสรุป จากนั้นนำผลสรุปเสนอหน้าชั้นเรียน เพื่อหาข้อสรุปของประเด็นคำถามจากผู้เรียนทั้งชั้น

ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ TPS: Thinks Pair Share

มีนักวิชาการได้กล่าวถึงขั้นตอนของการจัดการเรียนผู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดไว้ดังนี้

Lyman (1987) กล่าวว่า เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วย เทคนิคเพื่อนคู่คิดจะมีขั้นตอนที่สำคัญอยู่ 3 ข้อ คือ 1) การคิด นักเรียนมีเวลา 30 วินาที หรือมากกว่าเพื่อที่จะคิดให้ได้คำตอบที่เหมาะสม เวลาที่ใช้นี้รวมถึงการเขียนเพื่อจดบันทึกคำตอบ 2) การจับคู่ หลังจากใช้เวลาคิดให้นักเรียนขับคู่เพื่อแบ่งปันคำตอบและความคิดเห็นซึ่งกันและกัน 3) การแบ่งปัน คำตอบของนักเรียนสามารถนำมาแบ่งปันภายในกลุ่มเดียวกัน หรือ ทั้งชั้นเรียน ในช่วงการอภิปรายเพื่อติดตามผล เทคนิคนี้ให้โอกาสแห่นักเรียนทุกคนที่จะแสดงออกถึงตนเอง รวมถึงสะท้อนให้เห็นถึงคำตอบของตนเอง

Byerley (2002, Online) กล่าวว่า เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดจะมีขั้นตอนที่สำคัญอยู่ 3 ข้อ คือ 1) การคิด (Think) เป็นขั้นตอนแรกที่ครูจะกระตุ้นด้วยปัญหาเพื่อให้ผู้เรียนหาคำตอบ 2) การจับคู่ (Pair) เป็นขั้นตอนที่สองที่จะให้ผู้เรียนจับคู่เพื่ออภิปรายปัญหา 3) การแลกเปลี่ยน (Share) เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่จะให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนและนำเสนอ ความรู้ที่ได้จากการค้นหาดำตอบ

Levin and Wadmany (2008) กล่าวว่า เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดจะมีขั้นตอนสำคัญดังนี้

1. การคิด ครูกระตุ้นการคิดของนักเรียนโดยป้อนคำถามหรือสังเกตการณ์นักเรียนควรใช้เวลาในการคิดสักครูเพื่อที่จะใช้ความคิดทบทวนเกี่ยวกับคำถาม

2. การจับคู่ ใช้การจับคู่กันตามที่กำหนดให้ เช่น จับคู่กับเพื่อนที่นั่งใกล้ ๆ กันหรือกับเพื่อนที่นั่งโต๊ะติดกัน นักเรียนแต่ละดูร่วมกันพูดคุยเกี่ยวกับคำตอบที่แต่ละคนหามาได้แล้วเปรียบเทียบ ความรู้ที่ได้มาจากความคิดของแต่ละคนหรือจากบันทึกสั้น ๆ ที่แต่ละคนบันทึกมาเพื่อที่จะมาพิจารณาว่า คำตอบของฝ่ายไหนที่คิดว่าเป็นคำตอบที่ดีที่สุด น่าเชื่อถือมากที่สุด และมีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ มากที่สุด

3. การแลกเปลี่ยนความรู้ หลังจากที่นักเรียนช่วยกันคิดภายในคู่ของตนเอง ครูจะเรียกนักเรียนแต่ละดูให้มาแลกเปลี่ยนความคิดในคู่ของตนกับนักเรียนทั้งห้องเรียน

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542) ได้ลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค Thinks Pair Share จะมีขั้นตอนดังนี้

1. ชั้นเตรียม ครูแนะนำทักษะในการเรียนแบบคู่คิด การจับคู่ของนักเรียนบอกวัตถุประสงค์ของบทเรียน และบอกวัตถุประสงค์ของการทำงานร่วมกัน

2. ชั้นสอน ครูนำเสนอเนื้อหาหรือบทเรียนใหม่ด้วยวิชีสอนที่เหมาะสมแล้วให้งาน

3. ขั้นทำงานกลุ่ม เมื่อได้รับคำถามจากครู นักเรียนต้องหาคำตอบด้วยตนเองก่อนแล้วจึงนำคำตอบไปปรึกษาคู่ของตนเพื่ออภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันเพื่อหาดำตอบ ที่ดีที่สุด

4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ มีขั้นตอนย่อย ได้แก่

4.1 ตรวจผลงาน ครูดูจากงานกลุ่มที่แต่ละคู่ส่งไปและครูสุ่มบางคู่มาเสนอดำตอบในชั้นเรียน ขณะที่ฟังผู้นำเสนอแล้วผู้เรียนในห้องสามารถยกมือ เพื่อแสดงความคิดเห็นต่อคำตอบ หรือเสนอคำตอบของตนได้

4.2 ทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยไม่มีการช่วยเหลือกัน เพื่อตรวจผลการสอบ แล้วทำการคำนวณคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มให้นักเรียนทราบ และถือว่าเป็นคะแนนของนักเรียนแต่ละคน ในกลุ่มด้วย

5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานของกลุ่มครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ถ้ามีสิ่งที่นักเรียนยังไม่เข้าใจครูควรอธิบายเพิ่มเติม ครูและนักเรียนช่วยกันประเมินผลการทำงานของกลุ่ม โดยอภิปรายถึงผลงานของนักเรียน และวิธีการทำงานของนักเรียน รวมถึงวิธีการปรับปรุงการทำงานของกลุ่มด้วย ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้รู้ความก้าวหน้าของตนเองทั้งทางด้านวิชาการและด้านสังคม

ขจรศักดิ์ หลักแก้ว (2551: สื่อออนไลน์) ได้เสนอขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดจะมีขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

ขั้นที่ 1 แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ แบบคละความสามารถ (เก่ง ปานกลาง อ่อน) กลุ่มละ 2–4 คน

ขั้นที่ 2 ครูตั้งประเด็นสั้น ๆ หรือโจทย์คำถาม

ขั้นที่ 3 ผู้เรียนแต่ละคนคิดหาคำตอบด้วยตนเองสัก 1– 2 นาที

ขั้นที่ 4 ให้ผู้เรียนจับคู่กับเพื่อนแลกเปลี่ยนความคิดผลัดกันเล่าความคิดหรือคำตอบของตนให้เพื่อนฟังจนได้ข้อสรุปที่เห็นพ้องกัน

ชั้นที่ 5 ผู้เรียนคนใดคนหนึ่งสามารถอธิบายคำตอบไห้เพื่อนฟังทั้งชั้นได้หรือครูสุ่มบางคู่มารายงานหน้าชั้นเรียน

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่าขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ให้นักเรียนจับคู่กัน 2 คน แลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกันเพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ โดยการสร้างรูปแบบการสอนครั้งนี้ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้เป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูแนะนำทักษะในการเรียนแบบเพื่อนคู่คิดบอกจุดประสงค์ ของบทเรียน แบ่งบทบาทหน้าที่สมาชิก และบอกวัตถุประสงค์ของการทำงานร่วมกัน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินกิจกรรม ครูผู้สอนนำเสนอเนื้อหาหรือบทเรียนใหม่ หลังจากนั้นครูตั้งประเด็นของปัญหาหรือเสนอสถานการณ์ปัญหาให้นักเรียนแต่ละคนจะต้องคิดหาคำตอบด้วยตนเอง เมื่อได้คำตอบของตนเองแล้ว หลังจากนั้นให้นักเรียนนำคำตอบมาอภิปราย ปรึกษากับคู่ของตน เพื่อ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สนทนาซักถามอภิปรายเนื้อหาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันเพื่อหาคำตอบที่ดีที่สุด

ขั้นที่ 3 สรุป ครูสุ่มบางคู่ออกมาอภิปรายคำตอบหน้าชั้นเรียน โดยครูตรวจดูผลงานแต่ละคู่ที่ส่งไปโดยขณะที่ฟังผู้นำเสนอแล้วนักเรียนในห้องสามารถแสดงความคิดเห็นหรือเสนอคำตอบ ของตนเองได้ ซึ่งมีครูคอยให้ความช่วยเหลือและเสนอแนะ อธิบายเพิ่มเติมจนได้ข้อสรุป

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผล วัดจากพฤติกรรมของนักเรียนขณะปฏิบัติกิจกรรม ความถูกต้องของใบงานหรือผลงาน การตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบ

ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบ TPS: Thinks Pair Share

ลีแมน (Lyman, 1987, pp 1–2) ได้สรุปประโยชน์ของเทคนิคเพื่อนคู่คิด คือ

1. เป็นเทคนิคที่นำไปใช้ได้เร็ว

2. ไม่ต้องใช้เวลาเตรียมการมาก

3. การโต้ตอบภายในตัวบุคคลกระตุ้นให้นักเรียนเป็นจำนวนมากมีความสนใจอย่างแท้จริงอยู่ในด้านความรู้

4. ครูสามารถตั้งคำถามได้หลายแบบและหลายระดับ

5. ทำให้รวมความสนใจของนักเรียนทั้งชั้นเรียน และทำให้นักเรียนที่ไม่กล้าแสดงออกสามารถตอบคำถามได้โดยไม่ต้องลุกขึ้นต่อหน้าเพื่อนร่วมชั้นเรียน

6. ครูสามารถเข้าใจนักเรียนด้วยการฟังนักเรียนกลุ่มต่าง ๆ ระหว่างการทำกิจกรรมและจากการรวบรวมคำตอบในตอนท้ายชั่วโมงเรียน

7. ครูสามารถทำกิจกรรมที่ใช้หลักแบบเพื่อนคู่คิดได้หนึ่งครั้งหรือหลาย ๆ ครั้งในระยะเวลา 1 คาบเรียน

Eison (2008, Online) ได้สรุปประโยชน์ของเทคนิคเพื่อนคู่คิด ดังนี้

1. สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีศักยภาพในทุกชั้นเรียนที่มีขนาดใหญ่

2. ส่งเสริมให้นักเรียนมีการโต้ตอบในเนื้อหาของรายวิชา

3. ทำให้นักเรียนประมวลความคิดของตนเองก่อนนำไปแบ่งปันกับคนอื่น

4. สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดในระดับที่สูงขึ้นได้

วิภาวดี วงศ์เลิศ (2544) ได้สรุปประโยชน์ของเทคนิคเพื่อนคู่คิด ดังนี้

1. ผู้เรียนได้รับความรู้ที่มีความหมายนักเรียนสามารถนำไปใช้ทั้งในเนื้อหาเดียวกันหรือต่างกัน ตลอดจนช่วยเตรียมนักเรียนให้ออกไปใช้ชีวิตในโลกของความเป็นจริง ซึ่งเป็นโลกที่ต้องอาศัยความร่วมแรงร่วมใจมากกว่า การแข่งขันแบบเผชิญหน้า

2. ผู้เรียนได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ได้ศึกษาค้นคว้า ทำงานและแก้ปัญหาด้วยตนเอง นักเรียนมีอิสระที่จะเลือกวิธีการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีอิสระในการตัดสินใจด้วย ตนเอง

3. ผู้เรียนได้รับความรู้ และประสบการณ์จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้สามารถและเกิดความเข้าใจลึกซึ้ง ความรู้ได้นาน

4. ผู้เรียนมีทักษะในการแก้ปัญหา มีมนุษยสัมพันธ์ และการสื่อความหมายจากการทำงาน อภิปราย ซักถาม ช่วยเหลือ แลกเปลี่ยน และให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน

5. ผู้เรียนได้รู้จักและเข้าใจตนเองดีขึ้น ในด้านของการทราบข้อดีและข้อบกพร่องเพื่อเป็นแนวทางการแก้ไขปรับปรุง

6. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ กล้าแสดงออกต่อหน้าเพื่อนหนึ่งคนโดยไม่กลัวว่าจะพูดผิด

7. ฝึกทักษะการเป็นผู้พูดและผู้ฟังที่ตามทั้งการเป็นผู้มีใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็น ผู้อื่น ไม่ยึดมั่นถือมั่น

8. ผลงานที่ทำโดยผู้เรียนสองคนช่วยกันทำ ย่อมดีกว่าผลงานโดยบุคคลเพียงคนเดียว โอกาสที่จะผิดพลาดมีน้อยกว่า

9. สามารถนำเทคนิคการเรียนแบบเพื่อนคู่คิดไปใช้ได้อย่างกว้างขวางอาจใช้วิธีนี้วิธีเดียวหรือสลับกับวิธีอื่นในแต่ละครั้งที่สอน

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TPS: Thinks Pair Share มีดังนี้

1. ทำให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ด้วยตัวเอง

2. ทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์

3. ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดและทักษะการแก้ปัญหา

4. ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสาร แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

5. ช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ กล้าแสดงออกต่อหน้าเพื่อน

6. สามารถนำเทคนิคการเรียนแบบ TPS: Thinks Pair Share ไปใช้ได้หนึ่งครั้งหรือหลายๆครั้ง ในระยะเวลาตามคาบที่กำหนดให้ จะใช้วิธีนี้วิธีเดียวหรือสลับกับวิธีอื่นในแต่ละครั้งที่สอน

รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ TPS: Thinks Pair Share

เมื่อนำแนวคิดจากการสังเคราะห์รูปแบบการสอน B-Slim ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ TPS: Thinks Pair Share เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สามารสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS: Thinks Pair Share ได้ดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงรูปแบบการสอน B-Slim ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ TPS: Thinks Pair Share

รูปแบบการสอน B-Slim	**เทคนิคการสอนแบบ TPS: Thinks Pair Share**	**รูปแบบการสอน B-Slim ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ TPS: Thinks Pair Share**
รูปการสอน B-Slim มี 5 ขั้นตอน 1. ขั้นวางแผนและการเตรียม (Planning and Preparation) 2. ขั้นทำความเข้าใจตัวป้อนหรือข้อความรู้ใหม่ (Comprehensible Input) 3. ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึกทักษะ (Intake Activity) 4. ขั้นผล (Output) 5. ขั้นประเมินผล (Evaluation	**เทคนิค TPS: Thinks Pair Share** ขั้นที่ 1 ขั้นการคิด (Think) ครูผู้สอนนำเสนอเนื้อหาหรือบทเรียนใหม่ หลังจากนั้นครูตั้งประเด็นของปัญหาหรือเสนอสถานการณ์ปัญหาให้นักเรียนแต่ละคนจะต้องคิดหาคำตอบด้วยตนเอง ขั้นที่ 2 การจับคู่ (Pair) เมื่อได้คำตอบของตนเองแล้ว หลังจากนั้นให้นักเรียนนำคำตอบมาอภิปราย ปรึกษากับคู่ของตน เพื่อ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สนทนาซักถามอภิปรายเนื้อหาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันเพื่อหาคำตอบที่ดีที่สุด	**รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS: Thinks Pair Share** **ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผนและการเตรียม (Planning and Preparation)** ผู้สอนเตรียมบทเรียนและอุปกรณ์ที่จำเป็นในการสอน สื่อการสอนอาจจะเป็นในรูปเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ **ขั้นที่ 2 เทคนิคการคิด (Thinking Techniques)** ผู้สอนถามคำถามเกี่ยวกับบทเรียนก่อนเข้าบทเรียน หลังจากนั้นให้เวลาผู้เรียนในการคิดคำตอบ หากได้คำตอบแล้วให้เขียนลงกระดาษโดยไม่ปรึกษาผู้เรียนคนอื่น ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะต้องใช้ความคิดส่วนตัวของตนเอง ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความคิดและแสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาได้อย่างอิสระ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

ตาราง 4 (ต่อ)

รูปแบบการสอน B–Slim	เทคนิคการสอนแบบ TPS: Thinks Pair Share	รูปแบบการสอน B–Slim ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ TPS: Thinks Pair Share
	ขั้นที่ 3 การแบ่งปัน (Share) ครูสุ่มบางคู่ออกมาอภิปรายคำตอบหน้าชั้นเรียน โดยครูตรวจดูผลงาน แต่ละคู่ที่ส่งไป โดยขณะที่ฟังผู้นำเสนอแล้ว นักเรียนในห้องสามารถแสดงความคิดเห็นหรือเสนอคำตอบของตนเองได้ ซึ่งมีครูคอยให้ความช่วยเหลือและเสนอแนะอธิบายเพิ่มเติมจนได้ข้อสรุป	**ขั้นที่ 3 ทำความเข้าใจตัวป้อนหรือข้อความรู้ใหม่ (Comprehensible Input)** ผู้สอนนำเข้าบทเรียนและป้อนองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับหัวข้อที่สอน โดยสอนด้วยการให้ คำศัพท์จำเป็น (key word) วลีและสำนวนที่สำคัญ (useful phrases and expressions) และยกสถาณการณ์ตัวอย่าง (example situations) เพื่อให้ผู้เรียนเห็นภาพและเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น **ขั้นที่ 4 กิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะ (Intake Activity)** **4.1 กิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่มย่อย (Pair or small group activity)** ผู้เรียนจับคู่หรือแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยประมาณ 5–8 คน หลังจากนั้นผู้สอนตั้งคำถามให้ผู้เรียนปรึกษาคู่ของตนเพื่อหาคำตอบที่ดีที่สุด หรือในกรณีที่ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อย ผู้สอนมอบหมายหัวข้อในการทำกิจกรรม อาทิ หัวข้อในการนำเสนอ (presentation) หรือหัวข้อในการแสดงบทบาทสมมติ (role play) โดยให้เวลาให้การเตรียมคำตอบ การนำเสนอ หรือการแสดงบทบาทสมมติตามสมควร

ตาราง 4 (ต่อ)

รูปแบบการสอน B–Slim	เทคนิคการสอนแบบ TPS: Thinks Pair Share	รูปแบบการสอน B–Slim ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ TPS: Thinks Pair Share
		4.2 ถ่ายทอดความคิด (Share ideas and thoughts) ผู้เรียนเวียนกันตอบคำถามที่ได้รับให้ผู้เรียนคนอื่นฟังด้วย หากเป็นบทเรียนที่ผู้เรียนต้องนำเสนอข้อมูลหรือแสดงบทบาทสมมติ ให้ทำหน้าชั้นเรียน โดยผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนสามารถมีส่วนร่วมในการอภิปรายได้ด้วย **ขั้นที่ 5 ผลิตผลงาน** (result) ผู้สอนให้ผู้เรียนผลิตสื่อวิดิทัศน์เกี่ยวกับหัวข้อที่เรียนไป อาจจะออกมาเป็นรูปแบบได้หลากหลาย อาทิ คลิปแนะนำตัวเอง หรือเรื่องสั้น ผู้สอนสามารถให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเดี่ยวหรือแบ่งเป็นกลุ่มก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสม **ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล** (Evaluation) **6.1 Speaking test (ทดสอบการพูด)** ผู้เรียนจะได้รับการทดสอบโดยมีคำถามหรือคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนซึ่งเป็นชุดคำถามเดียวกันสำหรับทุกคน ผู้เรียนจะได้รับการทดสอบจากผู้สอนเป็นรายบุคคล โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนน 0–5 คะแนนในแต่ละด้าน ดังนี้ **6.1.1 Comprehension (ด้านความรู้และความเข้าใจ)** ผู้เรียนเข้าใจคำถามหรือคำสั่งและสามารถตอบได้อย่างถูกต้อง **6.1.2 Pronunciation (ด้านการออกเสียง)** ผู้เรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

ตาราง 4 (ต่อ)

รูปแบบการสอน B–Slim	เทคนิคการสอนแบบ TPS: Thinks Pair Share	รูปแบบการสอน B–Slim ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ TPS: Thinks Pair Share
		6.1.3 Fluency (**ด้านความคล่องแคล่ว**) ผู้เรียนสามารถพูดได้อย่างไม่ติดขัด

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Good (1973 อ้างอิงใน วิษา สำราญใจ, 2552) ได้ให้ความหมายของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงความรู้ที่ได้รับหรือทักษะที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่ครูผู้สอนให้ หรือคะแนนที่ได้จากการทดสอบ

พัฒนพงษ์ สีกา (2551) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากการกระทำของบุคคล ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเนื่องจากการได้รับประสบการณ์โดยการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสามารถประเมิน หรือวัดประมาณค่าได้จากการทดสอบ หรือการสังเกตพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง

ขนิษฐา บุญภักดี (2552) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน อาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกต และจากการใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

พิมพ์ประภา อรัญมิตร (2552) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความรู้ความสามารถที่แสดงถึงความสำเร็จที่ได้จากการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ ซึ่งสามารถวัดเป็นคะแนนได้จากแบบทดสอบทางภาคทฤษฎีหรือภาคปฏิบัติหรือ ทั้งสองอย่าง

วุฒิชัย ดานะ (2553) ได้กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับ ความรู้ความสามารถและทักษะที่ได้รับและพัฒนามาจากการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ โดยอาศัยเครื่องมือในการวัดผลหลังจากการเรียนหรือจากการฝึกอบรม

กล่าวโดยสรุป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถและทักษะที่ได้รับจากการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือการเรียนรู้ในชั้นเรียนในรายวิชาต่าง ๆ โดยอาศัย

ความสามารถเฉพาะบุคคล ซึ่งสามารถเป็นคะแนนที่ได้จากการทดสอบ หรือเกรดที่ได้จากการเรียน

ลักษณะของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ลักษณะของผลสมฤทธิ์ทางการเรียนมีหลายลักษณะ โดยจะกล่าวถึง 2 ด้าน ดังนี้ (อุทมพร จามรมาน, 2535 อ้างอิงใน วนิดา ดีแป้น, 2553)

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมอง จำแนกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 ผลสัมฤทธิ์ด้านความจำ เป็นสิ่งที่สำคัญทางการเรียน ความจำเป็นตัวเสริมให้เกิดความรู้ความสามารถ ในการเรียน ความจำเป็นผลสัมฤทธิ์พื้นฐานก่อนการแสดงความสามารถในระดับสูงขึ้น

ระดับ 2 ผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจ เป็นการแสดงความสามารถในระดับสูงขึ้นกว่าความจำ

ระดับ 3 ผลสัมฤทธิ์ด้านการนำไปใช้ เป็นการนำความรู้ที่ได้เรียนไปแล้วไปใช้ในสถานการณ์อื่นที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นการบรรลุจุดมุ่งหมายของการนำไปใช้

ระดับ 4 ผลสัมฤทธิ์ด้านการวิเคราะห์ เป็นการแยกแยะเนื้อหาให้เป็นส่วนย่อยแล้วระบุส่วนย่อยกับส่วนย่อย หรือส่วนย่อยกับส่วนใหญ่

ระดับ 5 ผลสัมฤทธิ์ด้านการสังเคราะห์ เป็นการนำสิ่งที่วิเคราะห์มาผสมผสานเป็นเรื่องใหม่

ระดับ 6 ผลสัมฤทธิ์ด้านการประเมิน ความสามารถในด้านการประเมินเพื่อให้ ได้คุณค่าบางอย่าง ถือว่าเป็นขั้นสุดท้ายของการพัฒนาทางสังคมของผู้เรียน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านจิตใจ เป็นสิ่งที่เป็นนามธรรมและมีขอบเขตกว้างมาก ตั้งแต่การรับรู้จนถึงความพึงพอใจในคุณค่า แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 ขั้นการกับรู้เป็นระดับต่ำ หมายถึง การที่บุคคลแต่ละคนเปิดใจอยากรับรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นภายนอกบ้าง คือการรู้ตัวและการตั้งใจรับรู้เพิ่ม

ระดับ 2 ขั้นการตอบสนอง เป็นนั้นที่นักเรียนได้แสดงออกต่อคน สิ่งของและปรากฏการณ์

ระดับ 3 ขั้นการแสดงคุณค่าเป็นขั้นที่มีการรับรู้คุณค่า

ระดับ 4 ขั้นการสร้างโนทัศน์ของคุณคำเป็นขั้นการสร้างความเข้าใจ

ระดับ 5 ขั้นการแสดงลักษณะ เป็นขั้นการแสดงบุคลิกนิสัยของบุคคลเหล่านั้น

การหาค่าประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้

ความหมายของค่าประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2532) ค่าประสิทธิภาพหมายถึง การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพโดยการประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพ E1 เป็นค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E2 เป็นค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหมายว่า ผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยของคะแนนทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมด ต่อเปอร์เซ็นต์ของการทดสอบหลังเรียน คือ E1/ E2

สูตรการหาค่าประสิทธิภาพ

วิธีการคำนวณหาค่าประสิทธิภาพ ดังนี้

E1 ได้จากคะแนนทำงานทุกชิ้นของนักเรียนแต่ละคนรวมกัน แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย (X) เทียบส่วนเป็นร้อยละ

E2 ได้มาจากการนำคะแนนผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมดมารวมกันแล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย (X) เทียบส่วนเป็นร้อยละ

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552) ได้กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่สร้าง โดยนำไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงให้เป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ ก่อนนำไปใช้จริง ซึ่งผู้สร้างกิจกรรมควรดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเกณฑ์กำหนดประสิทธิภาพของนวัตกรรม ประสิทธิภาพของกิจกรรมจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหมายว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยถือว่านวัตกรรมที่จะมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้เช่น

กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของกิจกรรมไว้ 80/80 มีความหมายว่า 80 แรก หมายถึง คะแนนรวมของนักเรียนทุกคนจากการปฏิบัติแต่ละกิจกรรมอยู่ในกิจกรรมนั้น แล้วได้ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป 80 หลัง หมายถึง คะแนนรวมของนักเรียนทุกคนจากการทดสอบหลังเรียนในกิจกรรมแล้วได้ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป โดยการที่จะกำหนดเกณฑ์ให้มีประสิทธิภาพเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาจากธรรมชาติของวิชา และสภาพของผู้เรียน ตลอดจนความสามารถของผู้ผลิตสื่อ ซึ่งการตั้งเกณฑ์ไว้สูงเกินไปจะทำให้เกิดความท้อถอยในการที่จะ

พัฒนาให้ถึงเกณฑ์ แต่ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำเกินไปจะได้นวัตกรรมที่มีคุณภาพต่ำ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้จะตั้งไว้ที่ 80/80 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตคติอาจตั้งไว้ต่ำกวานี้ เช่น 70/70 75/75 เป็นต้น

2. กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการทดลองใช้นวัตกรรมกลุ่มตัวอย่างควรมีลักษณะ ได้แก่ เป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับเดียวกับนักเรียนที่เราจะนำนวัตกรรมไปใช้จริง เป็นนักเรียนที่ยังไม่เคยเรียนเนื้อหาที่ใช้ในการสร้างนวัตกรรมและเป็นนักเรียนที่มีคุณลักษณะตรงกับประเภทของนวัตกรรมที่กำหนดไว้

3. เป็นนักเรียนที่สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้ทดลองใช้นวัตกรรมได้เพื่อนำผลการให้ผู้เรียนนั้นไปปรับปรุงนวัตกรรมให้สมบูรณ์ยิงขึ้นการทดลองใช้นวัตกรรม (Try out) การทดลองใช้นวัตกรรมเป็นการตรวจสอบความเป็นไปได้ของนวัตกรรมก่อนนำไปใช้จริงกับนักเรียนที่ต้องการพัฒนา (กลุ่มตัวอย่างจริง) และเพื่อหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมว่ามีประสิทธิภาพเพียงใด รวมทั้งเป็นการตรวจสอบหาข้อบกพร่อง และแนวทางการแก้ไขนวัตกรรมที่สร้างขึ้น ซึ่งการทดลองใช้มีแนวทาง ดังนี้

1. การทดลองแบบ (1:1) คือการทดลองกับผู้เรียนประมาณ 3 คน โดยใช้ผู้เรียนที่มีระดับสติปัญญาสูง ปานกลาง ต่ำ แล้วนำผลการทดลองไปคำนวณหาประสิทธิภาพและปรับปรุงบางส่วนที่ยังบกพร่อง ในขั้นนี้ประสิทธิภาพที่ได้จะต่ำกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้

2. การทดลองแบบกลุ่มเล็ก (1:10) คือการทดลองกับผู้เรียน 6-10 คน โดยใช้ผู้เรียนที่มีระดับสติปัญญาสูง ปานกลาง ต่ำ แล้วนำผลการทดลองไปคำนวณหาประสิทธิภาพและปรับปรุงบางส่วนที่ยังบกพร่อง ในขั้นนี้ประสิทธิภาพที่ได้จะใกล้เคียงเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้

3. การทดลองภาคสนาม (1:100) คือการทดลองกับผู้เรียนทั้งชั้น มีจำนวนนักเรียน 30-100 คน แล้วนำผลการทดลองไปคำนวณหาประสิทธิภาพและปรับปรุงบางส่วนที่ยังบกพร่อง ในขั้นนี้กิจกรรมน่าจะมีประสิทธิภาพที่กาหนดไว้

4. การวิเคราะห์และสรุปผลการใช้กิจกรรม เมื่อทดลองสอนโดยใช้กิจกรรมแล้วก็สามารถหาประสิทธิภาพของกิจกรรมได้แล้วนำประสิทธิภาพของกิจกรรมที่หาได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ เพื่อพิจารณาว่าจะยอมรับประสิทธิภาพหรือไม่ การยอมรับประสิทธิภาพให้ถือค่าความแปรปรวน 2.5-5 เปอร์เซ็นต์ นั่นคือประสิทธิภาพของ

กิจกรรมไม่ควรต่ำกว่า 5 เปอร์เซ็นต์ แต่โดยปกติจะกำหนดไว้ 2.5 เปอร์เซ็นต์ อาทิ ตั้งประสิทธิภาพไว้ 90/90 เมื่อนำกิจกรรมไปทดลองปรากฏว่า กิจกรรมนั้นมีประสิทธิภาพ 87.5/87.5 ก็สามารถยอมรับได้ว่าชุดกิจกรรมนั้นมีประสิทธิภาพ ซึ่งการยอมรับประสิทธิภาพของกิจกรรมมี 3 ระดับ คือ สูงกว่าเกณฑ์ เช่น เกณฑ์ที่ตั้งไว้ 90/90 แล้วหาประสิทธิภาพของกิจกรรมได้ 95/93 เท่าเกณฑ์ เกณฑ์ที่ตั้งไว้ 90/90 แล้วหาประสิทธิภาพของกิจกรรมได้ 90/90 (เป็นไปได้ยากมาก) ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ยอมรับได้ว่ามีประสิทธิภาพ เช่น 90/90 แล้วหาประสิทธิภาพของกิจกรรมได้ 88.50/87.75

จากแนวคิดของนักการศึกษาเกี่ยวกับการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมนั้น สามารถสรุปได้วาการหาเกณฑ์ประสิทธิภาพของกิจกรรมนั้นสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ได้รับความรู้และประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ หากคำนวณค่า E1 /E2 แล้วไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ต้องมีการพัฒนาปรับปรุงจนกว่าจะได้เกณฑ์ประสิทธิภาพตามที่กำหนดก่อนนำไปใช้จริง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเกี่ยวกับ รูปแบบการสอน B-Slim

งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ B-Slim ซึ่งมีผู้วิจัยทำไว้ ดังนี้

อัญรัตน์ นุ่นจีน (2559, สื่อออนไลน์) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอน แบบ B-SLIM Model และการสอนปกติ พบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบ B-SLIM Model มีผลการเรียนรู้ ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วย รูปแบบ B-SLIM Model มีระดับ ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการ สอนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มณเฑียร ชัยประเสริฐ (2559) ได้ศึกษาผลการจัดค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยรูปแบบ B-SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธารทหาร พบว่า ค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วย รูปแบบ B-SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 70/70 คือ 73,07/75.94 ประการต่อมา ผู้เรียน

มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดี

สุวพรรณ ไชยศรี (2559, สื่อออนไลน์) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยการ จัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 พบว่า 1) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80/80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 0.92 หรือมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 92 ซึ่งอยู่ในระดับสูง 3) นักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาคอมพิวเตอร์คณะบริหารธุรกิจมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 16.17 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 28.85 4) นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ B-Slim Model มีความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 อยู่ในระดับมากที่สุด (X = 4.60, S.D = 0.61)

นันทวัน หมุดปิน (2557, สื่อออนไลน์) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของ B-SLIM Model เสริมด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จุดประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและ หลังเรียน และศึกษาเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้บีสลิมโมเดลเสริมด้วยกิจกรรมบทบาท สมมติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 4 จำนวน 49 คน โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล โดยการ สุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติของนักเรียน ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้บีสลิมโมเดลเสริมด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ หลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียน และเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการสอนอยู่ในระดับดี

จากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอน แบบ B-SLIM สามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาต่างประเทศที่สอง เนื่องจากเป็น การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกความสามารถด้านการฟัง การพูดและ มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ในขั้นเพื่อความเข้าใจและฝึก จึงสามารถเชื่อมั่นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM สามารถนำมาช่วยพัฒนาความสามรถด้านการพูดสื่อสารได้ ดังนั้นผู้วิจัย จึงได้นำข้อดีของการ จัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM มาออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจและฝึก (Intake Activity) จึงคาดหวังว่า กิจกรรมที่ออกแบบขึ้น นี้สามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษอังกฤษตามเป้าหมายที่กำหนดได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ TPS: Thinks Pair Share

งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด TPS: Thinks Pair Share ซึ่งมีผู้วิจัยทำไว้ ดังนี้

วรวุฒิ สดใส (2565) พัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ Murdoch Integrated Approach (MIA) ร่วมกับเทคนิค Think Pair Share สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ Murdoch Integrated Approach (MIA) ร่วมกับเทคนิค Think Pair Share กับเกณฑ์คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 คะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (sig. = .000, t = 5.411*) 2) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 (sig. = .000, t = 9.854*) และ 3) มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ Murdoch Integrated Approach (MIA) ร่วมกับเทคนิค Think Pair Share โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 2.73, S.D. = 0.52)

ธกานต์ สมหมาย (2564) พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พิสมร ชูเอม (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด พบว่า ความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดอยู่ในระดับมาก

ปวีณา บุตรวงค์ (2558) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้และความคงทนการจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กลวิธีลินซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด พบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีลินซ์ ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80.20/80.44 2) นักเรียนมีคะแนนความสามารถเรียนรู้คำศัพท์สูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้กลวิธีลินซ์ ร่วมกับเทคนิค เพื่อนคู่คิด 3) นักเรียนมีคะแนนทดสอบเรียนรู้คำศัพท์หลังจากเรียนรู้โดยใช้กลวิธีลินซ์ ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด ผ่านไป 2 สัปดาห์สูงกว่าทดสอบหลังเรียนเสร็จทันที 4) นักเรียนมีความพึงพอใจหลังจากเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้กลวิธีลินซ์ ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด ในระดับมาก

งานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด TPS: Thinks Pair Share ซึ่งมีผู้วิจัยทำไว้ ดังนี้

Sofiatun (2009, Online) ได้ศึกษาผลการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษในการปรับปรุงความสามารถในทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อการบรรยายและการจัดเตรียมวิธีการไว้ให้การสอนพูด โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด (TPS: Thinks Pair Share) รวมถึงการพัฒนาทักษะความสามารถในการพูดของนักเรียนโดยเฉพาะในด้าน มีพัฒนาการต่อผลสำเร็จในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากการสังเกตการณ์ เอกสารและการสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและนักเรียนยังมีผลตอบรับที่ดีขึ้นด้วย นักเรียนมีความกระตือรือร้น และ มีความมั่นใจในการพูดมากขึ้นและกล้าที่จะสร้างการอ่านออกเสียงที่ถูกต้องซึ่งสะท้อนให้เห็นว่านักเรียน

สรุปได้ว่า การใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดสามารถแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ดังงานวิจัยต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น

การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบการสอนB-SLIM ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ TPS: Thinks Pair Share

งานวิจัยของอรัญญา ราชการกลาง (2561) การพัฒนารูปแบบการสอนแบบ B-Slim โดยบูรณาการเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิดและประยุกต์ใช้วิดีทัศน์ ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ที่สังเคราะห์ขึ้นโดยใชเรูปแบบการสอนแบบ B-SLIM โดยบูรณาการร่วมกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (TPS) จากผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นโดยรวมในระดับเหมาะสมมากที่สุด $\bar{X}$ = 4.76 และ ค่า S.D. = 0.43 ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

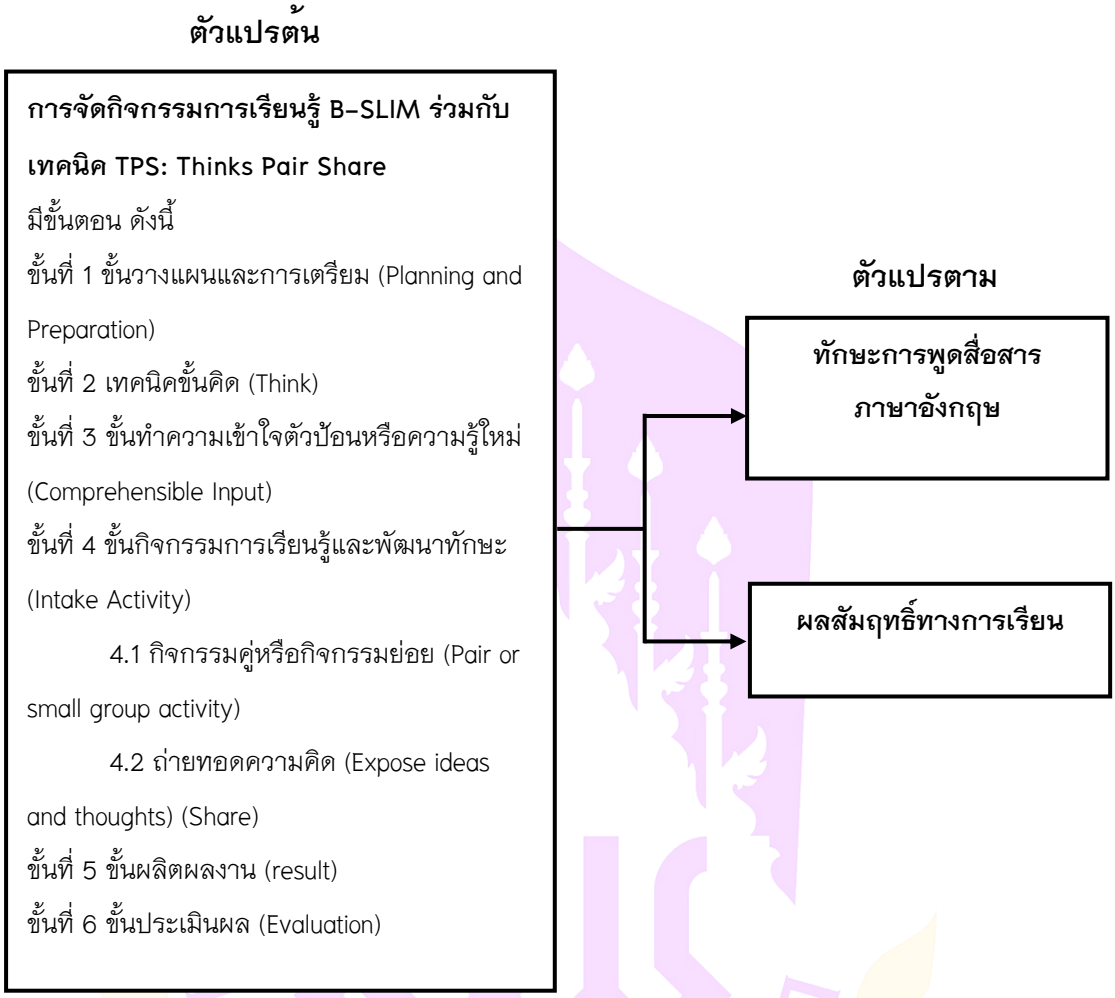

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS : Thinks Pair Share เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาโดยมีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

1. วิธีการดำเนินการวิจัย
2. กลุ่มเป้าหมาย
3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. วิธีการดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบหนึ่งกลุ่มทดสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest-Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555) ในการเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสอนโดยแผนการจัดการเรียนรู้ โดยแนวคิดการจัดการเรียนรู้เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีรูปแบบการวิจัย ดังนี้

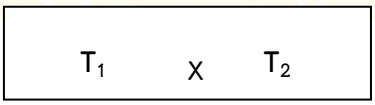

ภาพ 2 แสดงแบบแผนงานวิจัย

โดยกำหนดสัญลักษณ์เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกัน คือ

T_1 แทน การทดสอบก่อนการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS: Thinks Pair Share

X แทน การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS: Thinks Pair Share

T_2 แทน การทดสอบหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS: Thinks Pair Share

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริงรหัสวิชา 20000-1201 วิทยาลัยเทคนิคเชียงรายในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 30 คน จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) นักเรียนกลุ่มดังกล่าวมีความสามารถคละกันมากพอสำหรับการทดลอง พิจารณจากการจัดการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพบปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ไม่สามารถนำคำศัพท์ และไวยากรณ์ที่เรียนแล้วนั้นไปประยุกต์ใช้ในการพูดสื่อสารหรือสนทนาผู้เรียนยังมีความเขินอายไม่กล้าพูดสื่อสารและสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนของผู้เรียนไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก

เนื้อหาที่ใช้ในการทำวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยจากรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง (รหัสวิชา 20000-1201) วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โดยแบ่งเนื้อหาเป็น 8 เรื่อง เรื่องละ 1 แผน รวมทั้งสิ้น 8 แผนการเรียนรู้ จำนวน 16 ชั่วโมง

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองสอนด้วยตนเองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ประกอบด้วย การสอน 16 ชั่วโมง การสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ดำเนินการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model ร่วมกับเทคนิคTPS: Think Pair Share ประกอบกับรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง (รหัสวิชา

20000-1201) ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 8 แผนการเรียนรู้ แผนละ 2 ชั่วโมง

เรื่องที่ 1	Greeting and Self-Introduction	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 2	Leisure time	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 3	Describing time	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 4	Spreading green around us	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 5	Explore tourist attractions	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 6	Blend in culture and tradition	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 7	Let's go shopping	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 8	Making professional conversation	จำนวน 2 ชั่วโมง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อทดสอบก่อนและหลังเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ B-Slim ร่วมกับเทคนิค TPS เป็นรูปแบบปรนัยจำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน เกี่ยวกับการเลือกใช้สำนวน ประโยคและคำให้เหมาะสมกับการตอบโต้ในบทสนทนา ประกอบด้วย 1) ไวยากรณ์ 15 ข้อ 2) คำศัพท์ 15 ข้อ 3) ความเข้าใจ 10 ข้อ รวมทั้งสิ้น 40 คะแนน

2.2 แบบประเมินการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีเกณฑ์การประเมิน (Rubric Score) สำหรับให้คะแนนกิจกรรมการพูดพิจารณาการพูด 3 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้และความเข้าใจ 8 คะแนน 2) ด้านการออกเสียงและเน้นคำ 8 คะแนน 3) ด้านความคล่องแคล่ว 4 คะแนนรวมทั้งสิ้น 20 คะแนนโดยใช้ประเมินกิจกรรมการพูดทุกแผนการจัดการเรียนรู้

วิธีการดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model ร่วมกับเทคนิคTPS: Think Pair Share มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศด้านสื่อสารภาษาอังกฤษ ได้แก่ รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง (รหัสวิชา 20000-1201)

1.2 ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดเพื่อสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS: Thinks Pair Share เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

1.3 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง (รหัสวิชา 20000–1201) โดยอิงจากโครงสร้างรายวิชาดังกล่าว ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2566 ใช้เวลาทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง สามารถแบ่งออกเป็น 8 เรื่อง ดังนี้

ตาราง 5 แสดงการแบ่งเนื้อหาของรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง (รหัสวิชา 20000–1201)

หัวข้อเรื่อง	Functions	จำนวน (ชั่วโมง)
Greeting and Self–Introduction	การทักทายและแนะนำข้อมูลส่วนตัว โดยใช้ Present simple tense	2
Leisure time	การบอกกิจกรรมที่ทำยามว่าง การใช้ Adverbs of frequency สำนวนที่บ่งบอกความรู้สึกชอบ หรือไม่ชอบทำ โดยใช้ Gerund และ Verb Infinite	2
Describing people	การอธิบายลักษณะภายนอกและนิสัย โดยการใช้ Adjective และ has/have got	2
Spreading green around us	การบอกคำแนะนำ หรือ สิ่งที่ควรทำไม่ควรทำเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยใช้ Modal verbs	2
Explore tourist attractions	การบอกประวัติของสถานที่ท่องเที่ยวโดยใช้ past simple และกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวสามารถทำได้ ควบคู่กับ preposition of time	2
Blend in culture and tradition	การเชื่อมประโยค past simple และ past continuous โดยใช้ conjunction of time เพื่อบอกเล่าเกี่ยวกับที่มาของวัฒนธรรมและประเพณีของเจ้าของภาษาและคนไทย	2
Let's go shopping	สำนวนในการซื้อขายสินค้า และการใช้ conditional sentence type 0.1.2	2
Making professional conversation	สำนวนในการนัดหมายต่าง ๆ ควบคู่กับการใช้ Present continuous tense และ Future simple tense เกี่ยวกับอนาคตอันใกล้	2
	รวมแผนการเรียนรู้	**16**

1.4 ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS: Thinks Pair Share เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 มีองค์ประกอบ ได้แก่ 1) สาระสำคัญ 2) สาระการเรียนรู้ 3) จุดประสงค์การเรียนรู้(ด้านความรู้, ด้านทักษะ, ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์) 4) สมรรถนะประจำหน่วยการเรียนรู้ 5) กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS 6) งานที่มอบหมาย 7) สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้ 8) การวัดและเมินผลการเรียนรู้ 9) เอกสารอ้างอิง 10) บันทึกหลังการจัดการกิจกรรมการเรียน

กิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS: Thinks Pair Share มี 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผนและการเตรียม (Planning and Preparation) ผู้สอนเตรียมบทเรียนและอุปกรณ์ที่จำเป็นในการสอน สื่อการสอนอาจจะเป็นในรูป หรือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ขั้นที่ 2 เทคนิคขั้นคิด (Think) ผู้สอนถามคำถามเกี่ยวกับบทเรียนก่อนเข้าบทเรียน หลังจากนั้นให้เวลาผู้เรียนในการคิดคำตอบ หากได้คำตอบแล้วให้เขียนลงกระดาษโดยไม่ปรึกษาผู้เรียนคนอื่น ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะต้องใช้ความคิดส่วนตัวของตนเอง

ขั้นที่ 3 ทำความเข้าใจตัวป้อนหรือข้อความรู้ใหม่ (Comprehensible Input) ผู้สอนนำเข้าบทเรียนและป้อนองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับหัวข้อที่สอน โดยสอนด้วยการให้ คำศัพท์จำเป็นวลีและสำนวนที่สำคัญและยกสถานการณ์ตัวอย่างเพื่อให้ผู้เรียนเห็นภาพและเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

ขั้นที่ 4 กิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะ (Intake Activity)

1. กิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่มย่อย ผู้เรียนจับคู่หรือแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยประมาณ 4-6 คน หลังจากนั้นผู้สอนตั้งคำถามให้ผู้เรียนปรึกษาคู่ของตนเพื่อหาคำตอบที่ดีที่สุด หรือในกรณีที่ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อย ผู้สอนมอบหมายหัวข้อในการทำกิจกรรม และให้เวลาให้การเตรียมคำตอบ หรือ การนำเสนอ

2. ถ่ายทอดความคิด ผู้เรียนเวียนกันตอบคำถามที่ได้รับให้ผู้เรียนคนอื่นฟังด้วย หากเป็นบทเรียนที่ผู้เรียนต้องนำเสนอข้อมูลหรือแสดงบทบาทสมมติ ให้ทำหน้าชั้นเรียนโดยผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนสามารถมีส่วนร่วมในการอภิปรายได้

ขั้นที่ 5 ผลิตผลงาน (result) ผู้สอนให้ผู้เรียนผลิตสื่อวิดิทัศน์เกี่ยวกับหัวข้อที่เรียนไปอาจจะออกมาเป็นรูปแบบได้หลากหลาย อาทิ คลิปแนะนำตัวเอง หรือเรื่องสั้น ผู้สอนสามารถให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเดี่ยวหรือแบ่งเป็นกลุ่มก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสม

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล (Evaluation) ผู้เรียนรับการทดสอบโดยมีคำถามหรือคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนซึ่งเป็นชุดคำถามเดียวกันสำหรับทุกคน ผู้เรียนจะได้รับการทดสอบจากผู้สอนเป็นรายบุคคล โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาทั้งหมด 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านที่ 1 ด้านความรู้และความเข้าใจ (Comprehension) ผู้เรียนเข้าใจคำถามหรือคำสั่งและสามารถตอบได้อย่างถูกต้อง ด้านที่ 2 ด้านการออกเสียง (Pronunciation) ผู้เรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และด้านที่ 3 ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency) ผู้เรียนสามารถพูดได้อย่างไม่ติดขัด

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนB-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS: Thinks Pair Share ที่สร้างแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความถูกต้องของแผนการจัดการเรียนการสอน

กำหนดคะแนนของผู้เชี่ยวชาญเป็น +1 หรือ 0 หรือ-1 ดังนี้

+1 คือ แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้จริง

0 คือ ไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้

-1 คือ แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นไม่ได้วัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุ

-1, 0, +

โดยเกณฑ์การแปลความหมาย ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

1.6 ผู้วิจัยดำเนินการปรับแก้แผนการจัดการเรียนรู้ และส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมอีกครั้ง

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 1 แผน ไปทดลองแบบภาคสนาม (Field try out) กับนักเรียนที่อยู่ระดับชั้นเดียวกันกับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แต่ต่างแผนกจากกลุ่มเป้าหมาย เพื่อหาค่าประสิทธิภาพเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ทั้งนี้หากต่ำกว่าเกณฑ์ทำการแก้ไขปรับปรุงแผนการเรียนรู้

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS: Thinks Pair Share เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรสมรรถนะภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2556 จุดประสงค์รายวิชาสมรรถนะรายวิชา คู่มือการวัดและการประเมินผล ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ทราบหลักการจุดมุ่งหมายของโครงสร้างรายวิชา แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการวัดประเมินผล

2.2 ศึกษาวิธีเขียนข้อสอบแบบเลือกตอบ เทคนิคการสอนและรูปแบบการเขียนข้อสอบแบบเลือกตอบวิชาภาษาอังกฤษ และศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอิงเกณฑ์

2.3 กำหนดตัวชี้วัด เนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัดเพื่อสร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหา วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และจะใช้แบบทดสอบฉบับจริง 30 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องของข้อสอบในแต่ละข้อให้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และการใช้ภาษาให้ชัดเจนขึ้น

2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ความสอดคล้อง ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข

2.6 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย แล้วพิจารณาแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.60–1.00 ซึ่งถือว่า เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ซึ่งมีความสอดคล้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

2.7 นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจสอบแล้วนำไปทดลองสอบ (Try out) กับนักเรียน ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกอื่น จำนวน 40 คน คละความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยเกณฑ์การให้คะแนนคือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน และตอบผิดได้ 0 คะแนน

2.8 นำผลการทดลองมาหาคุณภาพข้อสอบ โดยการหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อแบบอิงเกณฑ์โดยวิธี (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543) โดยข้อสอบมีค่าอำนาจตั้งแต่ 0.20–1.00

2.9 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษจำนวน 30 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้วิธีการคูเดอร์–ริชาร์สัน โดยใช้สูตร KR–20 (เวชฤทธิ์ อังกนะภัทรขจร, 2555)

2.10 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมาจัดพิมพ์ให้เป็นฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้กลุ่มเป้าหมาย

3. แบบประเมินทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS: Thinks Pair Share เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรสมรรถนะภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2556 จุดประสงค์รายวิชาสมรรถนะรายวิชา คู่มือการวัดและการประเมินผล ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ทราบหลักการจุดมุ่งหมายของโครงสร้างเวลาเรียน แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการวัดประเมินผล

3.2 ศึกษาวิธีการประเมินทักษะการพูดและรูปแบบการการประเมินเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดสื่อสาร และกำหนดเกณฑ์การประเมิน (Rubric Score) สำหรับให้คะแนนกิจกรรมการพูดโดยพิจารณาการพูด 3 ด้าน คือ

3.1.1 ด้านความรู้และความเข้าใจ 8 คะแนน

3.1.2 ด้านการออกเสียง 8 คะแนน

3.1.3 ด้านความคล่องแคล่ว 4 คะแนน

รวมทั้งสิ้น 20 คะแนนโดยใช้ประเมินกิจกรรมการพูดทุกแผนการจัดการเรียนรู้

3.3 นำแบบประเมินทักษะการพูดสื่อสารเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความสอดคล้องและแบบทำสอบกับจุดประสงค์ โดยใช้เกณฑ์คะแนนดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทำสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทำสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์

ให้คะแนน -1 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทำสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์

ซึ่งหมายความว่าข้อคำถามนั้นมีความตรงตามเนื้อหาหากค่าดัชนีน้อยกว่า 0.5 แสดงว่าข้อคำถามนั้นไม่มีความตรงตามเนื้อหาจึงตัดทิ้งหรือปรับปรุงให้ดีขึ้น ผลการประเมินความเที่ยงตรงตามเนื้อหามีค่าระหว่าง 0.66-1.00 แสดงว่า ข้อคำถามของแบบทดสอบนั้นใช้ได้ มีความเหมาะสมสอดคล้องกับเกณฑ์และจุดประสงค์

3.4 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหามาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย พิจารณาแบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่า IOC อยู่ที่ 1.00 ซึ่งถือว่าเป็นมีความสอดคล้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) นำข้อคำถามที่

ผ่านเกณฑ์การคำนวณค่า IOC หรือปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ มาใช้เป็นแบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้จริง

3.5 นำแบบประเมินไปทดสอบกลุ่มเป้าหมายหลังจากสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบ 16 ชั่วโมง

3.6 นำแบบทดสอบความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมาทดลองใช้กับนักเรียนที่มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 40 คน วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

3.7 นำผลการทดสอบหาค่าความยากง่าย (p) มีเกณฑ์กำหนดค่าความยากง่าย คือ 0.20–0.80 ได้ค่าความยากง่าย (p) ของข้อสอบฉบับจริง อยู่ในระดับ 0.40–0.67 ค่าอำนาจจำแนก (r) ใช้เกณฑ์อำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไปซึ่งได้ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบที่จะนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายอยู่ในระดับ 0.33–0.60 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สูตร KR–20 ของ Kuder–Richardson (พวงรัตน์ทวีรัตน์, 2540) โดยใช้เกณฑ์ความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ได้ค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.77

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. สถิติเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือในการทำวิจัย

1.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยคำนวณจากสูตร (ไพศาล วรคำ, 2558)

$$IOC = \frac{\sum_{i=1}^{n} R_i}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

$\sum_{i=1}^{n} R_i$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

R_i แทน คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยที่ สอดคล้อง จะมีคะแนนเป็น +1

ไม่แน่ใจ จะมีคะแนนเป็น 0

ไม่สอดคล้อง จะมีคะแนนเป็น –1

1.2 หาค่าความง่าย (P_E) ของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ดัชนีความยากง่าย

R แทน จำนวนผู้เรียนที่ต่อข้อคำถามข้อนั้นถูกต้อง

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

1.3 หาค่าอำนาจจำแนก (D) ของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543)

$$D = \frac{S_U - S_L}{N(X_{mix} - X_{min})}$$

เมื่อ D แทน ค่าอำนาจจำแนก

S_u แทน ผลรวมคะแนนของกลุ่มนักเรียนกลุ่มเก่ง

S_L แทน ผลรวมคะแนนของกลุ่มนักเรียนกลุ่มอ่อน

X_{mix} แทน คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด

X_{min} แทน คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มเก่งหรือกลุ่มอ่อน

1.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์สัน โดยใช้สูตร KR-20 (เวชฤทธิ์ อังกนะภัทรขจร, 2555)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1}\left\{1 - \frac{\sum_{i=1}^{k} p_i q_i}{S_t^2}\right\}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่น

P แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูก

Q แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิด

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

1.5 หาค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS: Thinks Pair Share โดยใช้สูตรดังนี้ (เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง, 2555)

สูตรที่ 1 $E1 = \frac{\sum x}{\frac{N}{A}} \times 100$

เมื่อ E1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อย ทุกชุดรวมกัน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

สูตรที่ 2 $E2 = \frac{\sum y}{\frac{N}{B}} \times 100$

เมื่อ E2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum Y$ แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) โดยคำนวณจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2550)

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด และสุริทอง ศรีสะอาด, 2552)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum_{i=1}^{N} x_1^2 - \left(\sum_{i=1}^{N} x_i\right)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum_{i=1}^{N} X_i$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum_{i=1}^{N} X_i^2$ แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง

$\left(\sum_{i=1}^{N} X_i\right)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มเป้าหมาย

2.3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยร้อยละระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test dependent (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤต เพื่อทราบว่ามีนัยสำคัญ

$\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคน

N แทน จำนวนนักเรียน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B–SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้ รูปแบบ B–slim ร่วมกับเทคนิค TPS เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการสอนB–slim ร่วมกับเทคนิค TPS ก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง (รหัสวิชา 20000–1201) ก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยไว้ 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B–SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย กับเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน B–SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง (รหัสวิชา 20000–1201) ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน B–SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงรายกับเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

ตาราง 6 แสดงประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS

ผลการเรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย (E1/E2)
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1)	7,200	644.59	47.40	81.07/85.72
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2)	30	24	5.52	

จากตาราง 6 พบว่าการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง (รหัสวิชา 20000-1201) สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 30 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 8 แผน เวลา 16 ชั่วโมง ได้ดำเนินการวิเคราะห์ค่า E1 โดยนำคะแนนที่ ได้แบบประเมินการทำงานในชั้นเรียนต่าง ๆ และแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนทุกคนมาคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยและร้อยละและดำเนินการการวิเคราะห์ค่า E2 โดยนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนทุกคนมาคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยและคิดเป็นร้อยละผลปรากฏดังตาราง 6 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) เท่ากับ 81.07 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 85.72 กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.07/85.72 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตาราง 7 แสดงการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

แผนการจัดการเรียนรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
1. Greeting and Self-Introduction	4.48	0.70	มาก
2. Leisure time	4.44	0.51	มาก
3. Describing people	4.96	0.19	มากที่สุด
4. Spreading green around us	4.85	0.36	มากที่สุด
5. Explore tourist attractions	5.00	0.00	มากที่สุด
6. Blend in culture and tradition	4.81	0.40	มากที่สุด
7. Let's go shopping	4.78	0.42	มากที่สุด
8. Making professional conversation	4.81	0.40	มากที่สุด

จากตาราง 7 ผลการประเมินความถูกต้องครบถ้วน และเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 พบว่า มีค่าเฉลี่ยของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ระหว่าง 4.44-5.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.00-0.70 และอยู่ในระดับคุณภาพมากถึงมากที่สุด โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3, 4, 5, 6, 7, และ 8 อยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และ 2 อยู่ในระดับคุณภาพมาก ซึ่งหมายความว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับคุณภาพมากถึงมากที่สุด

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

คะแนนทดสอบวัดทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย หัวข้อเรื่อง explore the attractions in Chiang Rai นักเรียนจำนวน 9 คน ระดับคุณภาพอ่อน ด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 30 นักเรียนจำนวน 21 คน ระดับคุณภาพพอใช้ ด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 70 ตามเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ตั้งไว้ดังตาราง 8

ตาราง 8 แสดงคะแนนทดสอบวัดทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS

การทดสอบก่อนเรียน: องค์ประกอบของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ					
เลขที่	ด้านที่ 1 ความรู้และความเข้าใจ (8 คะแนน)	ด้านที่ 2 การออกเสียงและเน้นคำ (8 คะแนน)	ด้านที่ 3 ความคล่องแคล่ว (4 คะแนน)	รวมทุกด้าน (20 คะแนน)	ระดับคุณภาพ
1	4	5	2	11	พอใช้
2	5	4	2	11	พอใช้
3	6	3	3	12	พอใช้
4	4	3	2	9	อ่อน
5	5	5	3	13	พอใช้
6	6	5	2	13	พอใช้
7	5	4	3	12	พอใช้
8	5	3	2	10	พอใช้
9	3	3	2	8	อ่อน
10	5	3	2	10	พอใช้
11	6	4	1	11	พอใช้
12	5	4	3	12	พอใช้
13	3	4	2	9	อ่อน
14	4	3	2	9	อ่อน
15	3	3	2	8	อ่อน
16	6	4	3	13	พอใช้

ตาราง 8 (ต่อ)

การทดสอบก่อนเรียน: องค์ประกอบของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ					
เลขที่	ด้านที่ 1 ความรู้และความเข้าใจ (8 คะแนน)	ด้านที่ 2 การออกเสียงและเน้นคำ (8 คะแนน)	ด้านที่ 3 ความคล่องแคล่ว (4 คะแนน)	รวมทุกด้าน (20 คะแนน)	ระดับคุณภาพ
17	5	5	2	12	พอใช้
18	5	5	2	12	พอใช้
19	6	4	3	13	พอใช้
20	3	4	1	8	อ่อน
21	4	3	2	9	อ่อน
22	5	3	2	10	พอใช้
23	4	3	2	9	อ่อน
24	3	3	1	7	อ่อน
25	4	3	3	10	พอใช้
26	5	3	3	11	พอใช้
27	6	3	2	11	พอใช้
28	5	5	3	13	พอใช้
29	6	5	2	13	พอใช้
30	6	3	3	12	พอใช้

ตาราง 9 แสดงคะแนนทดสอบวัดทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS

การทดสอบหลังเรียน: องค์ประกอบของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ					
เลขที่	ด้านที่ 1 ความรู้และความเข้าใจ (8 คะแนน)	ด้านที่ 2 การออกเสียงและเน้นคำ (8 คะแนน)	ด้านที่ 3 ความคล่องแคล่ว (4 คะแนน)	รวมทุกด้าน (20 คะแนน)	ระดับคุณภาพ
1	8	7	4	19	ดีมาก
2	7	7	4	18	ดีมาก
3	8	6	4	18	ดีมาก
4	8	4	4	17	ดี
5	8	8	4	20	ดีมาก
6	8	8	4	20	ดีมาก
7	8	7	3	19	ดีมาก
8	7	7	4	18	ดีมาก
9	7	7	3	17	ดี

ตาราง 9 (ต่อ)

การทดสอบหลังเรียน: องค์ประกอบของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ					
เลขที่	ด้านที่ 1 ความรู้และความเข้าใจ (8 คะแนน)	ด้านที่ 2 การออกเสียงและเน้นคำ (8 คะแนน)	ด้านที่ 3 ความคล่องแคล่ว (4 คะแนน)	รวมทุกด้าน (20 คะแนน)	ระดับคุณภาพ
10	8	6	3	17	ดี
11	8	7	3	18	ดีมาก
12	7	7	4	18	ดีมาก
13	7	6	3	16	ดี
14	8	5	4	17	ดี
15	6	6	4	16	ดี
16	7	7	3	17	ดี
17	8	6	4	18	ดีมาก
18	8	7	3	18	ดีมาก
19	8	7	4	19	ดีมาก
20	7	7	3	17	ดี
21	7	6	4	17	ดี
22	7	7	3	17	ดี
23	8	6	3	17	ดี
24	8	4	3	15	ดี
25	7	7	3	17	ดี
26	8	5	4	17	ดี
27	7	7	3	17	ดี
28	8	7	4	19	ดีมาก
29	8	8	4	20	ดีมาก
30	8	7	3	18	ดีมาก

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง (รหัสวิชา 20000-1201) ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

ตาราง 10 แสดงผลวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS	n	$\bar{X}$	S.D.	T	df	Sig
ก่อนเรียน	30	10.70	3.25	36.93	29	0.00
หลังเรียน	30	17.67	1.54			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริงโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 17.67) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 10.70) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียน (S.D. = 1.54) ก่อนเรียน (S.D. = 3.25) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้ รูปแบบ B-slim ร่วมกับเทคนิค TPS เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่มีประสิทธิภาพเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการสอนB-slim ร่วมกับเทคนิค TPS ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ในชีวิตจริง (รหัสวิชา 20000-1201) ก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งในบทนี้ผู้วิจัยจะกลาวถึงสรุปการวิจัย อภิปรายผล และขอเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย กับเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) เท่ากับ 81.07 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 85.72 กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.07/85.72 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และผลการประเมินความถูกต้องครบถ้วน และเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ระหว่าง 4.44-5.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.00-0.70 และอยู่ในระดับคุณภาพมากถึงมากที่สุดโดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3, 4, 5, 6, 7, และ 8 อยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และ 2 อยู่ในระดับคุณภาพมาก ซึ่งหมายความว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับคุณภาพมากถึงมากที่สุด

2. ผลเปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการสอน B-slim ร่วมกับ เทคนิค TPS ก่อนเรียนและหลังเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย พบว่า นักเรียนจำนวน 15 คน ระดับคุณภาพดีมาก ด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 50 นักเรียนจำนวน 15 คน ระดับคุณภาพดี ด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 50 ตามเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ตั้งไว้

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง (รหัสวิชา 20000-1201) ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย พบว่า ค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($\overline{X}$ = 17.67) สูงกว่าก่อนเรียน ($\overline{X}$ = 10.70) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียน (S.D. = 1.54) ก่อนเรียน (S.D. = 3.25) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย กับเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) เท่ากับ 81.07และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 85.72 กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.07/85.72 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากการที่ผลวิจัยปรากฏสามารถอธิบายได้ว่า ผู้สอนใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS โดยครูผู้สอนได้ให้ความสำคัญกับขั้นตอนการป้อนความรู้ใหม่อย่างละเอียดชัดเจน มีการอธิบาย บรรยายเพิ่มเติม มีการใช้เทคนิค TPS มาช่วยในการฝึกพูดสื่อสาร นอกจากนี้นักเรียนมีขั้นตอนแบบแผนในการฝึกพูดสื่อสารตามขั้นตอนที่ผู้สอนกำหนดไว้ โดยฝึกเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มย่อย จนทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะด้านการพูดสื่อสาร ทำให้สื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วด้วยเหตุผลข้างต้นและการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย กับเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวพรรณ ไชยศรี (2559, สื่อออนไลน์) พบว่า จัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80/80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2 ดัชนีประสิทธิผลของ

แผนการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 0.92 หรือมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 92 ซึ่งอยู่ในระดับสูง

ทั้งนี้การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS Thinks Pair Share มี 6 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผนและการเตรียม (Planning and Preparation) ผู้สอนเตรียมบทเรียนและอุปกรณ์ที่จำเป็นในการสอน สื่อการสอนอาจจะเป็นในรูป หรือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ขั้นที่ 2 เทคนิคขั้นคิด (Think) ผู้สอนถามคำถามเกี่ยวกับบทเรียนก่อนเข้าบทเรียน หลังจากนั้นให้เวลาผู้เรียนในการคิดคำตอบ ขั้นที่ 3 ทำความเข้าใจตัวป้อนหรือข้อความรู้ใหม่ (Comprehensible Input) โดยผู้สอนนำเข้าบทเรียนและป้อนองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับหัวข้อที่สอน โดยสอนด้วยการให้ คำศัพท์จำเป็นวลีและสำนวนที่สำคัญและยกสถานการณ์ตัวอย่างเพื่อให้ผู้เรียนเห็นภาพและเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น ขั้นที่ 4 กิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะ (Intake Activity) ขั้นที่ 5 ผลิตผลงาน (result) ผู้สอนให้ผู้เรียนผลิตสื่อวิดิทัศน์เกี่ยวกับหัวข้อที่เรียนไป เช่น คลิปแนะนำตัวเอง หรือ เรื่องสั้น ผู้สอนสามารถให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเดี่ยวหรือแบ่งเป็นกลุ่มก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสม ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล (Evaluation) ผู้เรียนรับการทดสอบโดยมีคำถามหรือคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนซึ่งเป็นชุดคำถามเดียวกันสำหรับทุกคน ผู้เรียนจะได้รับการทดสอบจากผู้สอนเป็นรายบุคคล โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาทั้งหมด 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านที่ 1 ด้านความรู้และความเข้าใจ (Comprehension ด้านที่ 2 ด้านการออกเสียง (Pronunciation) และด้านที่ 3 ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency)

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย พบว่า การวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย พบว่า นักเรียนจำนวน 15 คน ระดับคุณภาพดีมาก ด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 50 นักเรียนจำนวน 15 คน ระดับคุณภาพดี ด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 50 ตามเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของษมาสิริ โชติกลาง (2547) การพัฒนาทักษะการฟัง–พูดโดยใช้ B-SLIM Model ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีพัฒนาการด้านทักษะการฟัง–พูดเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับแนวคิดของโซเฟียตัน (Sofiatun, 2009, Online) กล่าวถึง นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (TPS) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและ

นักเรียนยังมีผลตอบรับที่ดีขึ้นด้วย นักเรียนมีความกระตือรือร้น และ มีความมั่นใจในการพูดมากขึ้น สอดคล้องกับ ปารณัท ศุภพิมล และจารุณี มณีกุล (2561) กล่าวว่า ทักษะการฟง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนแบบบีสลิม ผานเกณฑรอยละ 50 และ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น จากระดับไม่ผานเปนระดับดีหลังการเรียนแบบ สอดคล้องกับ ปิยธิป ไทยเสน และชิดชไม วิสุตกุล (2565) กล่าวถึง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงมาตรา โดยใช้เกมร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกดแม่กนและแม่กด โดยใช้เกมร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ นักเรียนที่ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการเรียนรู้โดยใช้เกมร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดมาตราแม่กนและแม่กดได้ดีขึ้น ระหว่างเรียนนักเรียนเห็นด้วยกับการเรียนแบบจับคู่และการนำเกมเข้ามาในการจัดการเรียนรู้มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษยังไงอีก 2-3 เรื่อง

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง (รหัสวิชา 20000-1201) ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย พบว่า ค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($\overline{X}$ = 17.67) สูงกว่าก่อนเรียน ($\overline{X}$ = 10.70) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียน (S.D. = 1.54) ก่อนเรียน (S.D. = 3.25) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนผู้วิจัยนำเทคนิค B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPSสอดคล้องกับงานวิจัยของนันทวัน หมุดปิน (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของ B-SLIM Model เสริมด้วย กิจกรรมบทบาทสมมติต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จุดประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน และศึกษาเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้บีสลิมโมเดลเสริมด้วยกิจกรรมบทบาท สมมติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 4 จำนวน 49 คน โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล โดยการ สุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้บีสลิมโมเดลเสริมด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ หลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียน และเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการสอนอยู่ในระดับดี วรวุฒิ สดใส (2565) พัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ Murdoch Integrated Approach (MIA) ร่วมกับเทคนิค

Think Pair Share สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ Murdoch Integrated Approach (MIA) ร่วมกับเทคนิค Think Pair Share กับเกณฑ์คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 คะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (sig. = .000, t = 5.411*) 2) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 (sig. = .000, t = 9.854*) และ 3) มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ Murdoch Integrated Approach (MIA) ร่วมกับเทคนิค Think Pair Share โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 2.73, S.D. = 0.52) พิสมร ชูเอม (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด พบว่า ความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดอยู่ในระดับมาก ปวีณา บุตรวงค์ (2558) ได้ศึกษาผลการเรียนรูและความคงทนการจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปที่ 2 โดยใชกลวิธีลินซร่วมกับเทคนิคเพื่อนคูคิด พบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรูโดยใชกลวิธีลินซ ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคูคิดสูงกว่าเกณฑที่กำหนดไว คือ 80.20/80.44 2) นักเรียนมีคะแนนความสามารถเรียนรูคำศัพท์สูงกวาก่อนเรียนโดยใชกลวิธีลินซ ร่วมกับเทคนิค เพื่อนคูคิด 3)นักเรียนมีคะแนนทดสอบเรียนรูคำศัพท์หลังจากเรียนรูโดยใชกลวิธีลินซ ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคูคิด ผ่านไป 2 สัปดาห์สูงกวาทดสอบหลังเรียนเสร็จทันที 4)นักเรียนมีความพึงพอใจหลังจากเรียนรูคำศัพท์โดยใชกลวิธีลินซ ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคูคิด ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การสอนแบบ B-Slim ร่วมกับเทคนิค TPS นั้นเน้นให้มีการทำกิจกรรมที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง ซึ่งอาจเป็นไปได้ยากในบางครั้ง เช่น มีการออกไปฝึกฝนทักษะนอกสถานที่หรือมีการสื่อสารกับเจ้าของภาษา ดังนั้น การจัดกิจกรรมจึงมีความจำเป็นอย่างมากในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นผู้สอนควรจะมีวิธีการสอนที่หลากหลายหรือมีการจัดรูปแบบการเรียนนอกห้องเรียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะของผู้เรียน

2. การสอนแบบ B-Slim ร่วมกับเทคนิค TPS สามารถนำไปใช้สอดแทรกในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เนื่องจากทุกขั้นตอนส่งเสริมการใช้ภาษาอย่างเป็นขั้นตอน

3. ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวเนื่องกับการออกเสียงดังนั้นครูสอนควรสอดแทรกในเรื่อง Phonics เพื่อเป็นการฝึกทักษะในการออกเสียงและช่วยให้นักเรียนออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและทดลองนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS ใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับชั้นอื่นและกลุ่มสาระอื่น ๆ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สาระอื่นที่ใช้กิจกรรมนี้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นสัมพันธ์และสอดคล้องกับ ผลการวิจัยในครั้งนี้หรือไม่

2. ควรมีการนำกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ B-Slim ร่วมกับเทคนิคอื่น ๆ เพื่อ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะทางภาษาด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

3. ควรนำกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ TPS บูรณาการร่วมกับสื่อประเภทอื่น ๆ เช่น แอพพลิเคชั่น TIKTOK CANVA SLIDEGO เพื่อให้นักเรียนสามารถประยุกต์การภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างหลากหลาย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). **การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ชุดที่ 8 โครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝัน).** กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

กุศยา แสงเดช. (2545). **แบบฝึก คู่มือพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับประถมศึกษา.** กรุงเทพฯ: แม็ค.

เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง. (2555). **การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: เยลโล่การพิมพ์.

ขจรศักดิ์ หลักแก้ว (2551). **วิธีการใช้บทเรียน วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้บทเรียนเครือข่ายอินเตอร์เน็ต.** สืบค้นเมื่อ 12 ธันวาคม 2565, จาก www.patwit.ac.th

ขนิษฐา บุญภักดี. (2552). **การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.** วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, กรุงเทพฯ.

ชลธิชา ทับทวี. (2554). **การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล เรื่อง อัตราส่วนตรีโกณมิติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2532). **การวางแผนการสอนและเขียนแผนการสอน เอกสารการสอนชุดวิชาวิทยาการสอน หน่วยที่ 8–15** (พิมพ์ครั้งที่ 7). นนทบุรี: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). **80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.** กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์ อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2550). **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย.** นนทบุรี: ไทเนรมิตกิจ อินเตอร์โปรเกรสซิฟ.

ดวงเดือน แสงชัย. (2533). **การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา.** กรุงเทพฯ: โอ เอส พริ้นติ้ง เฮ้าส์.

ธกานต์ สมหมาย. (2564). **พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียน**

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

ธูปทอง กว้างสวาสดิ์. (2544). **สัมมนาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ.** วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

นันทวัน หมุดปิน. (2557). **ผลของบีสลิม (B-SLIM Model) เสริมด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.** สืบค้นเมื่อ 28 พฤศจิกายน 2565, จาก https://www.udru.ac.th

บุญชม ศรีสะอาด และสุริทอง ศรีสะอาด. (2552). **การวิจัยเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา.** กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน.

ปวีณา บุตรวงศ์. (2558). **ผลการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กลวิธีเรียนร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

ปารณัท ศุภพิมล และจารุณี มณีกุล. (2561). การใช้การสอนแบบบีสลิมเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร**, 20(3), 130-140.

ปิยธิป ไทยเสน และชิดชไม วิสุตกุล. (2565). **การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงมาตรา โดยใช้เกมร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.** วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยรังสิต, กรุงเทพฯ.

พัฒนพงษ์ สีกา. (2551). **การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 3 ซึ่งเป็นผลจากการทดสอบคุณภาพการศึกษาระดับชาติปีการศึกษา 2548 ของจังหวัดอุตรดิตถ์.**วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, อุตรดิตถ์.

พิมพ์ประภา อรัญมิตร. (2552). **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 3 โดยการวิเคราะห์พหุระดับ.** วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, เลย.

พิสมร ชูเอม. (2561). **การพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

ไพศาล วรคำ. (2558). **การวิจัยทางการศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 7). มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.

มณเฑียร ชัยประเสริฐ. (2559). **ผลการจัดค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

มาเรียม นิลพันธุ์. (2555). **วิธีวิจัยทางการศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 6). นครปฐม: โรงพิมพ์ศูนย์วิจัยและการพัฒนาทางการศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

วนิดา ดีแป้น. (2553). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยโดยการวิเคราะห์พหุระดับ**. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, เลย.

วรวุฒิ สดใส. (2565). การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ Murdoch Integrated Approach (MIA) ร่วมกับเทคนิค Think Pair Share สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. **วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,** 5(15), 166–177.

วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). **การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง**. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์เลิฟเพรส.

วิภาวดี วงศเลิศ. (2544). **การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมัลติมีเดีย เรื่อง “เซต” ชั้นมัธยมศึกษาปที่ 4 โดยใชเทคนิคการเรียนรูแบบคูคิดอภิปราย.** วิทยานิพนธ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

วิษา สำราญใจ. (2552). **ปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 1**. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, เลย.

วุฒิชัย ดานะ. (2553). **ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดเลย.** วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, เลย.

เวชฤทธิ์ อังกนะภัทรขจร. (2555). **ครบเครื่องเรื่องควรรู้สำหรับครูคณิตศาสตร์:**

หลักสูตรการสอนและการวิจัย. กรุงเทพฯ: จรัลสนิทวงศ์การพิมพ์.

ยมาสิริ โชติกลาง. (2547). **การพัฒนาทักษะการฟัง–พูด โดยใช้ B–SLIM Model.** วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

สมบัติ คชสิทธิ์ จันทนี อินทรสูต และธนกร สุวรรณพฤฒิ. (2560). การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนยุค THAILAND 4.0. **วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์,** 7(2), 175–188.

สมปราชญ์ อัมมะพันธุ์. (2540). **หลักการพูด** (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: ดวงแก้ว.

สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา. (2545). **การเรียนรวม: แนวคิดใหม่ในการจัดการศึกษา.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรไทย.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579.** กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). **การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ** (พิมพครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.

สุวพรรณ ไชยศรี. (2559). **การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ B–SLIM Model ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ**. สืบค้นเมื่อ 28 พฤศจิกายน 2565, จาก www.payaptechno ac.th/app/images/payap/vijai–2558/vijaichanrean/vijai59/

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). **20 วิธีการจัดการเรียนรู้ฯ** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

สุวิมล เขี้ยวแก้ว และอุสมาน สารี. (2541). ผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 2. **วารสารวิทยาศาสตร์,** 53(4), 224–237.

อรัญญา ราชการกลาง. (2561). การพัฒนารูปแบบการสอนแบบ B–SLIM โดยบูรณาการเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิดและประยุกต์ใช้วิดีทัศน์ ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. **วารสารวิชาการการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม,** 2561(5), 73–87.

อัญรัตน์ นุ่นจีน. (2559). **การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Modelและการสอนปกติ**. สืบค้นเมื่อ 25 กันยายน 2566, จาก http://www.edu-journal.ru.ac.th/index.php/abstractData/viewIndex/859.ru

Bachman, L. (1990). **Fundamental considerations in language testing**. Oxford: Oxford University Press.

Bailey, K. M. (2005). **Practical English Language Teaching: Speaking.** New York: McGraw-Hill.

Bromley, M. C. (1992). Preparing students for meaningful culture learning. **Foreign Language Annals,** 25(2), 117–27.

Byerley, R. A. (2002). **Using Multimedia and "Active Learning" Techniques to Energize an Introductory Engineering Thermodynamics Class**. Retrieved December 11, 2022, from https://ieeexplore.ieee.org/abstract/document/963906

Canale, M., and Swain, M. (1980). Theoretical Bases of Communicative Approaches to Second Language Teaching and Testing. **Applied Linguistics,** 1, 1–47.

Eison, J. (2008). **Perspective on Using Think–Pair–Share**. Retrieved December 11, 2022, from http://www.tltgroup.org/InfoLit/BPCategoriesBHWs/Activities.htm

Finocchiaro, M., and Brumfit, C. (1983). **The functional–notional approach: from theory to practice.** New York: Oxford University Press.

Harmer, J. (2001). **The Practice of English Language Teaching** (3rd ed.). Harlow: Longman University Press.

Harris, D. P. (1969). **Testing English as a Second Language**. New York: McGraw-Hill.

Levin, T., and Wadmany, R. (2008). Teachers' views on factors affecting effective integration of information technology in the classroom: Developmental scenery. **Journal of Technology and Teacher Education,** 16(2), 233–263.

Littlewood, W. (Narrator). (December 15, 1992). Cognitive Principles Underlying Task-Centered Foreign Language Learning. In **ILE International Conference 8th Hong Kong,** p39–55.

Lyman, F. T. (1987). Think–Pair–Share: An Expanding Teaching Technique. **MAA–CIE Cooperative News**, 1, 1–2.

Lynch, B. K. (1996). **Language Program Evaluation: Theory and Practice.** New York: Cambridge.

Madsen, H. S. (1983). **Techniques in testing.** New York: Oxford University Press.

Millis, B. J., and Cottell, P. G. (1998). **Cooperative Learning for Higher Education Faculty**. U.S.A.: Oryx Press.

Nunan, D. (1999). **Second language teaching and learning**. Massachusetts: Heinle & Heinle.

Oller, J. W., and Khan, F. (1981). **Is there a global factor of language proficiency? Directions in language testing**, Singapore: Singapore University Press.

Savignon, S. J. (2002). **Interpreting communicative language teaching.** Connecticut: Yale University Press.

Shumin, K. (1997). **Developing Adult EFL Students' Speaking Abilities**. Retrieved September 25, 2022, from http/exchanges.state.gov/forum/vols/vol35/no3/p8.htm

Sofiatun, S. (2009). **Teaching English using Think Pair Share (TPS) to improve the students speaking competence**. Retrieved December 3, 2022, from http://www.etd.eprints.ums.ac.id/6453

Spratt, M., Pulverness, A., and Williams, M. (2005). **The TKT (Teaching Knowledge Test) Course**. Cambridge: Cambridge University Press.

Ur, P. (1998). **Practice and Theory.** United Kingdom: Cambridge University Press.

Valette, R. M., and Disick, R.S. (1972). **Modern Language Performance Object and Individualization.** New York: Harcourt Brace Jovanovich.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ดร.คำนึง ทองเกตุ	ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
2. นางศรีสุภาพ วรรณแก้ว	ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยการอาชีพเชียงราย สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
3. ดร.นวรัตน์ บุญสัมฤทธิ์ผล	อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ดำเนินการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model ร่วมกับเทคนิค TPS: Think Pair Share ประกอบกับรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง (รหัสวิชา 20000-1201) ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 8 แผนการเรียนรู้ แผนละ 2 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อทดสอบก่อนและหลังเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ B-Slim ร่วมกับเทคนิค TPS เป็นรูปแบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน เกี่ยวกับการเลือกใช้สำนวน ประโยคและคำให้เหมาะสมกับการตอบโต้ในบทสนทนา ประกอบด้วย 1) ไวยากรณ์ 15 ข้อ 2) คำศัพท์ 15 ข้อ 3) ความเข้าใจ 10 ข้อ รวมทั้งสิ้น 40 คะแนน

3. แบบประเมินการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีเกณฑ์การประเมิน (Rubric Score) สำหรับให้คะแนนกิจกรรมการพูดพิจารณาการพูด 3 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้และความเข้าใจ 8 คะแนน 2) ด้านการออกเสียงและเน้นคำ 8 คะแนน 3) ด้านความคล่องแคล่ว 4 คะแนน รวมทั้งสิ้น 20 คะแนน โดยใช้ประเมินกิจกรรมการพูดทุกแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ **หน่วยที่** 5
รูปแบบ B-slim ร่วมกับเทคนิค TPS **สอนครั้งที่** 9-10
วิชา ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง **ชั่วโมงรวม** 2
20000-1201
ชื่อหน่วย Explore tourist attractions **ผู้สอน** นางสาวปาริชาติ นุกาศ

1. สาระสำคัญ

การเรียนรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดเชียงรายและประเทศไทย การอ่าน ค้นคว้าข้อมูลเพื่อการท่องเที่ยว เช่น การเดินทาง สภาพอากาศ กิจกรรมต่าง ๆ ที่สามารถทำในสถานที่ท่องเที่ยว และสรุปเป็นข้อมูลที่กระชับ เข้าใจง่าย ทั้งนี้นักเรียนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับ ความหมายของคำศัพท์ สำนวนโครงสร้างไวยากรณ์ จึงจะสามารถสื่อสารได้ถูกต้อง

2. สาระการเรียนรู้

1. คำศัพท์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว
2. บทสนทนาบอกรายละเอียดของสถานที่ท่องเที่ยวได้
3. Preposition of time (in, on, at)
4. Past Simple and Present Simple tense
5. การสืบค้น การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลต่างๆ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1. ด้านความรู้

- มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ Preposition of time ถูกต้อง
- สามารถใช้คำศัพท์สอดคล้องกับเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง

3.2. ด้านทักษะ

- สามารถอธิบายรายละเอียดของสถานที่ท่องเที่ยวโดยใช้ Past Simple และ Present Simple tense
- สามารถสื่อสารขอและให้ข้อมูลที่เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวได้ถูกต้องตามหลักภาษา

3.3. คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ
- ร่วมมือในการทำงานและทำงานตามที่ได้รับมอบหมายได้ด้วยตนเอง

4. สมรรถนะประจำหน่วยการเรียนรู้

4.1 Usage of preposition of time

4.2 Summarize information briefly and accurately.

4.3 Giving information about tourist attractions.

4.4 Past Simple and Present Simple tense

5. กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ B-slim ร่วมกับเทคนิค TPS

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผนและการเตรียม (Planning and Preparation)

1.1 แบ่งนักเรียนเป็น 6 กลุ่ม แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับกระดาษเปล่า กลุ่มละ 1 แผ่น เพื่อเล่นเกมที่ 1 คือ แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายที่นักเรียนเคยไปเที่ยว ให้ได้มากที่สุด ภายในเวลา 5 นาที โดยนักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบคำถาม Can you tell me about The Tourist Attraction in Chiang Rai Province that you ever been to?

1.2 นักเรียนแต่ละกลุ่ม บันทึกชื่อแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายที่นักเรียนเคยไปเที่ยวลงในกระดาษเปล่า ให้ได้มากที่สุด โดยกลุ่มที่เขียนได้มากที่สุด เป็นกลุ่มที่ได้คะแนนโบนัส

ขั้นที่ 2 เทคนิคขั้นคิด (Think)

2.1 นักเรียนแต่ละกลุ่ม ส่งตัวแทนรับใบความรู้ เรื่อง Is Chiang Rai Worth Visiting? 9 Reasons Why You Should Visit (https://travelsnippet.com/asia/thailand/is-chiang-rai-worthvisiting/#:~:text=Chiang%20Rai%20is%20known%20for,out%20of%20a%20fairy%20tale.) กลุ่มละ 1 ชุด แล้วช่วยกันสำรวจคำศัพท์ในเอกสารประกอบการเรียนรู้ พร้อมทั้งหาความหมาย โดยใช้ Dictionary หรือ Talking Dictionary เป็นระยะเวลา 5-7 นาที โดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือ

2.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มเสนอคำศัพท์บนกระดาน พร้อมทั้งออกเสียงและบอกความหมายโดยมีผู้สอนคอยดูแล แก้ไขเพิ่มเติม บางคำที่ออกเสียงไม่ถูกต้อง และให้นักเรียนบันทึกลงสมุด

2.3 นักเรียนแต่ละกลุ่ม ส่งตัวแทน กลุ่มละ 2 คน เพื่อเล่นเกมที่ 2 คือ แข่งขันกันบอกคำศัพท์ ผู้สอนเลือกคำศัพท์ตามความเหมาะสมจำนวน 10 คำ โดยให้นิยามศัพท์เป็นภาษาอังกฤษ ตัวแทน 2 คนของแต่ละกลุ่ม ต้องบอกคำศัพท์ให้ตรงกับนิยาม และใช้คำดังกล่าวแต่ง 1 ประโยค กลุ่มที่ชนะ จะได้คะแนนโบนัส 10 คะแนนเต็ม ส่วนกลุ่มที่เหลือจะได้คะแนนตามตาที่กำหนด

2.4 นักเรียนแต่ละคนทำใบงาน Fill in the story เติมคำศัพท์ลงในข้อความให้ถูกต้อง จากนั้นสุ่มเรียกนักเรียนแต่ละกลุ่มเฉลยคำตอบ เพื่ออภิปรายคำตอบร่วมกัน.

ขั้นที่ 3 ทำความเข้าใจตัวป้อนหรือความรู้ใหม่ (Comprehensible input)

3.1 ผู้สอนนำเสนอโครงสร้างและหลักการใช้ Past simple tense และ Preposition of time จากนั้นให้นักเรียนศึกษา และให้ช่วยกันบอกประโยคที่ใช้ Past simple tense และ Preposition of time จากใบความรู้ เรื่อง Is Chiang Rai Worth Visiting? 9 Reasons Why You Should Visit

3.2 นักเรียนช่วยกันอภิปรายความแตกต่างระหว่าง Present simple ซึ่งเรียนมาแล้ว และ Past simple tense ผู้สอนอธิบายเพิ่มเติม Keywords ที่บ่งบอกถึงกาลที่แตกต่างกัน

3.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านเรื่องจากใบความรู้แล้วให้แต่ละกลุ่มช่วยกันตั้งคำถามและคำตอบเกี่ยวกับสถานที่เที่ยวในจังหวัดเชียงรายจากเอกสารประกอบการเรียน กลุ่มละ 4 คำถาม ประกอบด้วย Present Simple 2 ประโยค และ Past Simple 2 ประโยค

3.4 สุ่มตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาเขียนประโยคคำถามที่แต่ละกลุ่มเตรียมไว้บนกระดาน แล้วนักเรียนและผู้สอนร่วมกันแก้ไขประโยค ให้ถูกต้อง จนได้คำถาม 6 คำถามที่ไม่ซ้ำกัน (Present Simple 3 ประโยค และ Past Simple 3 ประโยค)

3.5 นักเรียนแต่ละกลุ่ม ส่งตัวแทนรับกระดาษเปล่ากลุ่มละ 1 แผ่น เพื่อเล่นเกมที่ 3 ตอบคำถามที่เขียนไว้บนกระดาน แล้วบันทึกคำตอบลงในกระดาษเปล่า ให้แล้วเสร็จภายในเวลา 5 นาที จากนั้นนักเรียนและผู้สอนร่วมกันเฉลยคำตอบ โดยแต่ละกลุ่มได้คะแนนมากที่สุดจะได้รับคะแนนโบนัสเต็ม 10 คะแนน กลุ่มอื่น ๆ จะได้คะแนนลดตามลำดับที่ผลการแข่งขันปรากฏออกมา

3.6 นักเรียนทุกคนทำกิจกรรม Live worksheet เรื่อง When we talk about places โดยอ่านบทสนทนาเกี่ยวกับการเที่ยวที่ยังไม่สมบูรณ์และผันคำกริยาที่กำหนดไว้ให้เหมาะสมและถูกต้องกับบริบท.

ขั้นที่ 4 กิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะ (Intake Activity)

4.1 กิจกรรมคู่ หรือ กิจกรรมย่อย (Pair or small group activity) ผู้สอนนำเสนอข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดบนสไลด์ ได้แก่ ประวัติพอสังเขป กิจกรรมที่สามารถทำได้ในสถานที่แห่งนั้น การเดินทาง และอาจเพิ่มเติมค่าธรรมเนียมหรือช่องทางติดต่อ

2. Ban KariangRuamMit, (หมู่บ้านกะเหรี่ยงรวมมิตร)

Besides the village of the Karen ethnic Group, the attraction includes the Villages of the Akha and Lahu hill tribes nearby. This Karen village features elephant Trekking forsightseeingthe hill tribe villages.

Highlighted activities:

1. elephant ride and cart ride to sightsee the way of life of the ethnic Groups, scenery and various plant species. Visitors can have an elephant ride to the Huai Mae Sai waterfall.
2. Visita Souvenir shop selling the products of the hill tribes.
3. Stay overnight at the village's HomeStay.

To get there: - By car, from Pho Khun Mengrai Maharat 5-way Junction, head towards Amphoe Mae Chan, after crossing the bridge over the Kok River, turn left to the route to Tambon Mae Yao and continue for about 7 kilometres. When reaching the T-junction, make a left turn and follow the direction sign to Ban Karen RuamMit.

- By public bus, take a red bus (Chiang Rai - Mae Yao route), or charter a Song Thaeo at the Municipal Market.
- By long-tailed Boat, takea Kok River cruise service at the foot of the Mae Fa Luang Bridge.

For more inquiries, please contact the Mae Yao Sub-district Administrative Organisation at Tel. 0 5373 7359-11.

4.2 ถ่ายทอดความคิด (Share ideas and thoughts) นักเรียนจับคู่ทำกิจกรรม Our recommendation In Chiang Rai แนะนำสถานที่เที่ยวในจังหวัดเชียงรายห้ามซ้ำกัน โดยสามารถศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางอินเตอร์เน็ต และสรุปข้อมูลลงในกระดาษเอสี่ โดยให้เวลา 15 นาที จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคู่แปะกระดาษที่เขียนบนกระดาน ให้นักเรียนทุกคนสำรวจสถานที่เที่ยวที่เพื่อน ๆ แนะนำ โดยใช้เวลา 5 นาที จากนั้นทำการโหวตงานที่นำเสนอข้อมูลสถานที่ได้น่าสนใจและตรงตามเงื่อนไขที่กำหนด

ขั้นที่ 5 ผลิตผลงาน (result)

5.1 เปิดคลิปวิดีโอเกี่ยวกับการท่องเที่ยว สมมติสถานการณ์ว่า แบ่งนักเรียนออกเป็นสองฝั่ง คือ ไกด์และนักท่องเที่ยว ผู้สอนและนักเรียนสรุปรูปแบบประโยคคำถามแต่ละฝั่งอาจถามหรือพูดในบทสนทนาระหว่างท่องเที่ยว

5.2 นักเรียนจับคู่ แบ่งบทบาทเป็นไกด์และนักท่องเที่ยว จากนั้นให้นักเรียนออกมาจับฉลากสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยซึ่งจะได้ไม่ซ้ำกัน จากนั้นคิดบทสนทนาและอัดคลิปวิดีโอมีความยาวประมาณ 4-5 นาที

5.3 สุ่มคลิปวิดีโอนำมาเปิดหน้าชั้นเรียน 2-3 คลิป และนักเรียนคนอื่น ๆ ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

6. งานที่มอบหมาย

6.1 ใบงาน Fill in the story

6.2 Live worksheet เรื่อง When we talk about places

6.3 Tourism Conversation (Between a tour guide and a tourist)

6.4 กิจกรรม Our recommendation In Chiang Rai

7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

7.1. สื่อสิ่งพิมพ์

- เอกสารประกอบการสอนเรื่อง Is Chiang Rai Worth Visiting?

7.2. สื่อโสตทัศน์

- คลิปบทสนทนาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (YouTube)
- Liveworksheet

7.3. สื่ออุปกรณ์

- อุปกรณ์มือถือ
- ชุดเครื่องเสียง และ Laptop

7.4. แหล่งการเรียนรู้

- พจนานุกรมออนไลน์
- Google slide: Past Simple tense and vocabulary about tourism

8. การวัดผลและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	การวัดผล	เครื่องมือที่ใช้	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ - มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ Preposition และ conjunction of time ถูกต้อง	ตรวจคะแนนจาก Live worksheet	Live worksheet	ผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 60

จุดประสงค์การเรียนรู้	การวัดผล	เครื่องมือที่ใช้	เกณฑ์การประเมิน
– สามารถใช้คำศัพท์สอดคล้องกับเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง	ตรวจใบงาน Fill in the story	ใบงาน Fill in the story	ผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 60
ด้านทักษะ – สามารถอธิบายรายละเอียดของสถานที่ท่องเที่ยวโดยใช้ Past Simple และ Present Simple tense	การตรวจชิ้นงาน Our recommendation In Chiang Rai	แบบประเมินชิ้นงาน	ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับปานกลาง
– สามารถสื่อสารขอและให้ข้อมูลที่เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวได้ถูกต้องตามหลักภาษา	การตรวจคลิปวิดีโอ	แบบประเมินการพูด	ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับปานกลาง
คุณลักษณะที่พึงประสงค์ – มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ – ร่วมมือในการทำงานและทำงานตามที่ได้รับมอบหมายได้	การแสดงบทบาทสมมติ	แบบประเมินการแสดงบทบาทสมมติ	ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับปานกลาง

9. เอกสารอ้างอิง

.....

.....

.....

10. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ด้านจุดประสงค์ทั่วไป

.....

.....

.....

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

.....

.....

.....

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

อุปสรรค/ปัญหา

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ .....

( )

ผู้สอน

ใบงาน Fill in the story

Direction: Fill in the words given in accordance with the story.

cycling opulent waterfall northernmost roundabout countryside destination

architect National Park hill resources weather borders visit located

WHAT'S IN CHIANG RAI?

Chiang Rai is regarded as the _____ "large city" in Thailand, though it isn't that big. It's much smaller and less developed as a tourist _____than neighboring Chiang Mai. The city of Chiang Rai lies amongst the lush_____ of the province, a few miles south of the so-called Golden Triangle, where the _____ of Thailand, Laos, and Burma converge. This fertile region, naturally rich in agricultural _____, has been settled by people since the 7th century. Because of its relatively isolated location, Chiang Rai has blossomed into a truly unique area over time, one with distinct forms of culture, cuisine, architecture, and, as we will discover in this post, a host of can't-miss tourist destinations and activities.

Chiang Rai is three hours north of Chiang Mai by bus. _____-wise, November to February is the best time to _____ the region. It's the coolest and driest time of the year. Chiang Rai Center was a bit of an _____ surprise! Chiang Rai is a dream for those who enjoy a spot of _____. Numerous spots in the city rent bikes, from which you can pedal out to the surrounding _____. On Banphaprakarn Road there is a magnificent golden clock tower that stands in the middle of a _____, flanked on either side by impressive, gilded streetlights which line the street. Hoh Nalika Chalerm Prakiat was unveiled in 2008 in honor of the late King Bhumibol and is a tourist attraction. It was designed by Thai artist Chalermchai Khositpipat, the _____ of The White Temple, and, at 7 pm, 8 pm and 9 pm, the gold lighting turns to pink then green. Though centrally _____ within the north of the country, aquatic adventures are also on offer as part of a day trip from Chiang Rai. There are_____ to soak in, Khun Korn and Huay Mae Sai chief among them, and hot springs to bathe in – Pong Phra Soet in the Lam Nam Kok _____.

แบบประเมินชิ้นงาน

ชั้น.....จำนวน.....คน

สังเกตพฤติกรรมวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เลขที่	ประเด็น /คะแนน ชื่อ – สกุล	ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเงื่อนไขที่กำหนด	ความถูกต้องของเนื้อหาและหลักภาษา	รูปแบบและความคิดสร้างสรรค์	รวมคะแนน
		8	8	4	20

เกณฑ์การประเมินตอบคำถามจากการนำเสนอมีดังนี้

ช่วงคะแนน 18–20 ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก จำนวน.....คน

ช่วงคะแนน 14–17 ระดับคุณภาพ 3 ดี จำนวน.....คน

ช่วงคะแนน 10–13 ระดับคุณภาพ 2 ปานกลาง จำนวน.....คน

ช่วงคะแนน 0–9 ระดับคุณภาพ 1 ปรับปรุง จำนวน.....คน

เกณฑ์การประเมินผ่าน ต้องได้คุณภาพระดับ 2 หมายถึง ปานกลาง ขึ้นไป

ผ่าน.....คน ไม่ผ่าน.....คน

แบบเกณฑ์การประเมินชิ้นงาน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ความสำคัญ	คะแนนรวม
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ต้องปรับปรุง (1)		
ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเงื่อนไขที่กำหนด	ผลงานสอดคลองกับจุดประสงคทุกประเด็นและเงื่อนไขที่กำหนดครบถ้วน	ผลงานสอดคลองกับจุดประสงคทุกประเด็นและเงื่อนไขที่กำหนดเป็นส่วนใหญ่	ผลงานสอดคลองกับจุดประสงคทุกประเด็นและเงื่อนไขที่กำหนดเป็นบางส่วน	ผลงานสอดคลองกับจุดประสงคทุกประเด็นและเงื่อนไขที่กำหนดเล็กน้อย	2	8
ความถูกต้องของเนื้อหาและหลักภาษา	เนื้อหามีความถูกต้องสมเหตุสมผล มีแหล่งข้อมูลและใช้คำศัพท์ไวยากรณ์ถูกต้องและเหมาะสมทุกประโยค	เนื้อหามีความถูกต้องสมเหตุสมผล มีแหล่งข้อมูลและใช้คำศัพท์ไวยากรณ์ถูกต้องและเหมาะสมเป็นส่วนใหญ่	เนื้อหามีความถูกต้องสมเหตุสมผล มีแหล่งข้อมูลและใช้คำศัพท์ไวยากรณ์ถูกต้องและเหมาะสมเป็นบางประโยค	เนื้อหามีความสมเหตุสมผล มีแหล่งข้อมูลและใช้คำศัพท์ไวยากรณ์ไม่ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	2	8
รูปแบบและความคิดสร้างสรรค์	รูปแบบมีการจัดวางภาพและตัวหนังสืออ่านง่าย กระชับ และมีความแปลกใหม่	รูปแบบมีการจัดวางภาพและตัวหนังสืออ่านง่าย กระชับ แต่รูปแบบไม่น่าสนใจ	รูปแบบมีการจัดภาพและหนังสือไม่สอดคล้องกันเนื้อหามีการจัดวางไม่เป็นระเบียบ	รูปแบบมีการจัดตัวหนังสืออ่านยาก ภาพไม่สอดคล้องและเนื้อหาเยอะเกินไป	1	4
		รวม			5	20

แบบประเมินการแสดงบทบาทสมมติ

ชั้น.....จำนวน.....คน

สังเกตพฤติกรรมวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เลขที่	ประเด็น /คะแนน ชื่อ – สกุล	ความถูกต้องในการสื่อสาร	ความคล่องแคล่วในการตอบโต้	การแสดงท่าทางประกอบ	รวมคะแนน
		8	8	4	20

เกณฑ์การประเมินตอบคำถามจากการนำเสนอมีดังนี้

ช่วงคะแนน 18–20 ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก จำนวน.....คน

ช่วงคะแนน 14–17 ระดับคุณภาพ 3 ดี จำนวน.....คน

ช่วงคะแนน 10–13 ระดับคุณภาพ 2 ปานกลาง จำนวน.....คน

ช่วงคะแนน 0–9 ระดับคุณภาพ 1 ปรับปรุง จำนวน.....คน

เกณฑ์การประเมินผ่าน ต้องได้คุณภาพระดับ 2 หมายถึง ปานกลาง ขึ้นไป

ผ่าน.....คน ไม่ผ่าน.....คน

แบบเกณฑ์การประเมินการแสดงบทบาทสมมติ

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ความสำคัญ	คะแนนรวม
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ต้องปรับปรุง (1)		
ความถูกต้องในการสื่อสาร	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง ออกเสียงเน้นหนักในคำ/ประโยคอย่างสมบูรณ์	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงมีเสียงเน้นหนักในคำ/ประโยคเป็นส่วนใหญ่	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ขาดการออกเสียงเน้นหนัก	ออกเสียงคำประโยคผิดหลักการออกเสียงทำให้สื่อสารไม่ได้	2	8
ความคล่องแคล่วในการตอบโต้	พูดต่อเนื่องไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้สามารถตอบโต้ได้ทุกคำถาม	พูดตะกุกตะกักบ้างแต่ยังพอสื่อสารได้สามารถตอบโต้คำถามเป็นส่วนใหญ่	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน ตอบโต้คำถามได้บางเล็กน้อย	พูดได้บางคำทำให้สื่อความหมายไม่ได้และตอบโต้คำถามไม่ได้	2	8
การแสดงท่าทางประกอบ	แสดงท่าทางและพูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบรรยาย	พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบรรยายแต่ไม่มีท่าทางประกอบ	พูดเหมือนอ่านไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ	พูดได้น้อยมาก	1	4
		รวม			**5**	**20**

แบบประเมินการพูดจากวิดีโอ

เลขที่	ประเด็น/คะแนน ชื่อ – สกุล	การใช้คำศัพท์	ความถูกต้องทางไวยากรณ์	ความคล่องแคล่วในการสื่อสาร	รวมคะแนน
		8	8	4	20

เกณฑ์การประเมินตอบคำถามจากการพูดและการเขียนมีดังนี้

ช่วงคะแนน 18–20 ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก จำนวน.....คน

ช่วงคะแนน 14–17 ระดับคุณภาพ 3 ดี จำนวน.....คน

ช่วงคะแนน 10–13 ระดับคุณภาพ 2 ปานกลาง จำนวน.....คน

ช่วงคะแนน 0–9 ระดับคุณภาพ 1 ปรับปรุง จำนวน.....คน

เกณฑ์การประเมินผ่าน ต้องได้คุณภาพระดับ 2 หมายถึง ปานกลาง ขึ้นไป

ผ่าน.....คน ไม่ผ่าน.....คน

แบบเกณฑ์การประเมินการพูดจากวิดีโอ

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ความสำคัญ	คะแนนรวม
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ต้องปรับปรุง (1)		
การใช้คำศัพท์	สื่อความหมายได้โดยใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมทุกสถานการณ์	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ แต่ยังผิดพลาดและไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ 2–3 จุด	ใช้คำศัพท์ในการสื่อสารในเหตุการณ์ง่าย ๆ มีการซ้ำคำบ่อย ๆ และพูดผิดพลาด 4–5 จุด	ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบสื่อสารตามสถานการณ์ไม่ได้มากกว่า 6 จุด	2	8
ความถูกต้องทางไวยากรณ์	ประโยคที่พูดไม่มีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์เลยสามารถพูดได้ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน	ประโยคที่พูดมีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ 2–3 ประโยค แต่ยังคงสัมพันธ์กัน	พูดประโยคไม่ประติดประต่อ มีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ 4–5 ประโยค ปะปนกับกลุ่มวลี	พูดประโยคที่มีโครงสร้างไวยากรณ์ผิดมากกว่า 6 ประโยค ส่วนใหญ่พูดเป็นกลุ่มคำ	2	8
ความคล่องแคล่วในการสื่อสาร	พูดได้อย่างราบเรียบ ดูเป็นธรรมชาติ มีการหยุดคิดบ้าง แต่มีความต่อเนื่องในระดับดี เกือบไม่มีการใช้ภาษาที่ทำให้เกิดการเข้าใจผิดและการพูดซ้ำ ๆ	มีการพูดเชื่อมโยงประโยค สนทนาค่อนข้างเป็นธรรมชาติ แต่บางครั้งยังลังเลและตะกุกตะกัก บางครั้งใช้คำซ้ำ ๆ แต่ฟังแล้วเข้าใจ	มีการลังเลพูดต่อไปโดยใช้ข้อความที่ไม่สมบรณ์ใช้ประโยคสั้น ๆ แต้ส่วนใหญ่ไม่ต่อเนื่อง และการออกเสียงคำฟังเข้าใจยาก	พูดตะกุกตะกักหยุดนาน พูดไม่จบประโยค เรื่องราวไม่ประติดประต่อจนทำให้ฟังไม่เข้าใจ	1	4
			รวม		5	20

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อทดสอบก่อนเรียน

The Test for Communicative Speaking Competency

40 items (30 marks): 60 minutes

Direction: Select appropriate responses in each conversation

Conversation I: Greeting at Megan's party.

James: Hello, my name is James Bonnet. May I know your name?

Akio: Hello, Mr. Bonnet. I'm Akio Tatsuo. I'm Megan's friend.

_____1_____.

James: Something like that. _____2_____.

Guessing from your name, you are from Japan, aren't you?

Akio: That's right. Anyway, _____3_____.

James: It's my pleasure to meet you. See you around.

1. A. How are you doing? B. Where do you live?
   C. Are you one of her friends as well? D. Do you enjoy the party?
2. A. I am a doctor. B. I work with Megan.
   C. She lives near me. D. We are the same age.
3. A. Nice to meet you. B. Glad to see you again.
   C. It's a beautiful country. D. I'm doing great.

Conversation II: Meeting friends at the university.

Sirin: Hi, Alan. You seem busy these days. _____4_____.

Alan: It's tiring. I must submit the big project by tomorrow. How about you?

Sirin: Nothing much. Oh! _____5_____ I have an exam at 2 p.m.

Alan: Break a leg!

4. A. How do you do? B. How's life?
   C. Are you available now? D. Do you have some time?
5. A. Let's talk later B. I can't leave now.
   C. It's a difficult subject. D. Good luck

Conversation III: Asking about hobbies.

Freddy: I_____6_____.
Belle: Well, I like planting and baking cakes.
Do you want to try these activities with me next Sunday?
Freddy: That's so kind of you but ____7_____.
Belle: Don't worry! I can teach you.

6. A. What activities do you hate to do?
   B. Is your favorite hobby cooking?
   C. How do you like to spend your free time?
   D. Can you suggest to me any interesting activities?

7. A. my hobby is drawing
   B. I'm not available next week.
   C. you know I enjoy eating.
   D. I'm not good at cooking anything.

Conversation IV: Asking about hobbies.

Dan: I have no plans for this Saturday. _____8_____.
Tony: Now, _____9_____. Do you want to join our rock-climbing trip?
Dan: No, Thanks. _____10_____.
Tony: What a shame!

8. A. What do you do in your free time?
   B. Are you a big fan of sports?
   C. Do you usually stay at home all day?
   D. How often do you hang out?

9. A. I'm always relaxed in nature.
   B. You don't like my hobby.
   C. I'm interested in outdoor activities.
   D. You rarely go out with me.

10. A. I enjoy exploring forests.
    B. Your hobby is exciting to me.
    C. You are too energetic.
    D. I prefer less extreme sports.

Conversation V: At the workplace

Rin: I don't understand why everyone admires Alex. _____11_____
Eve: He likes helping others and spreading positive energy around people.
Rin: Oh, I see. _____12_____, so all colleagues like him.
Eve: He's totally different from Alice, his twin. _____13_____
Rin: I can't agree more. She is shy but multi-tasking.

11. A. What does he look like? B. What is he like?
C. How is he doing? D. Do you know him?

12. A. He is generous and timid. B. He is cheerful and arrogant,
C. He is friendly and hotheaded. D. He is sociable and optimistic.

13. A. She doesn't like to talk much. B. She can't do many things.
C. She isn't skillful. D. She enjoys being in groups.

14. "She is my favorite singer. She wears high heels and a necklace. She is tall. She has got thick eyebrows, dark straight hair, and a good figure."

A

B

C

A

15. Select the best sentence to describe the picture

A. Thor is overweight and short. He has got long dark hair and slanted eyes.
B. Thor is plump and bald. He has got a square face and thick eyebrows,
C. Thor is tall and well-built. He has got wavy hair and a mustache.
D. Thor is slim and aged. He has got straight hair and a beard.

Conversation VI: Global Warning Campaign

Venus: I saw the news about the melting of Mount Everest. _____16_____.
Mars: Surely, That's one of the effects of rising temperatures.
I think _____17_____.
The weather will be less hot from their shades.
Venus: _____18_____.
We should reduce the amount of using paper.

16. A. How do you know? B. What should we do?
    C. What do you think about it? D. What is the weather like?
17. A. We shouldn't use plastic bags. B. We should visit forests.
    C. We shouldn't use cars and buses. D. We should plant more trees.
18. A. I disagree with you. B. I don't agree with you.
    C. I think it's about pollution. D. I couldn't agree more.

Conversation VII: Environment Presentation

Somsri: As we mentioned earlier, we can make the school cleaner by
_____19____
Amorat: Don't forget that _____20_____.

19. A. throwing trash in bins properly. B. taking care of each other.
    C. using cloth bags. D. watering some plants.
20. A. our school must have a beautiful environment.
    B. saving our school is everyone's responsibility.
    C. we are available anytime for a big cleaning day.
    D. going to school is our responsibility.

Conversation VIII: Foreigner and his Thai friend.

Ray: I'm bored of staying at urban hostels. _____21_____
Chayu: There are some chic resorts near hill tribe villages.
Ray: That sounds interesting. _____22_____
Chayu: Of course. I know you like adventure, _____23_____

21. A. Can you suggest any place out of town?

    B. Do you know I need convenience for traveling?

    C. How can I go to the rural villages?

    D. Where are hill tribes?

22. A. Did you like staying here?

    B. Is there any activity I can do there?

    C. You can join my trip.

    D. I don't know about the historical background.

23. A. because you go to a gym every day.

    B. but you can visit some ancient buildings and galleries.

    C. and I can take you around the national park.

    D. so you can try ATV riding, kayaking, and ziplining.

Conversation IX: Visiting the famous temple.

A tour guide:	**This is Wat Phra Kaew. The temple_____24_____ in the 14th century.**
A tourist:	**Oh. That's why the temple was decorated with unique patterns, and the woodcrafts were amazing. ___25____**
A tour guide:	**It's the place where the Emerald Buddha was found.**

24. A. shows how people created artwork from bamboo trees.

    B. is in a rural area where people can visit.

    C. reflects traditional Thai styles through the roof and wooden panels.

    D. is surrounded by many facilities to attract more people.

25. A. Is the temple famous in Chiang Rai? B. What can we do here?

    C. Why are there a lot of tourists. D. What is this place known for?

Conversation X: International Festivals club

Noah: Look at these pictures of Dia de los Muertos.

What were people doing at that time?

Mint: In the Mexican festival of dead people, _____26_____.

Noah: Oh I see. What is the background of the festival?

Mint: Dia de los Muertos is _____27_____. The festival is sacred.

Noah: _____28_____. For example, carving pumpkins.

Mint: I don't think so.

26. A. People wore fancy masks and costumes while they were having special dishes.
    B. After people took part in the parade, they lit candles at the graveyard.
    C. When people danced in the parade, they were praying at the graveyard.
    D. People were celebrating in the street when it was dusk.
27. A. to remember dead relatives by visiting their graves and bringing food.
    B. to organize a parade with a scary theme and a dancing competition.
    C. to visit family and spend time on outdoor activities all day.
    D. to decorate their homes with fruits and masks.
28. A. Do you know Halloween Day?
    B. Did you join Halloween Day in Mexico?
    C. I'm not sure about the activities on Halloween Day.
    D. Is it similar to Halloween Day in the USA?

Conversation XI: Comparing the two festivals

Leon: The Regatta Festival _____29_____ the Thai Boat Racing Festival. Because they make boats from different things.
Elena: The Regatta Festival is in summer in Germany while the other one is in winter. However, the two festivals _____30____
Leon: I want to see the watersport competitions.

29. A. does not differ from B. looks familiar to
    C. is not like D. is similar to
30. A. organize in Thailand B. take place in the same season.
    C. organize in Germany D. take place in rivers.

Conversation XII: Shopping in the grocery store.

A staff: _____31_____ please, feel free to ask us.
A customer: _____32 _____. Did the store rearrange the new section?
A staff: Yes. Now, the dairy product is in Section B.
A customer: I forgot to bring the cloth bag. _____ 33_____.
A staff: Of course, it's only 50 cents.

31. A. May you help me? B. How can I suggest you?
    C. May I help you? D. What are you doing here?
32. A. This is my first-time shopping here. B. I want to buy some fresh fruit.
    C. I'm looking for cream cheese and yogurt. D. This shop has many sections.
33. A. Can you give me a bag for free? B. Is there any shopping bag here?
    C. Is it okay to carry things by myself? D. Can I use a plastic bag instead?

Conversation XIII: Adverting a special promotion.

A salesman: Today we have a special offer. If you buy a product with a yellow sticker on, _____34_____
An audience: Unfortunately, _____35____, I would get cheaper products.

34. A. you will receive a 50% off its price. B. you can collect the receipt.
    C. you would receive a 50% off its price. D. you could collect the receipt.

35. A. if today I shop
B. if I shopped today
C. if I know about the promotion.
D. if I talked to a salesman

Conversation XIV: Calling to make an appointment.

A client: Hello, I'm Kevin. _____36_____
A secretary: Please, wait for a moment. _____37_____ and get back to you with the exact time.
A client: That's very kind of you. By the way, I need to meet Mr.Grey by this Friday because _____38_____.

36. A. Are you preparing for a project meeting?
B. Is your boss working in the office right now?
C. I'm going to your office tomorrow morning around 10
D. I would like to make an appointment for a project meeting.

37. A. I think my boss will be available anytime
B. I will check my boss' calendar later
C. What day would be best for you?
D I can bring the file when I come to the meeting

38. A. I'm leaving the town next week.
B. I don't know how to get to your office.
C. I will send you all the information about the project.
D. I'm having a terrible health problem.

Conversation XIV: At the clinic.

An assistant: Apart from having a fever, _____39_____
A patient: I have a rash that I need a doctor to look at now.
An assistant: Okay, Dr. Smith is here. _____40____ 1 p.m. Today.

39. A. Will you catch a cold?
B. I don't see any symptoms.
C. you are feeling itchy, right?
D. What else seems to be the problem?

40. A. You will need an appointment
B. I am putting you down for
C. I can't schedule you with him
D. We are opening the clinic

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อทดสอบหลังเรียน

The Test for Communicative Speaking Competency

40 items (30 marks): 60 minutes

Direction: Select appropriate responses in each conversation

Conversation XIV: At the clinic.

An assistant:	Apart from having a fever, _____1_____
A patient:	I have a rash that I need a doctor to look at now.
An assistant:	Okay, Dr. Smith is here. _____2____ 1 p.m. Today.

1. A. Will you catch a cold? B. I don't see any symptoms.
   C. you are feeling itchy, right? D. What else seems to be the problem?
2. A. You will need an appointment B. I am putting you down for
   C. I can't schedule you with him D. We are opening the clinic

Conversation III: Asking about hobbies.

Freddy:	I_____3_____.
Belle:	Well, I like planting and baking cakes.
	Do you want to try these activities with me next Sunday?
Freddy:	That's so kind of you but ____4_____.
Belle:	Don't worry! I can teach you.

3. A. What activities do you hate to do?
   B. Is your favorite hobby cooking?
   C. How do you like to spend your free time?
   D. Can you suggest to me any interesting activities?
4. A. my hobby is drawing B. I'm not available next week.
   C. you know I enjoy eating. D. I'm not good at cooking anything.

Conversation I: Greeting at Megan's party.

James: Hello, my name is James Bonnet. May I know your name?

Akio: Hello, Mr. Bonnet. I'm Akio Tatsuo. I'm Megan's friend.

_____5_____.

James: Something like that. _____6_____.

Guessing from your name, you are from Japan, aren't you?

Akio: That's right. Anyway, _____7_____.

James: It's my pleasure to meet you. See you around.

5. A. How are you doing? B. Where do you live?
C. Are you one of her friends as well? D. Do you enjoy the party?

6. A. I am a doctor. B. I work with Megan.
C. She lives near me. D. We are the same age.

7. A. Nice to meet you. B. Glad to see you again.
C. It's a beautiful country. D. I'm doing great.

Conversation II: Meeting friends at the university.

Sirin: Hi, Alan. You seem busy these days. _____8_____.

Alan: It's tiring. I must submit the big project by tomorrow. How about you?

Sirin: Nothing much. Oh! _____9_____ I have an exam at 2 p.m.

Alan: Break a leg!

8. A. How do you do? B. How's life?
C. Are you available now? D. Do you have some time?

9. A. Let's talk later B. I can't leave now.
C. It's a difficult subject. D. Good luck

Conversation IV: Asking about hobbies.

Dan: I have no plans for this Saturday. _____10_____.

Tony: Now, _____11_____. Do you want to join our rock-climbing trip?

Dan: No, Thanks. _____12_____.

Tony: What a shame!

10. A. What do you do in your free time? B. Are you a big fan of sports?
C. Do you usually stay at home all day? D. How often do you hang out?
11. A. I'm always relaxed in nature. B. You don't like my hobby.
C. I'm interested in outdoor activities. D. You rarely go out with me.
12. A. I enjoy exploring forests. B. Your hobby is exciting to me.
C. You are too energetic. D. I prefer less extreme sports.

Conversation V: At the workplace

Rin: I don't understand why everyone admires Alex. _____13_____

Eve: He likes helping others and spreading positive energy around people.

Rin: Oh, I see. _____14_____, so all colleagues like him.

Eve: He's totally different from Alice, his twin. _____15_____

Rin: I can't agree more. She is shy but multi-tasking.

13. A. What does he look like? B. What is he like?
C. How is he doing? D. Do you know him?
14. A. He is generous and timid. B. He is cheerful and arrogant,
C. He is friendly and hotheaded. D. He is sociable and optimistic.
15. A. She doesn't like to talk much. B. She can't do many things.
C. She isn't skillful. D. She enjoys being in groups.

Conversation VI: Global Warning Campaign

Venus: I saw the news about the melting of Mount Everest. _____16_____.

Mars: Surely, That's one of the effects of rising temperatures.

I think _____17_____.

The weather will be less hot from their shades.

Venus: _____18_____.

We should reduce the amount of using paper.

16. A. How do you know? B. What should we do?
C. What do you think about it? D. What is the weather like?

17. A. We shouldn't use plastic bags. B. We should visit forests.
    C. We shouldn't use cars and buses. D. We should plant more trees.
18. A. I disagree with you. B. I don't agree with you.
    C. I think it's about pollution. D. I couldn't agree more.

Conversation VII: Environment Presentation

Somsri: As we mentioned earlier, we can make the school cleaner by _____19____
Amorat: Don't forget that _____20_____.

19. A. throwing trash in bins properly. B. taking care of each other.
    C. using cloth bags. D. watering some plants.
20. A. our school must have a beautiful environment.
    B. saving our school is everyone's responsibility.
    C. we are available anytime for a big cleaning day.
    D. going to school is our responsibility

Conversation IX: Visiting the famous temple.

A tour guide: This is Wat Phra Kaew. The temple_____21_____ in the 14th century.
A tourist: Oh. That's why the temple was decorated with unique patterns, and the woodcrafts were amazing. ___22____
A tour guide: It's the place where the Emerald Buddha was found.

21. A. shows how people created artwork from bamboo trees.
    B. is in a rural area where people can visit.
    C. reflects traditional Thai styles through the roof and wooden panels.
    D. is surrounded by many facilities to attract more people.
22. A. Is the temple famous in Chiang Rai? B. What can we do here?
    C. Why are there a lot of tourists. D. What is this place known for?

Conversation X: International Festivals club

Noah: Look at these pictures of Dia de los Muertos.

What were people doing at that time?

Mint: In the Mexican festival of dead people, _____23_____.

Noah: Oh I see. What is the background of the festival?

Mint: Dia de los Muertos is _____24_____. The festival is sacred.

Noah: _____25_____. For example, carving pumpkins.

Mint: I don't think so.

23. A. People wore fancy masks and costumes while they were having special dishes.
    B. After people took part in the parade, they lit candles at the graveyard.
    C. When people danced in the parade, they were praying at the graveyard.
    D. People were celebrating in the street when it was dusk.
24. A. to remember dead relatives by visiting their graves and bringing food.
    B. to organize a parade with a scary theme and a dancing competition.
    C. to visit family and spend time on outdoor activities all day.
    D. to decorate their homes with fruits and masks.
25. A. Do you know Halloween Day?
    B. Did you join Halloween Day in Mexico?
    C. I'm not sure about the activities on Halloween Day.
    D. Is it similar to Halloween Day in the USA?

Conversation XI: Comparing the two festivals

Leon: The Regatta Festival _____26_____ the Thai Boat Racing Festival. Because they make boats from different things.
Elena: The Regatta Festival is in summer in Germany while the other one is in winter. However, the two festivals _____27____
Leon: I want to see the watersport competitions.

26. A. does not differ from B. looks familiar to
    C. is not like D. is similar to
27. A. organize in Thailand B. take place in the same season.
    C. organize in Germany D. take place in rivers.

Conversation XII: Shopping in the grocery store.

A staff: _____28_____ please, feel free to ask us.
A customer: _____29 _____. Did the store rearrange the new section?
A staff: Yes. Now, the dairy product is in Section B.
A customer: I forgot to bring the cloth bag. _____ 30_____.
A staff: Of course, it's only 50 cents.

28. A. May you help me? B. How can I suggest you?
    C. May I help you? D. What are you doing here?
29. A. This is my first-time shopping here. B. I want to buy some fresh fruit.
    C. I'm looking for cream cheese and yogurt. D. This shop has many sections.
30. A. Can you give me a bag for free? B. Is there any shopping bag here?
    C. Is it okay to carry things by myself? D. Can I use a plastic bag instead?

Conversation XIII: Adverting a special promotion.

A salesman: Today we have a special offer. If you buy a product with a yellow sticker on, _____31_____
An audience: Unfortunately, _____32____, I would get cheaper products.

31. A. you will receive a 50% off its price. B. you can collect the receipt.
    C. you would receive a 50% off its price. D. you could collect the receipt.
32. A. if today I shop B. if I shopped today
    C. if I know about the promotion. D. if I talked to a salesman

Conversation XIV: Calling to make an appointment.

A client: Hello, I'm Kevin. _____33_____
A secretary: Please, wait for a moment. _____34_____ and get back to you with the exact time.
A client: That's very kind of you. By the way, I need to meet Mr.Grey by this Friday because _____35_____.

33. A. Are you preparing for a project meeting?
    B. Is your boss working in the office right now?
    C. I'm going to your office tomorrow morning around 10
    D. I would like to make an appointment for a project meeting.
34. A. I think my boss will be available anytime
    B. I will check my boss' calendar later
    C. What day would be best for you?
    D I can bring the file when I come to the meeting
35. A. I'm leaving the town next week.
    B. I don't know how to get to your office.
    C. I will send you all the information about the project.
    D. I'm having a terrible health problem.

Conversation VIII: Foreigner and his Thai friend.

Ray: I'm bored of staying at urban hostels. _____36_____
Chayu: There are some chic resorts near hill tribe villages.
Ray: That sounds interesting. _____37_____
Chayu: Of course. I know you like adventure, _____38_____

36. A. Can you suggest any place out of town?
    B. Do you know I need convenience for traveling?

C. How can I go to the rural villages?

D. Where are hill tribes?

37. A. Did you like staying here?

B. Is there any activity I can do there?

C. You can join my trip.

D. I don't know about the historical background.

38. A. because you go to a gym every day.

B. but you can visit some ancient buildings and galleries.

C. and I can take you around the national park.

D. so you can try ATV riding, kayaking, and ziplining.

39. "She is my favorite singer. She wears high heels and a necklace. She is tall. She has got thick eyebrows, dark straight hair, and a good figure."

A

B

C

A

40. Select the best sentence to describe the picture

A. Thor is overweight and short. He has got long dark hair and slanted eyes.

B. Thor is plump and bald. He has got a square face and thick eyebrows,

C. Thor is tall and well-built. He has got wavy hair and a mustache.

D. Thor is slim and aged. He has got straight hair and a beard.

แบบประเมินการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน

การทดสอบก่อนเรียน : องค์ประกอบของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

เลขที่	ด้านที่ 1 ความรู้และความเข้าใจ (8 คะแนน)	ด้านที่ 2 การออกเสียงและเน้นคำ (8 คะแนน)	ด้านที่ 3 ความคล่องแคล่ว (4 คะแนน)	รวมทุกด้าน (20 คะแนน)	ระดับคุณภาพ
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					
22					
23					
24					
25					
26					
27					
28					
29					
30					

แบบประเมินการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หลังเรียน

การทดสอบก่อนเรียน : องค์ประกอบของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

เลขที่	ด้านที่ 1 ความรู้และความเข้าใจ (8 คะแนน)	ด้านที่ 2 การออกเสียงและเน้นคำ (8 คะแนน)	ด้านที่ 3 ความคล่องแคล่ว (4 คะแนน)	รวมทุกด้าน (20 คะแนน)	ระดับคุณภาพ
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					
22					
23					
24					
25					
26					
27					
28					
29					
30					

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ความสำคัญ	คะแนนรวม
	ดีมาก (4)	ดี (3)	ปานกลาง (2)	อ่อน (1)		
ความรู้และความเข้าใจ	-ใช้โครงสร้างมากกว่า 1 Tense อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องระหว่างประธานและกริยา การเรียงคำตามหน้าที่ประโยคและกาลเวลาถูกต้องทุกประโยค -สามารถใช้ศัพท์ สำนวนครบถ้วนตามที่กำหนด สื่อความหมายเหมาะสมกับบริบทได้อย่างถูกต้อง	-ใช้โครงสร้างมากกว่า 1 Tense มีประสิทธิภาพ มีอผิดพลาด 1-2 ประโยค ในเรื่องความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา การเรียงคำตามหน้าที่ประโยคและกาลเวลา -สามารถใช้ศัพท์ สำนวนได้ครบถ้วนตามที่กำหนด แต่ยังสื่อความหมายไม่เหมาะสมกับบริบท 1-2 จุด	- ใช้โครงสร้างมากกว่า 1 Tense มีประสิทธิภาพ มีอผิดพลาด 3-4 ประโยค ในเรื่องความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา การเรียงคำตามหน้าที่ประโยคและกาลเวลา -สามารถใช้ศัพท์ สำนวนได้ครบถ้วนตามที่กำหนด แต่ยังสื่อความหมายไม่เหมาะสมกับบริบท 3-4 จุด	-ใช้โครงสร้างได้เพียง Tense เดียว มีข้อผิดพลาด 5-6 ประโยคขึ้นไปในเรื่องความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา การเรียงคำตามหน้าที่ประโยคและกาลเวลา - ไม่สามารถใช้ศัพท์สำนวนได้ครบถ้วนตามที่กำหนด 2-3 คำ สื่อความหมายไม่สอดคล้องกับบริบท 2-3 จุด	2	8
การออกเสียงและเน้นคำ	ออกเสียงคำศัพท์การเน้นหนักในรูปประโยคทั้งคำถาม	ออกเสียงคำศัพท์การเน้นหนักในรูปประโยคทั้งคำถาม	ออกเสียงคำศัพท์การเน้นหนักในรูปประโยคทั้งคำถาม	ออกเสียงคำศัพท์การเน้นหนักในรูปประโยคทั้งคำถาม	2	8

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ความสำคัญ	คะแนนรวม
	ดีมาก (4)	ดี (3)	ปานกลาง (2)	อ่อน (1)		
	บอกเล่าได้ถูกต้องและเหมาะสม มีอผิดพลาดน้อยกว่า 3 จุด	บอกเล่าได้ถูกต้องและเหมาะสม มีอผิดพลาด 4–6 จุด	บอกเล่าได้ถูกและเหมาะสม เป็นบางครั้ง พบข้อผิดพลาด 7–9 จุด	บอกเล่าถูกเล็กน้อย ส่วนใหญ่พบข้อผิดพลาด 10–12 จุด		
ความคล่องแคล่ว	พูดเรียบเรียงเนื้อหาดีมาก มีการจัดลำดับเหตุผลและความสอดคล้องได้ดีมากและเนื้อหาต่อเนื่องสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันทั้งหมด มีจุดติดขัดต่ำกว่า 3 จุด	พูดเรียบเรียงเนื้อหาได้อย่างดี พบการจัดลำดับเหตุผลและความสอดคล้องของการโต้ตอบ มีจุดติดขัด 4–6 จุด	พูดเรียบเรียงเนื้อหายังไม่สมบูรณ์ ขาดความสอดคล้องของการโต้ตอบ มีจุดติดขัด 7–9 จุด	พูดเรียบเรียงเนื้อหาไม่ดีนัก ความคิดยังสับสนไม่ต่อเนื่อง ขาดการลำดับความคิด ในการโต้ตอบ มีจุดติดขัด 10–12 จุด	1	4
รวม					**4**	**20**

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

คะแนน	ระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
18 – 20	ดีมาก (Very good)
15 –17	ดี (Good)
10 – 14	พอใช้ (Fair)
0 –9	อ่อน (Poor)

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 10 ขึ้นไป หรือ ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป

ภาคผนวก ค แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วน และเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง

2. แบบประเมินแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

แบบประเมินตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วน และเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย/ในช่อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

เกณฑ์การประเมิน ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

เกณฑ์การประเมิน ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

เกณฑ์การประเมิน ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

เกณฑ์การประเมิน ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

เกณฑ์การประเมิน ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อ	รายการที่พิจารณา	ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
1	สาระสำคัญ 1.1 ระบุถึงแก่นของเนื้อหา 1.2 ระบุถึงเนื้อหาสาระที่สำคัญ					
2	สาระการเรียนรู้ 2.1 ระบุถึงสาระสำคัญของการเรียนรู้ 2.2 ครอบคลุมเนื้อหาด้านการเรียนรู้					
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ 3.1 ระบุถึงสมรรถนะสำคัญของการเรียนรู้ 3.2 ครอบคลุมด้านความรู้ 3.3 ครอบคลุมด้านเจตคติ 3.4 ครอบคลุมด้านทักษะ					
4	สมรรถนะประจำหน่วยการเรียนรู้ 4.1 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ 4.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
5	กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ B-slim ร่วมกับเทคนิค TPS 5.1 จัดให้ผู้เรียนบรรลุประสงค์การเรียนรู้ 5.2 เลือกใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา 5.3 มีวิธีการสอนที่หลากหลาย 5.4จัดลำดับจากง่ายไปหายาก					

ข้อ	รายการที่พิจารณา	ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
	5.5 ฝึกกระบวนการสำคัญให้กับผู้เรียน 5.6 เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม					
6	งานที่มอบหมาย 6.1 เหมาะสมกับผู้เรียน 6.2 ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ					
7	สื่อและแหล่งการเรียนรู้ 7.1 เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรม 7.2 เหมาะสมกับผู้เรียน 7.3 มีความหลากหลาย 7.4 มีความทันสมัย 7.5 ง่ายต่อการนำไปใช้					
8	การวัดและการประเมินผล 8.1 เหมาะสมกับจุดประสงค์รายเรื่อง 8.2 ระบุเกณฑ์การวัดที่ชัดเจน 8.3 มีวิธีและเกณฑ์ในการวัดผลครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน 8.4 สามารถตรวจสอบผู้เรียนว่าบรรลุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้					

ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบประเมินแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ชื่อรายวิชา ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง รหัสวิชา 20000-1201

ระดับชั้น ปวช.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

หน่วยที่ 1 เรื่อง Greeting and Self – Introduction จำนวนข้อสอบปรนัย 7 (5) ข้อ

หน่วยที่ 2 เรื่อง Leisure time จำนวนข้อสอบปรนัย 7 (5) ข้อ

หน่วยที่ 3 เรื่อง Describing people จำนวนข้อสอบปรนัย 7 (5) ข้อ

หน่วยที่ 4 เรื่อง Spreading green around us จำนวนข้อสอบปรนัย 7 (5) ข้อ

หน่วยที่ 5 เรื่อง Explore tourist attractions จำนวนข้อสอบปรนัย 7 (5) ข้อ

หน่วยที่ 6 เรื่อง Blend in culture and tradition จำนวนข้อสอบปรนัย 7 (5) ข้อ

หน่วยที่ 7 เรื่อง Let's go shopping จำนวนข้อสอบปรนัย 7 (5) ข้อ

หน่วยที่ 8 เรื่อง Making professional conversation จำนวนข้อสอบปรนัย 7 (5) ข้อ

รวม 56 (40) ข้อ

ตารางวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อตามเนื้อหาประจำหน่วยการเรียนรู้/ผลการเรียนรู้และการวิเคราะห์ตามระดับพฤติกรรมการวัด

ข้อ	เนื้อหา	แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะความคิดเห็นเพิ่มเติม
			-1	0	+1	
1	การทักทายและแนะนำข้อมูลส่วนตัวโดยใช้ Present simple tense					
2						
3						
4						
5						
6	การทักทายและแนะนำข้อมูลส่วนตัวโดยใช้ Present simple tense					
7						
8						
9						
10						
11	การอธิบายลักษณะภายนอกและนิสัยโดยการใช้ Adjective และ has/have got					
12						
13						
14						

ข้อ	เนื้อหา	แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะความคิดเห็น
15						
16	การบอกคำแนะนำหรือ สิ่งที่ควรทำไม่ควรทำเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยใช้ Modal verbs					
17						
18						
19						
20						
21	การบอกประวัติของสถานที่ท่องเที่ยวโดยใช้ past simple และกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวสามารถทำได้ ควบคู่กับ preposition of time					
22						
23						
24						
25						
26	การเชื่อมประโยค past simple และ past continuous โดยใช้ conjunction of time เพื่อบอกเล่าเกี่ยวกับที่มาของวัฒนธรรมและประเพณีของเจ้าของภาษาและคนไทย					
27						
28						
29						
30						
31	สำนวนในการซื้อขายสินค้า และการใช้ conditional sentence type 0.1.2					
32						
33						
34						
35						
36	สำนวนในการนัดหมายต่าง ๆ ควบคู่กับการใช้ Present					
37						
38						

ข้อ	เนื้อหา	แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะความคิดเห็น
39	continuous tense และ Future simple tense เกี่ยวกับอนาคตอันใกล้					
40						

ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิ

มหาวิทยาลัยพะเยา UNIVERSITY OF PHAYAO

ภาคผนวก ง ผลการประเมิน

1. แสดงผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย กับเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

2. แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง (รหัสวิชา 20000-1201) ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

1. ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

แผนการจัดการเรียนรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
1. Greeting and Self-Introduction	4.48	0.70	มาก
2. Leisure time	4.44	0.51	มาก
3. Describing people	4.96	0.19	มากที่สุด
4. Spreading green around us	4.85	0.36	มากที่สุด
5. Explore tourist attractions	5.00	0.00	มากที่สุด
6. Blend in culture and tradition	4.81	0.40	มากที่สุด
7. Let's go shopping	4.78	0.42	มากที่สุด
8. Making professional conversation	4.81	0.40	มากที่สุด

2. ผลการทดสอบวัดทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS

การทดสอบก่อนเรียน: องค์ประกอบของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

เลขที่	ด้านที่ 1 ความรู้และความเข้าใจ (8 คะแนน)	ด้านที่ 2 การออกเสียงและเน้นคำ (8 คะแนน)	ด้านที่ 2 ความคล่องแคล่ว (4 คะแนน)	รวมทุกด้าน (20 คะแนน)	ระดับคุณภาพ
1	4	5	2	11	พอใช้
2	5	4	2	11	พอใช้
3	6	3	3	12	พอใช้
4	4	3	2	9	ต่ำ
5	5	5	3	13	พอใช้
6	6	5	2	13	พอใช้
7	5	4	3	12	พอใช้
8	5	3	2	10	พอใช้
9	3	3	2	8	ต่ำ
10	5	3	2	10	พอใช้
11	6	4	1	11	พอใช้
12	5	4	3	12	พอใช้
13	3	4	2	9	ต่ำ
14	4	3	2	9	ต่ำ
15	3	3	2	8	ต่ำ
16	6	4	3	13	พอใช้
17	5	5	2	12	พอใช้
18	5	5	2	12	พอใช้
19	6	4	3	13	พอใช้
20	3	4	1	8	ต่ำ
21	4	3	2	9	ต่ำ
22	5	3	2	10	พอใช้
23	4	3	2	9	ต่ำ
24	3	3	1	7	ต่ำ
25	4	3	3	10	พอใช้
26	5	3	3	11	พอใช้
27	6	3	2	11	พอใช้
28	5	5	3	13	พอใช้
29	6	5	2	13	พอใช้
30	6	3	3	12	พอใช้

การทดสอบหลังเรียน: องค์ประกอบของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

เลขที่	ด้านที่ 1 ความรู้และความเข้าใจ (8 คะแนน)	ด้านที่ 2 การออกเสียงและเน้นคำ (8 คะแนน)	ด้านที่ 2 ความคล่องแคล่ว (4 คะแนน)	รวมทุกด้าน (20 คะแนน)	ระดับคุณภาพ
1	8	7	4	19	ดีมาก
2	7	7	4	18	ดีมาก
3	8	6	4	18	ดีมาก
4	8	4	4	17	ดี
5	8	8	4	20	ดีมาก
6	8	8	4	20	ดีมาก
7	8	7	3	19	ดีมาก
8	7	7	4	18	ดีมาก
9	7	7	3	17	ดี
10	8	6	3	17	ดี
11	8	7	3	18	ดีมาก
12	7	7	4	18	ดีมาก
13	7	6	3	16	ดี
14	8	5	4	17	ดี
15	6	6	4	16	ดี
16	7	7	3	17	ดี
17	8	6	4	18	ดีมาก
18	8	7	3	18	ดีมาก
19	8	7	4	19	ดีมาก
20	7	7	3	17	ดี
21	7	6	4	17	ดี
22	7	7	3	17	ดี
23	8	6	3	17	ดี
24	8	4	3	15	ดี
25	7	7	3	17	ดี
26	8	5	4	17	ดี
27	7	7	3	17	ดี
28	8	7	4	19	ดีมาก
29	8	8	4	20	ดีมาก
30	8	7	3	18	ดีมาก

3. ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS	n	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig
ก่อนเรียน	30	10.70	3.25	36.93	29	0.00
หลังเรียน	30	17.67	1.54			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางผลการวิเคราะห์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริงโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 17.67) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 10.70) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียน (S.D. = 1.54) ก่อนเรียน (S.D. = 3.25) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาคผนวก จ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ผลการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B–SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

รายการประเมิน	**แผนการจัดการเรียนรู้**							
	1	**2**	**3**	**4**	**5**	**6**	**7**	**8**
1. สาระสำคัญ								
1.1 ระบุถึงแก่นของเนื้อหา	5	5	5	5	5	5	5	5
1.2 ระบุถึงเนื้อหาสาระที่สำคัญ	5	5	5	5	5	5	5	5
2. สาระการเรียนรู้								
2.1 ระบุถึงสาระสำคัญของการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	5	5
2.2 ครอบคลุมเนื้อหาด้านการเรียนรู้	5	5	5	4	5	5	5	5
3. จุดประสงค์การเรียนรู้								
3.1 ระบุถึงสมรรถนะสำคัญของการเรียนรู้	5	4	5	5	5	5	5	5
3.2 ครอบคลุมด้านความรู้	3	4	5	5	5	5	5	5
3.3 ครอบคลุมด้านเจตคติ	5	4	5	5	5	5	5	5
3.4 ครอบคลุมด้านทักษะ	5	4	5	5	5	5	5	5
4. สมรรถนะประจำหน่วยการเรียนรู้								
4.1 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	5	5	4	4	4
4.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4	4	5	5	5	4	4	4
5. กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ B–slim ร่วมกับเทคนิค TPS								
5.1 จัดให้ผู้เรียนบรรลุประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	5	5	5	5	5
5.2 เลือกใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา	5	4	5	5	5	5	5	5
5.3 มีวิธีการสอนที่หลากหลาย	5	5	5	5	5	5	5	5
5.4จัดลำดับจากง่ายไปหายาก	5	4	5	4	5	4	4	4
5.5 ฝึกกระบวนการสำคัญให้กับผู้เรียน	5	5	5	5	5	5	5	5

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้							
	1	2	3	4	5	6	7	8
5.6 เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม	5	4	4	5	5	5	5	5
6. งานที่มอบหมาย								
6.1 เหมาะสมกับผู้เรียน	4	5	5	5	5	5	5	5
6.2 ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	4	5	5	5	5	5	5	5
7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้								
7.1 เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรม	5	4	5	5	5	5	5	5
7.2 เหมาะสมกับผู้เรียน	5	4	5	5	5	5	4	5
7.3 มีความหลากหลาย	4	4	5	5	5	5	5	5
7.4 มีความทันสมัย	4	4	5	5	5	5	5	5
7.5 ง่ายต่อการนำไปใช้	5	4	5	5	5	5	5	5
8. การวัดและการประเมินผล								
8.1 เหมาะสมกับจุดประสงค์รายเรื่อง	3	4	5	4	5	4	4	4
8.2 ระบุเกณฑ์การวัดที่ชัดเจน	3	4	5	4	5	4	4	4
8.3 มีวิธีและเกณฑ์ในการวัดผลครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน	5	5	5	5	5	5	5	5
8.4 สามารถตรวจสอบผู้เรียนว่าบรรลุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้	4	5	5	5	5	5	5	5

ภาคผนวก ฉ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ผลการประเมินความสอดคล้องของ

แบบทดสอบวัดทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แบบอัตนัย 60 ข้อ

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	-1	0	+1		
1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	0	1	1	0.67	ใช้ได้
4	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7	0	1	1	0.67	ใช้ได้
8	1	1	1	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1.00	ใช้ได้
14	0	1	1	0.67	ใช้ได้
15	1	0	0	0.33	ควรแก้ไขหรือตัดออก
16	1	0	0	0.33	ควรแก้ไขหรือตัดออก
17	1	0	0	0.33	ควรแก้ไขหรือตัดออก
18	1	1	1	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	-1	0	+1		
21	1	1	1	1.00	ใช้ได้
22	1	1	1	1.00	ใช้ได้
23	1	1	1	1.00	ใช้ได้
24	0	0	1	0.33	ควรแก้ไขหรือตัดออก
25	1	1	1	1.00	ใช้ได้
26	0	0	0	0.00	ควรแก้ไขหรือตัดออก
27	0	0	0	0.00	ควรแก้ไขหรือตัดออก
28	1	1	1	1.00	ใช้ได้
29	0	0	1	0.33	ควรแก้ไขหรือตัดออก
30	0	0	1	0.33	ควรแก้ไขหรือตัดออก
31	1	1	1	1.00	ใช้ได้
32	1	1	1	1.00	ใช้ได้
33	1	1	1	1.00	ใช้ได้
34	1	1	1	1.00	ใช้ได้
35	0	0	1	0.33	ควรแก้ไขหรือตัดออก
36	0	1	1	0.67	ใช้ได้
37	1	1	1	1.00	ใช้ได้
38	0	1	1	0.67	ใช้ได้
39	0	1	1	0.67	ใช้ได้
40	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1

ข้อคำถาม	ค่าความยากง่าย (p)	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผล	แปลผลคุณภาพของข้อสอบ
1	0.63	ใช้ได้	0.37	ใช้ได้	ใช้ได้
2	0.30	ใช้ได้	0.70	ใช้ได้	ใช้ได้
3	0.50	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
4	0.57	ใช้ได้	.43	ใช้ได้	ใช้ได้
5	0.73	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.37	ใช้ได้	0.63	ใช้ได้	ใช้ได้
7	0.60	ใช้ได้	0.40	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.70	ใช้ได้	0.30	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.40	ใช้ได้	0.60	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.67	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.67	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.57	ใช้ได้	0.43	ใช้ได้	ใช้ได้
13	0.47	ใช้ได้	0.53	ใช้ได้	ใช้ได้
14	0.53	ใช้ได้	0.47	ใช้ได้	ใช้ได้
15	0.70	ใช้ได้	0.30	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.63	ใช้ได้	0.37	ใช้ได้	ใช้ได้
17	0.37	ใช้ได้	0.63	ใช้ได้	ใช้ได้
18	0.43	ใช้ได้	0.57	ใช้ได้	ใช้ได้
19	0.57	ใช้ได้	0.43	ใช้ได้	ใช้ได้
20	0.80	ใช้ได้	.20	ใช้ไม่ได้	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
21	0.40	ใช้ได้	0.60	ใช้ได้	ใช้ได้
22	0.67	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
23	0.67	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
24	0.57	ใช้ได้	0.43	ใช้ได้	ใช้ได้
25	0.47	ใช้ได้	0.53	ใช้ได้	ใช้ได้
26(7)	0.60	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้

ข้อคำถาม	ค่าความยากง่าย (p)	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผล	แปลผลคุณภาพของข้อสอบ
27	0.70	ใช้ได้	0.43	ใช้ได้	ใช้ได้
28	0.40	ใช้ได้	0.53	ใช้ได้	ใช้ได้
29	0.67	ใช้ได้	0.47	ใช้ได้	ใช้ได้
30	0.67	ใช้ได้	0.30	ใช้ได้	ใช้ได้
31	0.57	ใช้ได้	0.37	ใช้ได้	ใช้ได้
32	0.47	ใช้ได้	0.63	ใช้ได้	ใช้ได้
33	0.53	ใช้ได้	0.57	ใช้ได้	ใช้ได้
34	0.70	ใช้ได้	0.60	ใช้ได้	ใช้ได้
35	0.63	ใช้ได้	0.60	ใช้ได้	ใช้ได้
36	0.37	ใช้ได้	0.53	ใช้ได้	ใช้ได้
37	0.43	ใช้ได้	0.47	ใช้ได้	ใช้ได้
38	0.57	ใช้ได้	0.47	ใช้ได้	ใช้ได้
39	0.80	ใช้ได้	0.80	ใช้ได้	ใช้ได้
40	0.40	ใช้ได้	0.80	ใช้ได้	ใช้ได้

1. การตรวจสอบความยากง่าย ใช้สัญลักษณ์ (p) โดยมีเกณฑ์กำหนดค่าความยากง่าย คือ 0.20–0.80 ซึ่งได้ค่าความยากง่ายของข้อสอบที่จะนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายอยู่ในระดับ 0.30–0.80

2. การตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก ใช้สัญลักษณ์(r) โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป ถือว่าข้อสอบสามารถจำแนกนักเรียนเก่งและอ่อนได้ดี ซึ่งได้ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับ 0.27–0.70

3. การตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น ผู้วิจัยเลือกข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์การตรวจสอบค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก จำนวน 25 ข้อ นำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบใช้วิธีการของคูเดอร์ริชาร์ดสัน จากสูตร KR-20 โดยใช้เกณฑ์ความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ได้ค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.78

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	ปาริชาติ นุกาศ
วัน เดือน ปี เกิด	25 สิงหาคม 2528
สถานที่เกิด	จังหวัดเชียงราย
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2551 ค.บ. (ภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, จังหวัดเชียงราย
ที่อยู่ปัจจุบัน	13 หมู่ 7 ตำบลเมืองชุม อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย
ผลงานตีพิมพ์	ปาริชาติ นุกาศ. (ผู้บรรยาย). (19 ธันวาคม 2566). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM ร่วมกับเทคนิค TPS เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ในการประชุมวิชาการระดับชาติวิจัยรำไพพรรณี ครั้งที่ 17 (หน้า 23-32). จันทบุรี: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.